

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי המיוחד גליון 566 מיום 24 בינואר, 1936.

פקודת פשיטת הרגל

מס' 3 לש' 1936

פקודה הקובעת את חק פשיטת הרגל

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמר:—

חלק א.

השם והגדרות.

1. פקודה זו תקרא פקודת פשיטת הרגל 1936.

השם הקצר

2. בפקודה זו:

הגדרות

„הצהרה בשבועה“ פירושה הודעה בכתב הניתנת בשבועה או בהן־צדק בפני שופט, רושם, שופט שלום או בפני מקבל נכסים רשמי או, אם ניתנה מחוץ לפלשתינה (א"י), הודעה בכתב הניתנת בשבועה או בהן־צדק באופן שנקבע עפ"י החוק הנוהג במקום שבו נשבע המודיע או הצהיר בהן־צדק;

„מעשה מספיק לפשיטת רגל“ פירושו כל מעשה של פשיטת רגל המסו

לבקשת פשיטת רגל בעת הגשת הבקשה שעל יסודה ניו
לקבלת הנכסים. העברה של נכסיו

„בית המשפט“ פירושו בית המשפט שיש לו שיפוט בפשיטת רגל עפ"י
הפקודה הזאת ;

„חוב בר הוכחה בפשיטת רגל“ או „חוב בר הוכחה“ כולל כל חוב או
התחייבות שהם בני-הוכחה בפשיטת רגל עפ"י פקודה זו ;

„נתפרסם רשמית“ פירושו נדפס ב„עתון הרשמי“ ;

„תקנות כלליות“ כוללות טופסים ;

„סחורה“ כוללת כל נכסי מטלטלים והזכויות בהם ;

„מסי עיריה“ פירושו כל המסים הנפרעים למועצת עיריה עפ"י הוראות
פקודת העיריה 1934 או עפ"י הוראות כל פקודה אחרת.

„החלטה רגילה“ פירושה החלטה המתקבלת ברוב, לפי ערך תביעותיהם.
של הנושים הנוכחים באספת הנושים בין בעצמם או ע"י באי-כח
והמצביעים על החלטה ;

„קבוע“ פירושו קבוע בתקנות כלליות עפ"י הפקודה הזאת ;

„נכסים“ כוללים כסף, סחורה, תביעות, קרקע וכל מיני נכסים. אחד
נכסי מטלטלים ואחד נכסי מקרקעים, אחד נכסים שבפלשתינה (א"י)
ואחד נכסים שמחוץ לפלשתינה (א"י) ; וכן התחייבויות, זכויות
הנאה, וכל מין זכות, טובת הנאה וריוח בין שבאו לעולם ובין שלא
באו לעולם, בין שקמו למקנה ובין שתלויים בתנאי, הנובעים
מתוך הנכסים כמוגדר לעיל או הכרוכים בהם ;

„החלטה“ פירושה החלטה רגילה ;

„נושה מובטח“ פירושו מי שיש לו משכנתא או שעבוד או אפוטיקי על
הנכסים של החייב או על חלק מהם בתורת בטחון לחוב
המגיע לו מהחייב ;

„פקיד מוציא לפועל“ (שריף) כולל כל פקיד הממונה על ההוצאה לפועל
של כתב או של כל מעשה-בית-דין אחר ;

„החלטה מיוחדת“ פירושה החלטה המתקבלת ברוב לפי המספר, ובשלושה

רבעים לפי ערך תביעות הנושים הנוכחים באספת נושים בין בעצמם
או ע"י באי כחם, והמצביעים על ההחלטה ;

„העברה“ כוללת מסירה או הסבה ;

„נאמן“ פירושו הנאמן בפשיטת רגל על רכושו של החייב.

חלק ב.

תהליך המימון המשפטי ממעשה פשיטת הרגל ועד השחרור.

מעשי פשיטת רגל.

הגדרת „חייב“ . 3. (1) לצורך הפקודה הזאת יהא כולל המונח „חייב“, מלבד אם ענין
הכתוב יחייב פירוש אחר, כל אדם לא פחות מבן י"ח בן איוו נתינות שהיא, בין
שהוא תושב פלשתינה (א"י) ובין שאינו תושב פלשתינה (א"י), ואשר בכל עת
שהיא, כשנעשה על ידו או שהרשה לעשות נגדו מעשה פשיטת רגל —

(א) היה מצוי בעצמו בפלשתינה (א"י) ; או

(ב) היה גר כרגיל בפלשתינה (א"י) או שהיה לו מקום מגורים בה ; או

(ג) נהל עסק בפלשתינה (א"י) אם בעצמו או ע"י סוכן או מנהל ; או

(ד) היה חבר לפירמה או לשותפות שנהלו עסק בפלשתינה (א"י) :

בתנאי שכל שאינו בן י"ח שנה ואשר אילו היה בן י"ח שנה, היו הוראות
סעיף-קטן זה חלות עליו, אפשר להתחשב אתו כעם חייב, אם לדעת בית
המשפט מתקבל הדבר על הדעת שהנושה או הנושים התנהגו עמו כעם אדם
לא פחות מבן שמנה עשרה שנה.

מעשים של פשיטת רגל (2) החייב עושה מעשה של פשיטת רגל בכל אחד מן המקרים
הבאים :

(א) אם במרמה נתן במתנה או העביר את נכסיו או כל חלק מהם,
בפלשתינה (א"י) או במקום אחר ; מתנה במרמה או
העברה במרמה

(ב) אם בפלשתינה (א"י) או במקום אחר הוא מסדר העברה של נכסיו זכות ככורה במרמה

או של חלק מהם או יוצר כל שעבוד עליהם, שעפ"י פקודה זו או עפ"י כל פקודה אחרת שחהיה בתקפה באותו הזמן, היו בטלים ומבוטלים בתור מתן זכות בכורה אילו הוכרז כפושט רגל;

(ג) אם הוא עושה את אחד המעשים הבאים בכונה להכשיל את נושיו או לדחותם:

נסיעה מפלשתינה
(א"י) וכו'

(i) עוזב את פלשתינה (א"י) או היה בחו"ל ונשאר שם, או

(ii) עוזב את מקום מגוריו או נעדר ממקום העסק שלו או ממקום דירתו הרגיל או מתחמק מנושה אחד או מנושים אחדים לאיזה מקום אחר, או

(iii) מתבודד כדי לשלול מאת נושיו את האפשרות והאמצעים לבוא עמו בדברים;

(ד) אם איזה חלק מנכסיו עוקל ונמכר בהוצאה לפועל עפ"י צו של כל בית משפט שהוא;

הוצאה לפועל

(ה) אם הוא מגיש לבית המשפט הצהרה על אי יכלתו לסלק את חובותיו או אם הוא מגיש בקשה שיכריזוהו כפושט רגל עפ"י הוראות הפקודה הזאת;

הצהרה על דבר
אי יכולת

(ו) אם הוא מוסר מודעה למי שהוא מנושיו על הפסיקו לשלם את חובותיו או שהוא עומד להפסיקם;

חודעה על הפסקת
תשלומים

(ז) אם קבל נושה פסק דין סופי או צו סופי בגדו על כל סכום, ואם ההוצאה לפועל של פסק זה או צו זה לא הופסקה, ומסר לו הנושה בפלשתינה (א"י) או ברשות בית המשפט, במקום אחר, התראה על פשיטת רגל עפ"י פקודה זו, ובמשך שבעה ימים לאחרי מסירת ההתראה הזאת, אם המסירה נעשית בפלשתינה (א"י), או במשך הזמן שנקבע ע"י הצו שהרשה את המסירה במקום אחר, אם המסירה נעשית במקום אחר, אין בעל החוב ממלא אחרי דרישת ההתראה או איננו מוכיח לבית המשפט שיש לו תביעה שכנגד או חשבון שכנגד השווה לסכום החוב שבפסה"ד או לסכום שצווה לשלמו, או העולה על סכומים אלה, ואשר לא יכול היה לעוררו במשפט שבו יצא פסה"ד או במו"מ המשפטי שבו נתקבל הצו.

אי-התחשבות עם
התראה פשיטת-הרגל

לצורך פסקה זו והסעיף הקטן (3) של סעיף זה, הרי כל אדם הזכאי באותה שעה להוציא לפועל פסק דין סופי או צו סופי, יחשב לנושה שקבל פסק דין סופי או צו סופי.

(3) התראה על פשיטת רגל עפ"י פקודה זו תהיה בטופס הקבוע. ובה ידרש החייב לשלם את חוב פסק-הדין או את הסכום שצווה לשלמו בהתאם לפסק הדין או לצו, או לתת בטחון על כך או להתפשר לשביעת רצונו של הנושה או של בית המשפט והיא תפרט את תוצאות אי מלוי ההתראה ותמסר באופן הקבוע:

התראה על פשיטת רגל

בתנאי שהתראה על פשיטת רגל: —

(א) תוכל לנקוב בשם סוכן שיהיה באי-כחו של הנושה לכל תשלום, או ענין אחר שדרוש לעשותו לשביעת רצונו של הנושה,

(ב) לא תפסל רק מחמת שהסכום המפורט בהתראה בתור הסכום המגיע עולה על הסכום המגיע באמת, אלא אם כן מסר החייב, בתוך הזמן שניתן לו לתשלום, מודעה לנושה שהוא חולק על תקפה של ההתראה על יסוד טעות כזאת; ואולם אם לא מסר החייב מודעה כזאת, יהא דינו כדין מי שממלא אחרי ההתראה אם במשך הזמן שניתן לו אחז בצעדים שיש בהם כדי למלא אחרי ההתראה אילו פורט בה בדיוק הסכום האמתי המגיע ממנו.

4. בהתחשב עם התנאים המפורטים לקמן, הרי אם עשה החייב מעשה של פשיטת רגל יוכל בית המשפט, על יסוד בקשה לפשיטת רגל המוגשה ע"י נושה או ע"י החייב, לתת צו הנקרא בפקודה זו צו לקבלת הנכסים, לשם שמירה על הרכוש.

השפות למחן צו לקבלת נכסים

5. (1) לא יהא נושה רשאי להגיש בקשה לפשיטת רגל כלפי החייב אלא אם כן: —

באיו תנאים יכול הנושה להגיש בקשה

(א) החוב שחב החייב לנושה המגיש את הבקשה עולה לחמשים פונט או, אם שני נושים או יותר מצטרפים לבקשה, הסכום הכולל של החובות המגיעים לנושים השונים המגישים את הבקשה, עולה לחמשים פונט, וכן

(ב) החוב הוא סכום כסף מסוים שצריך לשלמו אם מיד או באיזה זמן קבוע בעתיד, וכן

(ג) מעשה פשיטת הרגל שעליו מבוססת הבקשה נעשה בתוך שלשה חדשים לפני הגשת הבקשה, וכן

(ז) החייב הוא תושב פלשתינה (א"י), או במשך שנה לפני הגשת הבקשה היה רגיל לשבת בה או היה לו בה מקום מגורים או מקום עסק, או נהל בה עסקים בעצמו או ע"י סוכן או מנהל, או אם הנהו או היה בתוך התקופה הנ"ל חבר לפירמה או לשותפות של אנשים שנהלה עסק בפלשתינה (א"י) באמצעות שותף או שותפים או סוכן או מנהל.

(2) אם הנושה המבקש הוא נושה מובטח, עליו לפרט בבקשתו שהוא מוכן לותר על בטחונו לטובת הנושים במקרה שהחייב יוכרו כפושט רגל או ליתן הערכה על שוי בטחונו: במקרה האחרון יוכל להתקבל כנושה מגיש בקשה בגבול עודף החוב המגיע לו לאחר שינכה את השוי שהוערך כנה, ממש כאילו היה נושה בלתי מובטח.

(3) שום בקשת פשיטת רגל לא תוגש כדי להכריז בתור פושטת רגל כל חברה או אגודה שיתופית או התאגדות אחרת שאפשר לפרקן עפ"י הוראות פקודת החברות 1929 ופקודת האגודות השיתופיות, 1933, או עפ"י הוראות כל פקודה המתקנת אותן או הבאה במקומן.

6. (1) בקשתו של נושה תאומת ע"י הצהרה בשבועה של הנושה או של איזה אדם אחר במקומו שהעובדות ידועות לו, ותמסר לבעל החוב באיפן הקבוע.

הסוים והצו על יסוד
בקשת הנושה

(2) בשעת העיון בבקשה ידרוש בית המשפט את הוכחת החוב של הנושה המבקש וכן את מסירת הבקשה לחייב, ואת הוכחת מעשה פשיטת הרגל או את הוכחת אחד המעשים האלה, אם טוענים בבקשה שהיה יותר במעשה אחר, ואם הניחה ההוכחה את דעתו של בית המשפט יכול הוא לתת צו לקבלת נכסים בהתאם לבקשה.

(3) בשעת העיון בבקשה יכול הנושה המבקש לדרוש שהחייב יראה את פנקסיו ויכול הוא להזמין את החייב עצמו בתור עד להוכיח את הטענות שבבקשה.

(4) בשעת העיון בבקשה יכול בית המשפט, אם ימצא לנכון, לחקור מהי התמורה שיצרה את החוב של פסק הדין, ואם ישנן ראיות שהיתה כאן תרמית או קנוניא או עוות-דין, או שמלבד החוב שעליו ניתן פסק-דין הוכח עוד חוב בר הוכחה אחר, יוכל בית המשפט לחקור על תקפו של החוב שבפסק-דין.

(5) אם מעשה פשיטת הרגל שעליו מסתמכים הוא אי מלוי התראת פשיטת רגל לשלם, להבטיח או להתפשר לגבי חוב של פס"ד

או סכום שצוו לשלמו, יוכל בית המשפט אם ימצא לנכון, לעכב או לדחות את הבקשה על יסוד זה שעל פסק-הדין או על הצו ישנו ערעור תלוי ועומד.

(6) אם לא שוכנע בית המשפט בהוכחת החוב של הנושה המבקש או בהוכחת מעשה פשיטת הרגל או בהוכחת מסירת הבקשה או אם הוכיח לו החייב שיש ביכלתו לשלם את חובו או שמפני סבה מספקת אחרת אין הצו צריך להנתן, יוכל בית המשפט לדחות את הבקשה.

(7) אם מופיע החייב לאחר הגשת הבקשה ומכחיש שהוא חייב למבקש או שהוא חייב כדי סכום כזה שעליו רשאי המבקש להגיש בקשה נגדו, הרי בהנתן אותו בטחון שידרשנו בית המשפט להבטחת התשלום של כל חוב למבקש שיוכח באופן חוקי נגד החייב ולהבטחת תשלום הוצאות המשפט הכרוכות בהוכחת החוב, יוכל בית המשפט, במקום לדחות את הבקשה, לעכב כל מו"מ משפטי על הבקשה למשך אותו הזמן שיהיה דרוש לברור משפטי של השאלה בנוגע לחוב.

(8) אם עכבו את המו"מ המשפטי יכול בית המשפט, אם הוא מוצא לנכון, לרגלי האחור שחל בגלל עכוב המו"מ המשפטי או לרגלי כל סבה אחרת, לתת צו לקבלת נכסים עפ"י בקשתו של איזה נושה אחר ולאח"כ ידחה את הבקשה שבה עוכב המו"מ המשפטי כאמור לעיל, באותם התנאים שהוא ימצאם לצודקים.

(9) אחרי שנושה הגיש בקשה לבית המשפט אין הוא יכול לחזור בו מבקשהו אלא ברשות בית המשפט.

7. (1) לא יהא חייב זכאי להגיש בקשת פשיטת רגל, אלא אם כן: —

בקשת החייב והצו על יסוד בקשה כואח

(א) חובותיו מגיעים לחמשים פונט, או

(ב) הוא נאסר או הוסגר בבית סוהר על פי הוצאה לפועל של צו לתשלום כסף, או

(ג) ניתנה פקודת עיקול עפ"י הוצאה לפועל של צו כנ"ל, ופקודת העקול עדיין חלה על רכושו.

(2) בקשתו של החייב תכיל טענה שאין ביכלתו של החייב לשלם את חובותיו ועצם הגשתה תחשב לפעולת פשיטת רגל מבלי שהחייב יגיש קודם לכן הצהרה על אי יכלתו לשלם את חובותיו, ואז יחן בית המשפט צו לקבלת נכסים.

(3) אהרי שהחייב הגיש בקשה לבית המשפט אין הוא יכול לחזור בו מבקשתו אלא ברשות בית המשפט.

8. (1) בתת בית המשפט את הצו לקבלת נכסים יחשב מקבל הנכסים הרשמי הנספח לבית המשפט, למקבל נכסים רשמי של החייב, ומכאן ואילך, אם לא נקבע אחרת בהוראות הפקודה הזאת, לא תהא לשום נושה, שהחייב חייב לו חוב בר הוכחה בפשיטת רגל, כל תרופה משפטית נגד רכושו או גופו של החייב בשל החוב, ולא יתחיל בשום משפט או כל מו"מ משפטי אלא עפ"י רשות בית המשפט, ובאותם התנאים שבית המשפט יקבע.

תוצאות הצו לקבלת נכסים

(2) ואולם הוראות הסעיף הזה לא תפגענה בכוחו של כל נושה מובטח להביא לידי גוביינא את בטחונו או לטפל באפ"ן אחר בבטחונו ממש כמו שהיה זכאי לעשות אילולי הסעיף הזה.

9. בית המשפט יכול, אם יתברר שישנו צורך בכך לשם שמירה על הרכוש בכל עת שהיא לאחר הגשת בקשת פשיטת הרגל ובטרם הנתן הצו לקבלת נכסים, למנות את מקבל הנכסים הרשמי בתור מקבל זמני של נכסי החייב, או על כל חלק מהם, ולצוות לקבל מיד חזקה בנכסים או בחלק מהם.

הסמכות למנות מקבל נכסים זמני

10. (1) בית המשפט יכול, בכל עת לאחר הגשת בקשה לפשיטת רגל, לעכב כל משפט, הוצאה לפועל, או כל מעשה בית-דין אחר נגד רכושו או גופו של החייב, וכל בית משפט שבו תלוי ועומד מו"מ משפטי נגד החייב, יכול, אם נוכח שבקשת פשיטת הרגל הוגשה ע"י החייב או נגדו, לעכב את המו"מ המשפטי או להרשותו להמשך באותם התנאים שהוא ימצא לנכון. בתנאי תמיד שלמרות כל דבר האומר את ההיפך בסעיף זה לא ימנע בית המשפט מהגיש נגד פושט רגל כל תביעה שבה אין שחרורו של פושט הרגל יכול לשמש הגנה.

הסמכות לעכב מו"מ משפטי התלוי ועומד

(2) אם נותן בית המשפט צו המעכב איזה משפט או מו"מ משפטי או המעכב כל מו"מ משפטי בכלל, אפשר למסור את הצו ע"י שליחת העתקה הימנו בחותמת בית המשפט ע"י הדואר לתובע או לצד האחר המנהל את המו"מ הזה.

(3) למרות כל דבר האומר את ההיפך בסעיף זה לא ימנע בית המשפט בעד מקבל משכנתא או נושה מובטח אחר מלהשתמש באמצעיו החוקיים בנוגע לכל משכנתא או בטחון.

11. (1) מקבל הנכסים הרשמי של נכסי החייב יכול, עפ"י בקשת כל נושה או נושים, ואם יוכח שמהות נכסיו או עסקיו של החייב או טובתם של הנושים בכלל

הסמכות למנות מנהל מיוחד

דורשים מנוי מנהל מיוחד לנכסים או לעסק זולת מקבל הנכסים הרשמי, למנות בהתאם לכך מנהל שתהא לו אותה סמכות שיקנה לו מקבל הנכסים הרשמי. מנהל שנתמנה כך, יוסיף לשמש בתפקידו עד שישוחרר או יפוטר ע"י מקבל הנכסים הרשמי או אם נתמנה נאמן — ע"י הנאמן, לפי הכרעת דעתם.

(2) המנהל המיוחד יתן בטחון וימסור חשבון באותו האופן שמקבל הנכסים הרשמי יורה.

(3) המנהל המיוחד יקבל אותו השכר שהנושים יחליטו עליו באספה כללית רגילה, או אם אין החלטה כזאת, כפי שיוורה מקבל הנכסים הרשמי.

12. מודעה על כל צו לקבלת נכסים המפרטת את שמו, כתבתו ותאורו של החייב, את תאריך הצו, את בית המשפט הנותן את הצו ואת תאריך הבקשה תתפרסם בעתון הרשמי ובעתון מקומי באופן הקבוע.

פרסום צו לקבלת נכסים

המו"מ המשפטי כרוצאה מן הצו.

13. (1) עם האפשרות הראשונה לאחר הנתן הצו לקבלת נכסים נגד החייב, תערך אספה כללית של נושים (שתקרא בפקודה זו אספת הנושים הראשונה) כדי לעיין בשאלה אם יש לקבל פשרה או תכנית לסדור, או אם נחוץ להכריז את החייב כפושט רגל, ובכלל כדי לעיין בשאלה באיזה אופן יטפלו ברכושו של החייב.

אספה ראשונה ואספות אחרות של נושים

(2) בנוגע לאופן הזמנת אספת הנושים הראשונה ואספות הנושים הבאות ואופן הנהלתן, ימלאו אחרי התקנות אשר בתוספת הראשונה המצורפת לפקודה זו.

14. (1) אם ניתן צו לקבלת נכסים נגד החייב, יערוך החייב ויגיש למקבל הנכסים הרשמי, בטופס הקבוע שיאומת ע"י הצהרה בשבועה, דר"ח על מצב עסקיו ועל כל הנוגע לעסקיו, ויפרט את פרטי רכושו של החייב, חובותיו והתחייבויותיו, את שמותיהם, מקומות מגוריהם ומשלח ידיהם של נושיו, את הבטחונות אשר בידי כל אחד ואחד מהם, התאריך שבו ניתן כל בטחון ובטחון ועוד ידיעות אחרות כפי שייקבע או כפי שידרוש מקבל הנכסים הרשמי.

דר"ח החייב על מצב עסקיו

(2) הדו"ח יוגש כאמור בתוך הזמנים הבאים:

(א) אם ניתן הצו על פי בקשתו של החייב, — במשך שלשה ימים מתאריך הצו.

(ב) אם ניתן הצו עפ"י בקשתו של נושה — במשך שבועה ימים מתאריך הצו.

בתנאי שיכול בית המשפט בכל אחד משני המקרים להאריך את הזמן מפני סבות מיוחדות.

(3) אם מבלי התנצלות מספקת אין החייב ממלא אחרי דרישת הסעיף הזה, יכול בית המשפט להכריזו כפושט רגל, עפ"י בקשתו של מקבל הנכסים הרשמי.

(4) כל המעיד על עצמו בכתב כגושה של פושט רגל יוכל אם בעצמו או ע"י בא"כ לעיין בדו"ח בכל עת מתאמת ולקחת כל העתקה או קטע הימנו, אך כל אדם המתאר באופן בלתי נכון את עצמו כגושה כזה יאשם בעברה עפ"י פקודה זו והוא יענש בקנס של לא יותר מ 5 פ"פ (א"י) או במאסר של לא יותר מחדש אחד, לפי הכרעת דעת בית המשפט.

חקירה פומבית של החייב.

15. (1) אם בית המשפט נותן צו לקבלת נכסים, הרי אם לא נאמר אחרת בפקודה זו, יכנס בית המשפט ישיבה פומבית ביום שיקבע לכך ע"י בית המשפט לחקירת החייב, והחייב יהא נוכח בה ויחקר בנוגע להנהגתו, משאו ומתנו ונכסיו.

חקירתו הפומבית של החייב

(2) החקירה תערך עם האפשרות הראשונה לאחר תום המועד להגשת הדו"ח של החייב על מצב עסקיו.

(3) בית המשפט יוכל לדחות את החקירה מזמן לזמן.

(4) כל נושה אשר הגיש הוכחה או בא כחו המורשה לכך בכתב, יכול לשאול את החייב שאלות בנוגע לעסקיו וסבות כשלונן.

(5) מקבל הנכסים הרשמי ישתתף בחקירת החייב ולצרכי החקירה יכול הוא לשלוח בא"כ חוקי, אם הורשה לכך באופן מיוחד ע"י בית המשפט.

(6) אם נתמנה הנאמן לפני תום החקירה, רשאי הוא להשתתף בה.

(7) בית המשפט יוכל להציג לחייב כל שאלה שימצא לנכון.

(8) החייב יחקר בשבועה, ומחובתו לענות בשעת החקירה על כל אותן השאלות שבית המשפט יציג או ירשה להציג לפניו. פרטי-כל מן החקירה כפי שבית המשפט ימצא לנכון, יערך בכתב ויקראוהו באוזני החייב או שהחייב יקראנו בעצמו, ויחתום עליו, ולאח"כ יוכל פרטי-כל זה לשמש בתור עדות נגדו מלבד אם נאמר אחרת בפקודה זו; כמו כן יהא הפרטי-כל פתוח לכל נושה אשר יוכל לעיין בו בכל עת מתאמת.

(9) אם סבור בית המשפט שכבר נחקרו למדי עסקיו של החייב, יתן צו ויכריז על גמר חקירתו; אך לא ינתן צו כזה אלא לאחר היום שנקבע לאספה ראשונה של הנושים.

(10) היה החייב שוטה או סובל מכל מחלה או פגע גופניים, אשר לדעת בית המשפט הם פוסלים אותו להופיע בחקירתו הפומבית, יוכל בית המשפט ליתן צו לותר על חקירה כזאת, או לצוות שהחייב יחקר באותם התנאים, באותו המקום ובאותו האופן שבית המשפט ימצא לנכון.

פשרה או רתכנית לסדר.

16. (1) אם יש ברצונו של החייב להגיש הצעת פשרה לתשלום חובותיו או הצעת תכנית לסדר עסקיו, הרי במשך ארבעה ימים מיום הגשת הדו"ח על מצב עסקיו או במשך זמן מאוחר מזה כפי שיקבע מקבל הנכסים הרשמי, יגיש למקבל הנכסים הרשמי הצעה בכתב חתומה על ידו הכוללת את תנאי הפשרה או התכנית שהוא רוצה להגיש לעיון נושיו והמפרטת פרטים על בטחונות או ערבים המוצעים על ידו.

פשרות ותכניות
לסדורים

(2) במקרה כזה יועיד מקבל הנכסים הרשמי אספת נושים, בטרם תתם החקירה הפומבית של החייב, וישלח לכל נושה, לפני האספה, העתקה מהצעת החייב יחד עם דו"ח עליה. ואם באספה החליטו רוב, לפי המספר, ושלושה רבעים לפי הערך של כל הנושים שהוכיחו את חובם, לקבל את ההצעה, תחשב ההצעה כאילו נתקבלה כהלכה ע"י הנושים, ואם נתאשרה ההצעה ע"י בית המשפט תהא מחייבת את כל הנושים.

(3) יכול החייב לתקן באספה את תנאי ההצעה, אם לדעת מקבל הנכסים הרשמי התקון הוא לטובת הנושים כולם.

(4) כל נושה שהוכיח את חובו יוכל להסכים להצעה או להתנגד לה במכתב שיערך בטופס הקבוע וישלח למקבל הנכסים הרשמי באפן שיגיע לידו לא יאוחר מהיום שלפני האספה, וכל הסכמה או התנגדות כזאת יהא להן תקף ממש כאילו היה הנושה נוכח בעצמו והצביע באספה.

(5) החייב או מקבל הנכסים הרשמי יכולים, לאחר שנתקבלה ההצעה ע"י הנושים, לבקש את בית המשפט לאשר אותה והודעה על הזמן שיקבע לצורך העיון בבקשה תנתן לכל נושה שהוכיח את חובו.

(6) לא יעיינו בבקשה אלא לאחר תום החקירה הפומבית של החייב. כל נושה שהוכיח את חובו יוכל להשמיע בפני בית המשפט את טענותיו נגד הבקשה, למרות שבאספת הנושים הצביע בעד קבלת ההצעה.

(7) לצורך אשור הסדור או הפשרה שהוצעו ע"י חייבים משותפים, יכול בית המשפט, אם ימצא על יסוד דו"ח של מקבל הנכסים הרשמי שיש צורך לעשות זאת, לותר על החקירה הפומבית של אחד החייבים המשותפים, אם הוא נמנע מהשתתף בחקירה מחמת מחלתו או העדרו מפלשתינה (א"י).

(8) בטרם יאשר בית המשפט את ההצעה ישמע בית המשפט דו"ח מאת מקבל הנכסים הרשמי בנוגע לתנאי ההצעה ובנוגע להנהגתו של החייב ואת כל טעמי ההתנגדות שישמיעו הנושים או אנשים אחרים בשמם.

(9) אם לדעת בית המשפט אין תנאי ההצעה מתקבלים על הדעת, או אין בהם כדי להועיל לכל הנושים כולם, או בכל מקרה שבו נדרש בית המשפט, כשהחייב הוכרז כפושט רגל, לסרב מלשחררו, יסרב בית המשפט לאשר את ההצעה.

(10) אם הוכחו אילו עובדות שעל יסוד הוכחתן היה בית המשפט נדרש לבלי שחרר את החייב או לעכב את שחרורו או לשחררו בתנאים ידועים, אילו הוכרז החייב כפושט רגל, יסרב בית המשפט לאשר את ההצעה, פרט אם יש בה בטחון המתקבל על הדעת שמיד או בתוך זמן קצר ישלם החייב לא פחות ממאתים וחמשים מיל על כל פונט של החובות הבלתי מובטחים שהוכחו כקבוצות הרובצים על נכסיו של החייב בעת שהוגשה ההצעה לבית המשפט לאשור.

(11) בכל מקרה אחר יוכל בית המשפט לאשר את ההצעה או לסרב לאשרה.

(12) אישר בית המשפט את ההצעה יקויים האשור ע"י הטבעת

חותמת בית המשפט על המסמך הכולל את תנאי הפשרה או התכנית המוצעות או ע"י הכנסת התנאים בצו של בית המשפט.

(13) פשרה או סידור שנתקבלו ונתאשרו בהתאם לסעיף זה יהיו מחייבים את כל הנושים בכל הנוגע לכל חוב המגיע להם מהחייב ואשר אפשר להוכיחו בפשיטת רגל, אך הם לא יפטרו את החייב מכל התחייבות עפ"י פסק-דין שניתן נגדו במשפט בענין כלכלה או מזונות.

(14) תעודה מאת מקבל הנכסים הרשמי שאיזו פשרה או סידור נתקבלו ונתאשרו כהלכה תשמש, אם אין בה תרמית, עדות מכרעת על תקפם.

(15) עפ"י בקשתו של כל אדם מעונין יוכל בית המשפט לתת תוקף להוראות סדור או פשרה עפ"י סעיף זה וכל סרוב להשמע לצו בית המשפט שניתן על יסוד הבקשה יחשב כעברה עפ"י הפקודה הזאת ויגרור עמו עונש כחוק.

(16) אם לא שולם כל שעור שפרעונו חל בהתאם לסידור או לפשרה או אם נראה לבית המשפט, על יסוד הוכחות מספיקות, שהסידור או הפשרה לא יוכלו, מחמת קשיים משפטיים או מחמת כל סבה מספקת אחרת, לצאת לפועל מבלי לגרום עי"כ לנושים או לחייב עוות-דין או עכוב שלא לצורך, או שאשורו של בית המשפט נתקבל בתרמית, יוכל בית המשפט, אם ימצא לנכון, על יסוד בקשה מאת מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן או מאת כל נושה, להכריז את החייב כפושט רגל ולבטל את התכנית או את הפשרה, אך מבלי לפגוע בתקפה של כל מכירה, העברה או תשלום או של כל דבר שנעשו כהלכה בהתאם לפשרה או לתכנית.

אם הוכרו החייב לפושט רגל עפ"י ס"ק זה, הרי כל חוב שהוא בר הוכחה מכל בחינה אחרת ושנוצר לפני ההכרזה, יהא בר הוכחה בפשיטת הרגל.

(17) אם בהתאם לסדור או לפשרה נתמנה נאמן לנהל את נכסיו או את עסקיו של החייב או לחלק את הכספים המותנים בפשרה, יחולו סעיף 25 וחלק ה' מפקודה זו ממש כאילו היה הנאמן נאמן בפשיטת רגל וכאילו המונח „פשיטת רגל“ כולל תכנית סדור או פשרה, והמונח „פושט רגל“ כולל את החייב העושה סדור או המתפשר, ו„צו הכרזה לפשיטת רגל“ כולל צו המאשר את הסדור או את הפשרה.

(18) חלק ג' מפקודה זו יחול על הסדור או הפשרה במדה שמהות הענין ותנאי הסדור או הפשרה מרשים זאת, ואותו הפירוש ינתן למלים „נאמן“, „פשיטת רגל“, „פושט רגל“ ו„צו הכרזה לפשיטת רגל“ כמו בס"ק הקודם.

(19) שום סדור או פשרה לא יאושרו ע"י בית המשפט אם אין בהם תנאי לשלם, קודם לחובות האחרים, את כל החובות שחייבים לשלם קודם לחובות אחרים בחלוקת נכסי פושט הרגל.

(20) אם קבל נושה סידור או פשרה לא תהא קבלה זו פוטרת כל אדם אשר עפ"י הפקודה הזאת לא יפוטר ע"י צו שחרור לו הוכרו החייב כפושט רגל.

(21) באין הוראות מפורשות האומרות את התיפך בכל סדור או פשרה שנתאשרו עפ"י סעיף זה, לא יחשבו סדור כזה או פשרה כזאת כאילו הם כוללים כל נכסים שהם שנרכשו ע"י החייב לאחר תאריך אשור הסדור או הפשרה ע"י בית המשפט.

17. למרות הקבלה והאשור של פשרה או סדור לא יהיו הפשרה או הסדור מחייבים כל נושה בכל הנוגע לחוב או להתחייבות שהחייב לא היה משתחרר מהם עפ"י פקודה זו ע"י צו שחרור בפשיטת רגל, מלבד אם הנושה מסכים לסידור או לפשרה.

חוצאות הסידור
או הפשרה

הכרזה פשיטת רגל.

18. (1) ניתן צו לקבלת נכסים נגד החייב, הרי אם מקבלים הנושים החלטה רגילה באספה הראשונה או בכל אספה נדחית שהחייב יוכרו כפושט רגל או אם אינם מקבלים כל החלטה או אם הנושים אינם באים לאספה או אם לא נתאשרו אינו פשרה או סידור בהתאם לפקודה זו במשך ארבעה עשר יום לאחר תום החקירה של החייב או במשך הזמן הנוסף האחר שבית המשפט יאבה לתת, יכריז בית המשפט את החייב כפושט רגל, ואז יעמדו נכסי פושט הרגל לחלוקה בין נושיו ויעברו לרשותו של נאמן.

הכרזה פשיטת רגל,
אם הפשרה איננה
מתקבלת או איננה
מתאשרה

(2) מודעה על כל צו המכריז את החייב כפושט רגל, שתהא מפרטת את שמו, כתבתו ותאורו של פושט הרגל, את תאריך ההכרזה, ואת בית המשפט שהכריז את ההכרזה, תפורסם בעתון הרשמי ובעתון מקומי באפן הקבוע ותאריך הצו יהא תאריך ההכרזה לצורך הפקודה הזאת.

19. (1) הוכרו החייב כפושט רגל, או החליטו הנושים שיוכרו כפושט רגל, יוכלו הנושים, ע"י החלטה רגילה, למנות אדם ראוי, בין נושה ובין שאינו נושה, לשמש במשרת נאמן על נכסי פושט הרגל, או יכולים הנושים להחליט להשאיר מנוי זה בידי ועדת הבקרת הנוכרת להלן.

סנוי נאמן

אדם יחשב לבלתי־ראוי לשמש כנאמן על נכסי פושט הרגל אם סולק בהודמנות קודמת ממשרת נאמן על נכסי פושט רגל בשל הנהגה גרועה או התרשלות במלוי חובותיו.

(2) יכולים הנושים, אם ימצאו לנכון, למנות יותר מאדם אחד לשמש במשרת נאמן, ואם נתמנה יותר מאדם אחד, עליהם להודיע אם כל פעולה שהם רשאים או נדרשים לעשותה, תעשה ע"י אחד מאלה או יותר, אולם כלם כאחד כלולים במונח "נאמן" של פקודה זו ויהיו מחויקים ביחד בנכסיו של פושט הרגל.

(3) כמו כן יכולים הנושים למנות אנשים לשמש כנאמנים בזה אחרי זה, אם אחד או יותר מהאנשים ששמו הוצע בראשונה ימאן לקבל את משרת הנאמן, או לא ימציא בטחונות או שלא יקבל את תעודת האשור ממקבל הנכסים הרשמי.

(4) חובת האיש שנתמנה או האנשים שנתמנו, ליתן בטחונות באופן הקבוע להנחת דעתו של מקבל הנכסים הרשמי ואם הניחו הבטחונות את דעתו, יעיד מקבל הנכסים הרשמי כי המנוי נעשה כהלכה, מלבד אם הוא מתנגד למנוי על יסוד שהמנוי לא נעשה בתום לב ע"י רוב, לפי הערך, של הנושים שהצביעו, או שהאנשים שנתמנו או אחד מהם אינם ראויים לשמש כנאמנים, או שהקשרים או הקרבה שלו או שלהם עם פושט הרגל או נכסיו או עם אחד הנושים, מקשה עליו או עליהם לפעול בלי פניות לטובת הנושים בדרך כלל.

(5) בתנאי שאם התנגד מקבל הנכסים הרשמי כאמור בזה, יהא עליו, אם ידרש ע"י רוב הנושים לפי הערך, להודיע את התנגדותו לבית המשפט, ובית המשפט יחליט על תקפה של התנגדות זו.

(6) מנוי נאמן יהא כוחו יפה מיום תאריך התעודה.

(7) לא ישמש מקבל הנכסים הרשמי כנאמן על נכסי פושט הרגל, אלא במקרים שהותנו בפקודה זו.

(8) אם לא נתמנה נאמן ע"י הנושים בתוך ארבעה שבועות מתאריך ההכרזה, או — אם עברו ארבעה שבועות אלה ועדיין מתנהל מו"מ לשם פשרה או תכנית סדור — בתוך שבעה ימים לאחר שיסתיים המו"מ ע"י סרובם של הנושים לקבל את הפשרה או את תכנית הסדור או ע"י סרובו של בית המשפט לאשר את הפשרה או את התכנית, יודיע מקבל הנכסים הרשמי את הדבר לבית המשפט, ובית המשפט ימנה אדם הראוי לשמש כנאמן על נכסיו של פושט הרגל:

בתנאי שהנושים או ועדת הבקורת (אם החליטו הנושים ליפות את כוחה לכך) יוכלו בכל זמן שלאח"כ, אם ימצאו לנכון, להציע מועמד לשמש כנאמן, ולבקש את בית המשפט למנות את המועמד שלהם כנאמן, ולכשיעשה המנוי ויאושר, ישמש האדם הממונה בתור נאמן במקום הנאמן שנתמנה ע"י בית המשפט.

(9) הוכרו החייב כפושט רגל לאחר אספת הנושים הראשונה, ולא נתמנה נאמן לפני התכרזה, יועיד מיד מקבל הנכסים הרשמי אספת נושים לשם מנוי נאמן.

(10) לא נתמנה נאמן ע"י הנושים, ועדת הבקורת, או ע"י בית המשפט כפי שמותנה בסעיף זה, ישמש כנאמן מקבל הנכסים הרשמי הנספח לבית המשפט העוסק בפשיטת הרגל.

20. (1) הנושים הזכאים להצביע יוכלו באספתם הראשונה או בכל אספה שלאחריה למנות עפ"י החלטה, ועדת בקורת כדי להשגיח על הנהלת נכסי פושט הרגל ע"י הנאמן.

ועדת בקרה

(2) ועדת הבקורת תהא מורכבת מלא יותר מחמשה ולא פחות משלושה אנשים שיהיו בעלי ההכשרות דלקמן:

(א) נושה או בעל יפוי-כח כללי או כח והרשאה כללי מנושה, בתנאי ששום נושה ושום בעל יפוי-כח כללי או כח-והרשאה כללי מנושה לא יוכשר לשמש כחבר לוועדת הבקרת עד אם הוכיח הנושה את חובו וההוכחה נתקבלה, או

(ב) אדם שנושה רוצה לתת לו יפוי-כח כללי או כח-והרשאה כללי; בתנאי ששום אדם כזה לא יוכשר לשמש כחבר לוועדת הבקרת עד אם קבל יפוי-כח כזה או כח-והרשאה כזה ועד אם הוכיח הנושה את חובו וההוכחה נתקבלה.

(3) ועדת הבקרת תועד באותם הזמנים שיקבעו מזמן לזמן, ואם לא קבעו זמן, תועד למצער אחת לחדש; והנאמן או כל חבר לוועדה יוכלו גם הם להועיד אספת הוועדה באותו הזמן שימצאו לנכון.

(4) הוועדה תוכל לקבל את החלטותיה ברוב דעות של החברים הנוכחים באספה אך לא תקבל החלטה אלא אם כן נוכחו רוב חברי הוועדה באספה.

(5) כל חבר לוועדה יוכל להתפטר ממשרתו במסרו מודעה בכתב חתומה על ידו לנאמן.

(6) אם אחד מחברי הועדה פשט רגל או אם בא לידי פשרה או סדור עם נושיו, או אם נעדר מחמש אספות רצופות של הועדה, תפנה משרתו.

(7) אפשר לפטר כל חבר לועדה עפ"י החלטה רגילה בכל אספה של נושים שעליה נמסרה מודעה שבעה ימים למפרע, המפרטת את מטרת האספה.

(8) אם נתפנתה משרת חבר בועדה, יזמין מיד הנאמן אספת נושים כדי למלא את המשרה הפנויה והאספה תוכל למנות ע"י החלטה נושה אחר או אדם אחר המוכשר כאמור למלא את המשרה הפנויה.

(9) החברים הנשארים בועדה, בתנאי שישארו לא פחות משני חברים, יוכלו לשמש בתפקידם למרות שנתפנתה כל משרה שהיא בועדה; ואם מספר חברי ועדת הבקורת הוא באותה שעה פחות מחמשה יוכלו הנושים להגדיל את המספר הזה באופן שלא יעלה על חמשה.

(10) באין ועדת בקורת, יכול מקבל הנכסים הרשמי, לפי בקשת נאמן, לעשות כל דבר ופעולה או לתת כל הוראה ורשות שהועדה רשאית או נדרשת לעשותם או לתתם עפ"י פקודה זו.

21. (1) הוכרזו החייב כפושט רגל, יכולים הנושים, אם ימצאו לנכון בכל עת שהיא לאחר ההכרזה, ברוב לפי המספר ובשלשה רבעים לפי הערך של כל הנושים אשר הוכיחו את חובם, להחליט לקבל הצעה של פשרה לסלוק החובות המגיעים להם מתוך פשיטת הרגל, או הצעה לסדור עסקיו של פושט הרגל; ולאח"כ יאחזו באותם הצעדים ותהיינה כרוכות אותן התוצאות כמו במקרה של פשרה או סדור שנתקבלו לפני ההכרזה.

הסמכות לקבל פשרה
או סדור לאחר
הכרזת פשיטת
רגל

(2) אם אשר בית המשפט את הפשרה או את הסדור יכול הוא לתת צו לבטל את פשיטת הרגל ולמסור את נכסי פושט הרגל לרשותו הוא או לרשות אדם אחר שבית המשפט יכול למנותו, באותם התנאים שבית המשפט יאבה לקבוע.

לא נקבעו שום הוראות בצו של בית המשפט שניתן בתקף ס"ק זה להקנאת נכסי החייב, הרי יוחזרו כל נכסי החייב לרשותו, מיד לאחר תשלום כל הסכום המותנה בפשרה.

(3) לא שולם אחד השיעורים המגיעים לפי הפשרה או תכנית הסדור, או אם נראה לבית המשפט שאין להמשיך בהגשמת הפשרה או הסדור

מבלי לגרום לאי-צדק או לאחור יתיר, או אם נתקבל אשור בית המשפט בתרמית, יכול בית המשפט, אם ימצא לנכון, לפי בקשת כל אדם מעונין, להכריז את החייב כפושט רגל ולבטל את הפשרה או הסדור, אולם מבלי לפגוע ע"י כך בתקף כל מכירה, הוצאה מרשות לרשות או תשלום או כל דבר שנעשו כהלכה בהתאם לפשרה או תכנית הסדור. הוכרז החייב לפושט רגל לפי ס"ק זה, יחשבו כל החובות, שהגם בני הוכחה מבחינה אחרת, ושנתחייב בהם החייב לפני ההכרזה, לחובות בני הוכחה בפשיטת הרגל.

הפיקוח על גופו ורכושו של החייב.

22. (1) כל חייב שניתן נגדו צו לקבלת נכסים, חייב לבוא אל האספה הראשונה של נושיו, פרט אם נמנע מפאת מחלה או מסבה מספקת אחרת, ויהא כפוף לאותה חקירה ולמסירת אותן ידיעות שתדרוש האספה.

החובות המוטלות על החייב בנוגע לגלוי רכושו ומכירתו

(2) עליו לתת אותו חשבון האינונטר של רכושו ואותה רשימה של נושים וחייבים, ושל החובות המגיעים לנושיו והמגיעים מחייביו, להכנע לאותה החקירה בנוגע לנכסיו או לנושיו, לבוא לאותן האספות האחרות של נושיו, להתיצב באותם הזמנים בפני מקבל הנכסים הרשמי, המנהל המיוחד או הנאמן, לקיים אותו כח-ההרשאה, אותם השטרות והמסמכים ובכלל לעשות אותם הפעולות והדברים בנוגע לנכסיו וחלוקת תמורתם בין נושיו, כפי שמקבל הנכסים הרשמי או המנהל המיוחד או הנאמן יכולים לדרוש בצדק או כפי שנקבע בתקנות הכלליות או כפי שבית המשפט יורה בכל צו מיוחד או צוויים מיוחדים שניתנו בקשר עם כל מקרה מיוחד, או שניתנו על יסוד כל בקשה מיוחדת ממקבל הנכסים הרשמי או מהמנהל המיוחד או הנאמן או מכל נושה או אדם הנוגע בדבר.

(3) אם הוכרז לפושט רגל עליו לעזור בכל כחו למכירת נכסיו וחלוקת תמורתם בין נושיו.

(4) אם נמנע החייב ביודעין מלמלא את החובות המוטלות עליו עפ"י סעיף זה, או מלמסור כל חלק מנכסיו, שעפ"י הפקודה הזאת צריך לחלקם בין נושיו ואשר באותה שעה נמצאו תחת רשותו או פקוחו, למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן או לכל אדם שהורשה ע"י בית המשפט לשים את ידו עליהם, יאשם בעברה עפ"י פקודה זו, נוסף על כל עונש אחר שאפשר לשית עליו, ויהא צפוי לעונש עפ"י זה.

23. (1) יכול בית המשפט, ע"י צו מאסר, ערוך אל כל שוטר שהוא לצוות לאסור בעל חוב ולתפוס כל פנקס, נירות, כסף וסחורה המצויים ברשותו.

מאסר בעל חוב במסיבות ידועות

ולהחזיק אותו ואת חפציו הנ"ל במקום בטוח, כפי הנקבע, עד לאותו הזמן שבית המשפט יצוה, במסבות הבאות:

(א) אם לאחר שניתנה התראה לפשיטת רגל עפ"י פקודה זו, או לאחר הגשת בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, נראה לבית המשפט שיש מקום להאמין שהוא נמלט או שהוא עומד להמלט בכדי להמנע מתשלום החוב שבשלו ניתנה התראת פשיטת הרגל או כדי להמנע מקבלת בקשת פשיטת הרגל הצריכה להמסר לו, או כדי להמנע מלהופיע בעקב כל בקשה כזאת או כדי להמנע מחקירה בנוגע לעסקיו או כדי להמנע באופן אחר ממו"מ בפשיטת הרגל נגדו, או כדי לעכב את המו"מ או לסבכו;

(ב) אם לאחר שהוגשה בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו נראה לבית המשפט שיש מקום להאמין שהוא עומד להעתיק את חפציו בכדי למנוע או לעכב את מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן מלהשתלט עליהם או שיש יסוד אפשרי להאמין שהוא הטמין או עומד להטמין או להשמיד חפץ מחפציו או כל פנקס מפנקסיו או מסמך ממסמכיו או כתב מכתביו, שיוכלו להיות לתועלת לנושיו במשך פשיטת הרגל;

(ג) אם לאחרי שנמסרה לו בקשה של פשיטת רגל או לאחר שניתן נגדו צו לקבלת נכסים, הוא מעתיק כל רכוש שברשותו שערכו למעלה מחמשה פונטים מבלי גטילת רשות ממקבל הנכסים הרשמי או מהנאמן;

(ד) אם נמנע מהיות נוכח בכל חקירה שבית המשפט צוה לערכה מבלי שיראה סבה מספקת לכך;

בתנאי ששום מאסר על יסוד התראה לפשיטת רגל לא יהא לו תקף אלא אם כן נמסרה התראה כזאת לחייב לפני מאסרו או בעת מאסרו.

(2) שום תשלום או פשרה שנעשו ושום בטחון שניתן לאחר המאסר עפ"י סעיף זה, לא יהיו פטורים מהוראות הפקודה הזאת בנוגע למתן דין בכורה במרמה.

24. אם ניתן צו לקבלת נכסים נגד החייב יכול בית המשפט, על יסוד בקשתו של מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן, לצוות מפעם לפעם שבמשך אותו הזמן שבית המשפט ימצא לנכון לקבוע, ובלבד שלא יעלה על שלשה חדשים.

משלוח מכתבי החייב
לכתבת אחרת

ישלחו וימסרו מכתבים, טלגרמות וצרורות דאר אחרים הבאים על שם החייב. בכל מקום או מקומות שזכרו בצו בנידון החלפת הכתובת, ע"י מנהל הדואר הכללי או פקידי, למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן או באופן אחר כפי שיורה בית המשפט ומשניתן הצו ייעשה דבר זה על פיו.

חקירה בנוגע
להנהגתו של החייב,
משאו ומתנו, ורכושו

25. (1) יכול בית המשפט על יסוד בקשה מאת מקבל הנכסים הרשמי או מאת הנאמן בכל עת שהיא לאחר שביתן צו לקבלת נכסים נגד החייב, להזמין לפניו את החייב או את אשתו או כל אדם הידוע או החשוד כאדם שיש ברשותו כל חפץ מחפציו או מנכסיו של החייב או שחושבים שהוא חייב לחייב, או כל אדם שבית המשפט ימצאנו מוכשר לתת ידיעות בנוגע לחייב, למשאו ומתנו או לנכסיו ובית המשפט יוכל לדרוש מכל אדם כזה להראות כל מסמך שברשותו או בהשגחתו הנוגע לחייב, למשאו ולמתנו או לנכסיו.

(2) אם הזמן כך אדם וסרב, אחרי שהוצע לו תשלום הוגן, לבוא לפני בית המשפט בזמן הקבוע או סרב להראות כל מסמך כזה, ואין לו שום מעצור חוקי שיודיע עליו לבית המשפט בעת ישיבתו ושבית המשפט יכיר בחשיבותו, יכול בית המשפט ליתן צו לתפוס אותו ולהביאו לחקירה ודרישה.

(3) יכול בית המשפט לחקור בשבועה כל אדם שהובא בפניו כאמור לעיל, בין בעל פה ובין ע"י שאלות בכתב, בנוגע לחייב, למשאו ולמתנו או לנכסיו.

(4) הודה אדם בהחקרו לפני בית המשפט שהוא חייב לחייב יכול בית המשפט עפ"י בקשתו של מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן לצוות עליו לשלם למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן, באותו הזמן ובאותו האופן שישרו בעיני בית המשפט, את הסכום שהוא הודה שהוא חייב או כל חלק הימנו בין בתור סלוק גמור של כל הסכום הגידון או לא, כפי שבית המשפט יראה לנכון, בין יחד עם הוצאות החקירה ובין בלי הוצאות החקירה:

(5) הודה אדם בהחקרו לפני בית המשפט שיש ברשותו כל נכסים השייכים לחייב, יכול בית המשפט עפ"י בקשת מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן לצוות עליו למסור אותם הנכסים או כל חלק מהם למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן באותו הזמן, באותם התנאים ובאותו האופן שישרו בעיני בית המשפט.

26. (1) יכול פושט רגל בכל עת, לאחר שהוכרו כפושט רגל, לפנות לבית המשפט בבקשה לתת לו צו שחרור ובית המשפט יקבע יום לעיון בבקשה ואולם לא יעיינו בבקשה עד שנסתיימה החקירה הפומבית של פושט הרגל. בית המשפט ידון בבקשה בדלתים פתוחות, מלבד אם בית המשפט יורה אחרת בהתאם לתקנות שעפ"י הפקודה הזאת.

שחרור
פושט רגל

(2) בבואו לדון בבקשה יקח בית המשפט בחשבון דו"ח של מקבל הנכסים הרשמי על הנהגתו ועסקיו של פושט הרגל (לרבות דו"ח על הנהגתו של פושט הרגל במשך מהלך המו"מ שעפ"י פשיטת הרגל שלו) ויכול הוא לתת צו שחרור החלטי או לסרב מלתת אותו, או לעכב את תקפו של הצו לזמן שיפורט, או לתת צו שחרור בהעמידו כל תנאי בנוגע לכל ריוח או הכנסה שיגיעו לאח"כ לפושט הרגל או בנוגע לנכסים שירכשם לאח"כ:

בתנאי שאם נשפט פושט הרגל ונתחייב בדין על עברה שנענשים עליה בקנס או בעונש מאסר עפ"י פקודה זו או עפ"י כל חוק שבוטל ע"י פקודה זו או אם נשפט ונתחייב על עברה בקשר עם פשיטת הרגל שלו, או בכל מקרה שהוכחה כל עובדה הנזכרת להלן, הרי יעשה בית המשפט את אחד הדברים הבאים:

- (i) יסרב לתת צו שחרור, או
- (ii) יעכב את השחרור לאותה תקופה שבית המשפט ימצא לנכון, או
- (iii) יעכב את השחרור עד שתשולם לנושים דיוידנדה של לא פחות מחמש מאות מיל על כל פונט, או
- (iv) ידרוש ממושט הרגל כתנאי לשחרורו, להסכים שינתן פסק-דין נגדו לשמו של מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן לכל עודף או חלק מכל עודף של החובות שהנם בני-הוכחה עפ"י פשיטת הרגל ואשר לא סולקו בתאריך שחרורו, ועודף זה או חלק של עודף זה מהחובות ישולמו מתוך רוחיו בעתיד או מתוך הרכוש שיגיע לידו לאח"כ, באותו האופן ובאותם התנאים שבית המשפט יורה; אפס כי פסה"ד לא יוצא לפועל בלתי אם ברשות המשפט, ורשות זו תוכל להנתן אם באה הוכחה שמושט הרגל רכש, מאז שוחרר, נכסים או הכנסות שיוכלו לשמש לתשלום חובותיו:

בתנאי שאם בכל זמן שהוא לאחרי תום שתי שנים מתאריך כל צו שניתן עפ"י סעיף זה הוכיח פושט הרגל לבית המשפט שאין אפשרות מתקבלת על הדעת שיהיה לאל ידו למלא אחרי תנאי צו כזה, יוכל בית המשפט לתקן צו כזה או כל צו שבא במקומו באותו האופן ובאותם התנאים שימצא לנכון.

(3) העובדות הנזכרות לעיל הן: —

- (א) שנכסיו של פושט הרגל אינם שווים עד כדי חמש מאות מיל לכל פונט מסכום ההתחייבויות הבלתי מובטחות שלו, מלבד אם הוא מוכיח לבית

המשפט שהעובדה שנכסיו אין להם ערך השווה לחמש מאות מיל על כל פונט של ההתחייבויות הבלתי מובטחות שלו נוצרה ע"י מסבות שאין מן הצדק להטיל עליו את האחריות להן ;

(ב) שפושט הרגל לא נהל את הפנקסים הרגילים והראויים בעסק שמתנהל על ידו, ושיספיקו כדי לגלות למדי את פעולות העסק שלו ואת מצבו הכספי במשך שלש השנים שקדמו לפשיטת הרגל שלו ;

(ג) שפושט הרגל הוסיף לסחור גם לאחר שידע שאין הוא יכול לשלם את חובותיו ;

(ד) שפושט הרגל חב כל חוב ברהווכחה בפשיטת הרגל מבלי שהיתה לו בעת שחב את החוב כל תקוה או אפשרות מתקבלת על הדעת שיוכל לשלמו (והראיה בנדון זה עליו) ;

(ה) שפושט הרגל לא מסר תשובה מספקת על הפסד כל רכוש שהוא או על כל גרעון ברכושו כדי לשלם את התחייבויותיו ;

(ו) שפושט הרגל גרם לעצמו את פשיטת הרגל או סייע לכך ע"י ספיקולציות מסוכנות שנעשו בחפזון או מתוך שחי בפזרנות בלתי מוצדקת או ע"י משחקי ממון, או ע"י רשלנות ודונית בהנהלת עסקיו ;

(ז) שפושט הרגל גרם לגושה מנושיו הוצאות שלא לצורך בהשתמשו בהגנה שיש בה משום קנטור והקנטה בכל משפט שהוגש נגדו כהלכה ;

(ח) שפושט הרגל גרם לעצמו את פשיטת הרגל או סייע לה בהוציאו הוצאות בלתי מוצדקות להגשת כל משפט מתוך קנטור והקנטה ;

(ט) שפושט הרגל נתן דין בכורה למי שהוא מנושיו שלא בצדק, במשך שלשת החדשים שקדמו לתאריך הצו לקבלת נכסים, כשלא היה לאל ידו לשלם את חובותיו שזמן פרעונם הגיע ;

(י) שבמשך שלשת החדשים שקדמו לתאריך הצו לקבלת נכסים התחייב פושט הרגל בהתחייבות בכדי להביא את נכסיו לשוי של חמש מאות מיל לכל פונט של סכום ההתחייבויות הבלתי מובטחות שלו ;

(י"א) שפושט הרגל הוכרו קודם לכך כפושט רגל או שבא לידי פשרה או סדור עם נושיו;

(י"ב) שפושט הרגל אשם בכל תרמית או הפרת אמון בתרמית.

(4) כדי להסיר כל אי־הכשרה חוקית בשל פשיטת רגל, שאפשר להסירה אלו קבל פושט הרגל צו שחרור מבית המשפט יחד עם תעודה האומרת שאיזה מזל רע גרם לפשיטת הרגל ושלא באשמת הנהגה רעה מצדו, יוכל בית המשפט, אם ימצא לנכון, לתת תעודה כזאת, אך אפשר להגיש ערעור על סרוב לתת תעודה כזאת.

(5) לצורך הסעיף הזה יחשב רכושו של פושט הרגל כשוא חמש מאות מיל לכל פונט של סכום ההתחייבויות הבלתי מובטחות שלו, אם נתברר לבית המשפט שנכסיו של פושט הרגל נמכרו, או יכולים להמכר, או יכלו להמכר אילו היתה זהירות מספקת במכירה, — בסכום השוא לחמש מאות מיל לכל פונט של התחייבויותיו הבלתי מובטחות, ודו"ח מטעם מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן יהיה הוכחה לכאורה על סכום ההתחייבויות הללו.

(6) לצורך הסעיף הזה יהיה הדו"ח של מקבל הנכסים הרשמי הוכחה לכאורה על הדברים הנאמרים בו.

(7) מודעה על היום שיקבע ע"י בית המשפט לעיון בבקשה לשחרור תתפרסם באופן הקבוע, ותשלח למצער ארבעה עשר יום לפני היום שיקבע כאמור לכל נושה שהחייב הזכיר את שמו כנושה בדו"ח על מצב עסקיו ובית המשפט יוכל לשמוע את טענותיו של מקבל הנכסים הרשמי ושל הנאמן וגם של כל נושה. בשעת העיון יוכל בית המשפט להעמיד שאלות לחייב ולגבות עדויות כפי שהוא ימצא לנכון.

(8) יכול בית המשפט להשתמש בסמכותו לעכב שחרורו של פושט הרגל ולהעמיד בו בזמן תנאים לשחרורו.

(9) פושט רגל ששחרר חייב, למרות שחרורו, לתת אותה העזרה שידרוש הנאמן במכירת הנכסים הנמצאים ברשות הנאמן ובחלוקתם, ואם לא עשה כן יאשם בעברה עפ"י הפקודה הזאת, ויכול בית המשפט, אם ימצא לנכון, לבטל את שחרורו, אך מבלי לפגוע בתקפה של כל מכירה, הוצאה מרשות לרשות או תשלום, שנעשו כהלכה לאחר השחרור ולפני בטולו של השחרור.

27. (1) בכל אחד המקרים הבאים, היינו: —

(א) אם סודרה הענקה לאשה לפני נשואים ועל יסוד נשואים, ואם בעת הסידור אין המעניק יכול לשלם את כל חובותיו מבלי עזרת הנכסים הנכללים בהענקה, או

(ב) אם נתחייב המעניק עפ"י אמנה או חוזה על יסוד נשואין להעניק בעתיד לזכות אשתו או ילדיו כסף או נכסים אשר בעת נשואיו לא היתה לו עליהם או בהם כל זכות או טובת הנאה (פרט לכסף או לנכסים השייכים לאשתו או שיש לה זכות עליהם): —

הרי אם הוכרו המעניק לפושט רגל, או אם הוא מסדר או מתפשר עם נושיו ונראה לבית המשפט שהענקה או האמנה או החוזה נעשו בכדי להכשיל או לעכב את נושיו או שלא היו מוצדקים בהתחשב עם מצב עסקיו של המעניק בעת שנעשו, יוכל בית המשפט לסרב לתת צו שחרור, או לעכב את נתינתו או לתת בתנאים ידועים או לסרב לאשר פשרה או סידור, הכל לפי הענין, באותו האופן כמו במקרים שהחייב אשם בתרמית.

(2) „הענקה“, לצורך סעיף זה, תכלול כל העברה של נכסים.

28. (1) צו שחרור לא יפטור את פושט הרגל:

(א) מכל חוב המגיע על שטר ערבות רשמית או מכל חוב המגיע לממשלת פלשתינה (א"י) בשל כל עונש או קנס;

(ב) מכל חוב או התחייבות שחב אותן בשל תרמית שהוא היה צד לה, אף לא מכל חוב או התחייבות שקבל פטורין מהם בתרמית שהוא היה צד לה; או

(ג) מכל התחייבות עפ"י פסק־דין שניתן נגדו במשפט מזונות או פרנסה, אלא באותה מידה ובאותם התנאים שבית המשפט יצוה בפירוש בנוגע לכל התחייבות כזאת.

(2) צו שחרור יפטור את פושט הרגל מכל חובות אחרים שהגם בני־הוכחה בפשיטת רגל.

(3) צו שחרור ישמש עדות מכרעת על פשיטת הרגל, ועל תקפו של המו"מ המשפטי שהתנהל בה, ובכל משפט שיוגש נגד פושט הרגל אשר קבל

צו שחרור בנוגע לכל חוב שהוא השתחרר הימנו ע"י הצו, יוכל פושט הרגל לטעון שהתביעה שעל יסודה הוגש המשפט נוצרה עוד לפני שחרורו.

(4) צו שחרור לא יפטור כל אדם אשר בתאריך הצו לקבלת נכסים היה שותף לפושט הרגל או נאמן יחד אתו או שהיה קשור יחד עם פושט הרגל או היה צד לחוזה משותף אתו, או כל אדם שהיה ערב בעדו או מעין ערב בעדו.

29. (1) אם לדעת בית המשפט לא היה צורך להכריז את החייב כפושט רגל, או אם הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שחובותיו של פושט הרגל שולמו במלואם יכול בית המשפט לבטל בצו את ההכרזה על יסוד בקשתו של כל אדם הנוגע בדבר:

סמכות בית המשפט לבטל הכרזה פשיטה רגל במקרים ידועים

בתנאי שמחילת חוב שהוכח כהלכה בפשיטת הרגל בין על תנאי ובין ללא תנאי, לא תחשב לסילוק אותו החוב במלואו.

(2) אם בוטלה הכרזה עפ"י סעיף זה, הרי כל המכירות וההוצאות מרשות לרשות של נכסים וכל התשלומים שנעשו כהלכה וכל הפעולות שנעשו קודם לכן ע"י מקבל הנכסים הרשמי או ע"י הנאמן או ע"י אדם אחר העובד עפ"י הרשאתם או ע"י בית המשפט יהיו בני תקף, אך נכסיו של החייב שהוכרו כפושט רגל יהיו מסורים לרשותו של אותו אדם שבית המשפט ימנה, או, אם לא נתמנה אדם כזה, יעברו שוב לרשותו של החייב על כל נכסיו וטובות ההנאה שלו בהם באותם התנאים שבית המשפט יקבע בצו.

(3) מודעה על הצו המבטל את ההכרזה תפורסם מיד בעתון הרשמי ובעתון מקומי.

(4) לצורך הסעיף הזה, כל חוב שהחייב חולק עליו יחשב כאילו סולק במלואו אם חתם החייב על שטר ערבות באותו הסכום ובאותם הבטחונות שבית המשפט יאשר, ושבו התחייב לשלם את הסכום שיעמוד לגוביינא כתוצאה מכל מו"מ משפטי לגביית החוב או בקשר עם החוב, יחד עם ההוצאות המשפטיות, וכל חוב המגיע לנושה שאי אפשר למצאו או לזהותו יחשב כאילו שולם במלואו אם שולם לבית המשפט.

חלק ג.

ד. הנהלת הנכסים.

הוכחת חובות.

חאור חובות
שהנם בני הוכחה
בפשיטת רגל

30. (1) דרישות מסוג פצויים בלתי קבועים מראש המתעוררות שלא מתוך חוזה או הבטחה לא תהיינה בנות הוכחה בפשיטת רגל.

(2) אדם שהיתה לו ידיעה על כל מעשה פשיטת רגל שאפשר היה להשתמש בה נגד החייב לא יזכה עפ"י הצו כל חוב או התחייבות שהחייב נתחייב בהם לאחר התאריך שבו נודע לו המעשה הנ"ל.

(3) פרט לאמור לעיל, הרי כל חוב או התחייבות, בין קיימים ובין עתידים, בין ודאים ובין תלויים בתנאי, החלים על החייב בעת הנתן הצו לקבלת נכסים, או שהוא עלול להיות חייב על פיהם בטרם ישוחרר, מחמת כל התחייבות שהתחייב בה לפני תאריך הצו לקבלת נכסים, יחשבו לחובות בני הוכחה בפשיטת רגל.

(4) הנאמן יעריך את שוים של כל חוב או התחייבות שהם בני הוכחה כאמור לעיל ואשר מחמת שהם תלויים בתנאי או בתנאים או מחמת כל סבה אחרת אינם בני שוי קבוע.

(5) כל שאין דעתו נוחה מן ההערכה שנעשתה ע"י נאמן, כאמור לעיל, יוכל לערער לפני בית המשפט.

(6) אם לדעת בית המשפט אי אפשר להעריך כראוי את שוים של חוב או של התחייבות, יוכל בית המשפט ליתן צו על כך ומכאן ואילך יחשבו החוב או ההתחייבות לצורך הפקודה הזאת כחוב שאינו בר הוכחה בפשיטת רגל.

(7) אם לדעת בית המשפט אפשר להעריך כראוי את שוים של החוב או ההתחייבות, יוכל בית המשפט לצוות שהשוי יוערך בפני בית המשפט ויכול הוא לתת את כל ההוראות הנחוצות למטרה זו וסכום השוי לכשהוערך יחשב לחוב שהנהו בר הוכחה בפשיטת רגל.

(8) „התחייבות” תכיל לצורך הפקודה הזאת:

(א) כל תשלום בעד עבודה או פעולה שנעשתה;

(ב) כל התחייבות או אפשרות של התחייבות לשלם כסף או שוה כסף בשל הפרת כל אמנה, חוזה, הסכם, מפורשים או מסתברים, בין שחלה ההפרה ובין שלא חלה ההפרה לפני שחרורו של החייב, בין שהיא עלולה או יכולה לחול ובין שאיננה עלולה או יכולה לחול לפני שחרורו של החייב;

(ג) בדרך כלל, כל התקשרות, הסכם, או התחייבות, מפורשים או מסתברים, לשלם, או שתוצאתם יכולה להיות חובה לשלם, כסף או שוה כסף; בין שהתשלום בנוגע לסכום נקבע או לא; בנוגע לזמן — בין שהוא בהוה ובין שהוא בעתיד, בין שהוא ודאי ובין שהוא תלוי בתנאי או בשני תנאים או יותר; ובנוגע לאופן ההערכה — בין שאפשר להעריכם עפ"י חוקים קבועים ובין שאפשר להעריכם עפ"י אומדנא.

31. (1) היו אשראי הדדי, חובות הדדיים, או עסקים הדדיים אחרים בין החייב שניתן נגדו צו לקבלת נכסים עפ"י פקודה זו ובין כל אדם אחר המוכיח או האומר להוכיח חוב עפ"י הצו לקבלת נכסים, — יסודר חשבון על הסכום המגיע מהצד האחד להצד האחר בקשר עם עסקים הדדיים כאלה, והסכום המגיע מהצד האחד ינוכה מכל סכום המגיע מהצד האחר, ועודף החשבון, ולא יותר, יתבע או ישולם ע"י כל צד; אך שום אדם לא יהא רשאי לתבוע עפ"י סעיף זה את טובת ההנאה של כל נכוי-חשבון נגד נכסיו של החייב בכל מקרה שבו היתה לו ידיעה על מעשה פשיטת רגל שנעשה ע"י החייב ואשר אפשר היה להשתמש בו נגדו, בשעה שנתן את האשראי לחייב.

אשראי הדדי
ונכוי חשבון

(2) תאריך הצו לקבלת נכסים יהא התאריך לבירור השאלה איזו אשראים, חובות ועסקים הדדיים קיימים בין הנושה ובין החייב הראויים להיות נושאים לנכוי-חשבון עפ"י סעיף זה.

32 אשר לשטת הוכחת חובות, זכות ההוכחה ע"י נושים מובטחים ונושים אחרים, קבלת הוכחות ודחיתן ויתר הענינים הנזכרים בתוספת השניה המצורפת לפקודה זו, צריך למלא אחרי התקנות אשר בתוספת הנ"ל.

תקנות בנוגע
להוכחת חוב

33. (1) הוצאות הנהלת פשיטת הרגל ובכללם מסי בית המשפט יהיו חוב ראשון על נכסיו של פושט הרגל ותשולמנה קודם לתשלום כל חוב, או שכל סכום שיהיה בו צורך להוצאות הנהלה כאלה יוחזק מתוך הנכסים העומדים לחלוקה.

דיון בכורה של חובות

(2) בחלוקת נכסיו של פושט רגל ישולמו קודם לתשלום כל יתר

החובות:

(א) כל מיסי העיריה, מיסי המועצה המקומית או תרומות בצורת מיסים שהוטלו עפ"י פקודת אירגון העדות הדתיות, 1926, המגיעים מאת פושט הרגל בתאריך הצו לקבלת נכסים ושנעשה חייב בהם ובפרעונם בתוך שנים עשר חדש שקדמו לזמן הזה, וכמו כן מיסי-הערכה של הממשלה שהוערכו והוטלו על פושט הרגל עד הראשון לאפריל שקדם לתאריך הצו לקבלת הנכסים ושערכם בכללו לא עלה על הערכה של שנה אחת;

(ב) כל שכר עבודה או משכורת של כל פקיד או משרת המגיעים להם בעד שרות שניתנה לפושט הרגל במשך ששת החדשים שקדמו להגשת בקשת פשיטת הרגל ושאינם עולים על חמשים פונט בין שהפקיד או המשרת הנ"ל הרויח את הסכום, כולו או מקצתו, בתור דמי קומיסיון, ובין שלא הרויחם בדרך זו;

(ג) כל שכר עבודה שאינו עולה על חמשים פונט, בין שתשלום השכר הוא בעד עבודה לפי הזמן ובין שהוא לפי קיבולת, המגיע לכל עובד או פועל בעד שרות שניתן לפושט הרגל במשך ששת החדשים שקדמו לתאריך הנזכר לעיל;

(ד) כל הסכומים שאינם עולים בכל מקרה יחיד על מאה פונט המגיעים בתורת פצויים עפ"י פקודת הפצויים לעובדים 1927 ושפושט הרגל התחייב בהם לפני תאריך הצו לקבלת נכסים, אך בהתחשב בכל זאת עם הוראות סעיף 5 מהפקודה ההיא;

(ה) כל סכום המגיע למשכיר בתור דמי שכירות לבתים ולקרקעות שפושט הרגל שכרם, לתקופה של לא יותר משנה אחת קודם לתאריך ההכרזה;

(ו) כל כסף המגיע בעד העבר בשל צווי מוזנות שבית משפט בן-סמך נתנם או מוציאם לפועל.

(3) החובות המפורטים בס"ק (2) יהיו בעלי דין-קדימה שזה, וישולמו במלואם, מלבד אם נכסיו של פושט הרגל אין בהם כדי לכסותם ובמקרה זה יסולקו בנכחי יחסי שזה ביניהם.

(4) אחרי שיעכבו את הסכום הנחזק להוצאות ההנהלה וכדומה ישולמו מיד החובות המפורטים בס"ק (2) במדה שנכסיו של פושט הרגל יספיקו לכך.

(5) סעיף זה יחול לגבי אדם שמת ועזובנו אינו מספיק לסלק את חובותיו, כאילו היה זה פושט רגל וכאילו תאריך מותו בא במקום תאריך הצו לקבלת נכסים.

(6) במקרה של שותפים ישמשו הנכסים המשותפים קודם כל לתשלום חובותיהם המשותפים, ונכסיו המיוחדים של כל שותף ישמשו קודם כל לתשלום חובותיו המיוחדים של השותף. אם נשאר עודף בנכסים המיוחדים של כל שותף, יתחשבו עם העודף כעם חלק מהנכסים המשותפים, אם נשאר עודף בנכסים המשותפים, יתחשבו עם העודף כעם חלק מנכסיו המיוחדים של כל שותף בשעור יחסי לזכותו ולחלקו של כל שותף בנכסים המשותפים.

אם אין נכסים משותפים לשותפות, ואין שותף היכול לשלם את נשיו ואשר אפשר לתבעו לדין, יוכלו נושים משותפים להוכיח את חובם ולקבל דיוידנדות מתוך נכסיו המיוחדים של כל שותף ושותף במדה שוה עם הנושים המיוחדים של כל שותף.

בתנאי שאם היתה ערבותו של שותף מוגבלת לא יגדיל שום דבר הנאמר בס"ק זה את ערבותו של שותף כזה עד כדי כך שיהא עליו לשלם את חובות השותפות מתוך נכסיו המיוחדים.

(7) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת ישולמו כל החובות שהוכחו עפ"י פקודה זו באופן יחסי שוה לפי סכום כל חוב וחוב ומבלי שיהא דין בכורה לשום חוב.

(8) נשאר איזה עודף שהוא לאתר תשלום החובות הנ"ל, — ישמש העודף לתשלום רבית החל מתאריך הצו לקבלת הנכסים בשעור של ארבעה אחוזים למאה לשנה על כל החובות שהוכחו בפשיטת הרגל.

(9) שום דבר הנאמר בסעיף זה לא יפגע בהוראותיו של כל חק בנוגע לחברות או לאגודות שיתופיות.

34. (1) הוכרזה אשה נשואה כפושטת רגל, לא יהא בעלה זכאי לתבוע כל דיוידנדה כנושה בשל כל כסף או נכס אחר שהוא הלזה לאשתו או הפקידם אצלה לצרך מסחרה או עסקיה עד ששולמו כל תביעות יתר הנושים של אשתו בשל ערכין שניתנו בכסף או בשוה כסף.

דחית תביעות הבעל
והאשה

(2) הוכרו בעלה של אשה נשואה כפושטת רגל יתחשבו עם כל כסף או נכסים אחרים של אשה כזאת אשר הלוחה אותם לבעלה או הפקידה אותם

בידו לצורך כל מסחר או עסק שהוא נהלו או באופן אחר, כעם רכושו הוא ולא תהא האשה זכאית לתבוע כל דיוידנדה בתור נושה בשל כל כסף או רכוש אחר כזה עד שישולמו כל התביעות של יתר הנושים של בעלה בשל ערכין שנתנו בכסף או בשוה כסף.

נכסים דיכולים לשמש לרשולם חיובות.

35. פשיטת רגל של החייב בין שהוכרזה על יסוד בקשתו של החייב עצמו ובין שהוכרזה ע"י בקשת הנושה או נושים, תחשב כאילו היא חלה למפרע ומתחילה בעת שנעשה מעשה פשיטת הרגל שעל יסודו ניתן נגדו הצו לקבלת נכסים או, אם הוכח שפושט הרגל עשה יותר ממעשה אחד של פשיטת רגל, תחול פשיטת הרגל למפרע ותתחיל בעת שנעשה הראשון ממעשי פשיטת הרגל שעשיתו הוכחה ע"י פושט הרגל בתוך שלשת החדשים שקדמו לתאריך הגשת בקשת פשיטת הרגל. אפס כי שום בקשה לפשיטת רגל ושום צו לקבלת נכסים או הכרזה של פשיטת רגל לא יחשבו למחוסרי תקף מחמת עשית כל מעשה של פשיטת רגל לפני החוב של הנושה המבקש.

הקדמת זכות החזקה של הנאמן

36. (1) כסף ששולם בתום לבב ע"י החייב לעורך דין שלו בתור הוצאות משפטיות בהתנגדות לפעולות משפטיות שהוחלו נגדו, לא יגבה ע"י הנאמן בפשיטת רגל, לאחר שהוכרזה הכרזה של פשיטת רגל, — אם כי ידע עורך דין כזה על מעשה פשיטת הרגל שעל יסודו הוחלו הפעולות המשפטיות.

כסף ששולם בתום לב לעורך דין לא יגבה בחזרה

(2) כסף ששולם בתום לבב ע"י החייב שהוכרז אח"כ לפושט רגל לעורך-הדין שלו בתור הוצאות משפטיות לשם הגנתו במשפטים פליליים שהוחלו נגדו לא יגבה חזרה ע"י הנאמן בפשיטת הרגל, אם כי ידע עורך דין כזה ע"ד המעשים של פשיטת הרגל שעל יסודם הוחלו הפעולות המשפטיות.

בתנאי שאם לדעת בית המשפט הסכומים ששולם בעל החוב לעורך הדין שלו בתור הוצאות משפטיות כנ"ל הנם גבוהים מדי, — יכריז בית המשפט מהו הסכום שלדעתו היה מספיק וחוקי, והעודף יגבה חזרה מעורך-דין כזה ע"י הנאמן בפשיטת הרגל.

37. נכסיו של פושט הרגל שיש להלקם בין נושיו, והנקראים בפקודה זו בשם נכסיו של פושט הרגל, לא יכללו את הפרטים דלקמן:

תאור נכסיו של פושט הרגל שיש להלקם בין נושיו

(1) נכסים שפושט הרגל החזיקם בתורת פקדון בשביל אדם אחר.

(2) מלבושים הנחוצים לחייב ולמשפחתו והמטות הנחוצות ומצעיהן, כלי הבשול הנחוצים לחייב ולמשפחתו, ספרים, מכשירים, כלים וכלי קבול הנחוצים לו לחייב לצרכי מדע או לצרכי אומנותו, תעשיתו או מסחרו ששים אינו עולה בסך הכל על עשרים פונטים פלשתינאים (א"י).

(3) אם החייב הוא אכר: —

(i) מחיה לשלשה חדשים לו ולתלויים בו או שכל פרנסתם עליו, זורעים אשר יספיקו לצורך זריעת שטח האדמה שהחייב נוהג לעבדו ;

(ii) צמד אחד של שורים, פרדות או חמורים, כרצון החייב ;

(iii) מספוא לשלשה חדשים לבהמות הנ"ל שהוצאו מהכלל ;

(iv) אותו חלק הקרקע שלדעת בית המשפט יהא דרוש למחית פושט הרגל ולמחית האנשים התלויים בו או שכל פרנסתם עליו.

אולם הם יכילו את הפרטים דלקמן:

(א) כל אותם הנכסים שיהיו שייכים לפושט הרגל או נתונים ברשותו בהתחלת פשיטת הרגל או שהוא ירכשם או שיעברו לרשותו לפני שחרורו ; וכן

(ב) היכלת להשתמש ולאחוז בצעדים משפטיים כדי להשתמש בכל שליטה על נכסים, שפושט הרגל יכול היה להשתמש בה לטובתו הוא בהתחלת פשיטת הרגל שלו או לפני שחרורו ; וכן

(ג) כל החפצים אשר בהתחלת פשיטת הרגל היו ברשותו, בקנינו או עמדו לפקודתו של פושט הרגל, במסחרו או בעסקיו, בהסכמתו או ברשותו של הבעל האמתי במסבות כאלה שיצא לו שם בעלות עליהם ; בתנאי שתביעות, לבד מחובות שהגיעו או שיגיעו לפושט הרגל בדרך מסחרו או עסקיו, לא תחשבנה לחפצים בגדר מובן הסעיף הזה.

38. (1) אם ניתן צו שני או כל צו נוסף לקבלת נכסים נגד פושט רגל או אם ניתן צו להנהלה בפשיטת-רגל של עובון פושט רגל שמת, הרי לצורך כל מ"מ משפטי שיבוא כתוצאה מצו כזה, יחשב הנאמן בפשיטת הרגל האחרונה

הוראות בנוגע
לפושט רגל שניה

שקדמה לצו כנושה לגבי כל חלק בלתי מסולק מהחובות שהנם בני הוכחה נגד נכסיו של פושט רגל באותה פשיטת הרגל.

(2) אם לאחרי צו שני או כל צו נוסף לקבלת נכסים נגד פושט רגל ניתן צו המכריז עליו כעל פושט רגל, או מקום שניתן צו להנהלה בפשיטת רגל של עזבון פושט רגל שמת, הרי כל נכסים שרכשם מאז הוכרו כפושט רגל בפעם האחרונה ואשר בתאריך שהוגשה הבקשה החדשה, לא חולקו בין הנושים בפשיטת רגל זו האחרונה, יקומו (בהתחשב עם כל העברה שנעשתה ע"י מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן בפשיטת הרגל הזאת מבלי שתהיה לו ידיעה שהוגשה בקשה חדשה כזאת, ובהתחשב עם הוראות סעיף 46 של פקודה זו), לקנין לנאמן בפשיטת הרגל החדשה או למנהל העזבון בפשיטת הרגל, הכל לפי הענין.

(3) קבל נאמן בפשיטת רגל הודעה על בקשה חדשה לפשיטת רגל נגד פושט הרגל, או אם לאחר מותו של פושט הרגל, הוא מקבל הודעה על בקשה להנהלת עזבונו בפשיטת רגל, הרי יחזיק הנאמן כל נכסים שהם ברשותו, ושנרכשו ע"י פושט הרגל מאז הוכרו לפושט רגל, עד שיחליטו על הבקשה החדשה, ואם על יסוד הבקשה החדשה ניתן צו הכרזת פשיטת רגל או צו להנהלת העזבון בפשיטת רגל, יעביר את כל הנכסים הללו או את תמורתם (לאחרי נכותו את הוצאותיו) לנאמן בפשיטת הרגל החדשה או למנהל העזבון בפשיטת-רגל, הכל לפי הענין.

השפעת פשיטת הרגל על טרנסאקציות קודמות ואחרות.

39. (1) נושה שקבל צו להוצאה לפועל נגד מטלטליו או קרקעותיו של החייב, או שעקל כל חוב המגיע לו, לא יהא זכאי להחזיק את זכות ההוצאה לפועל או את העקול נגד הנאמן בפשיטת רגל של החייב, אלא אם כן הוא השלים את ההוצאה לפועל או את העיקול לפני תאריך הצו לקבלת נכסים ובטרם המסר לו מודעה על הגשת כל בקשה לפשיטת רגל ע"י החייב או נגדו או על כל מעשה פשיטת רגל שנעשה ע"י החייב, ושאפשר להשתמש בו נגדו לשם פשיטת רגל.

הגבלת זכויות הנושה
בעניני הוצאה
לפועל ועקול

(2) לצורך פקודה זו תהא הוצאה לפועל נגד מטלטלים מושלמת ע"י תפיסה ומכירה; עיקול חוב יהא מושלם ע"י קבלת החוב, והוצאה לפועל נגד קרקע תושלם ע"י תפיסה או ירידה לנכסים.

(3) הוצאה לפועל שהוטלה על מטלטליו של החייב ע"י תפיסה

ומכירה לא תהא מחוסרת תקף מחמת זה בלבד שהיא מעשה של פשיטת רגל, ואדם שקנה את המטלטלים בתום לבו מידי פקיד ההוצאה לפועל, ירכוש לו תמיד זכות קנין טובה על החפצים כלפי הנאמן בפשיטת הרגל.

40. (1) נלקחו מטלטליו של החייב עפ"י צו להוצאה לפועל, ובטרם נמכרו או לפני ההוצאה לפועל ע"י קבלתו או גבייתו של כל הסכום שהוטל, נמסרה מודעה לפקיד ההוצאה לפועל האומרת שניתן צו לקבלת נכסים נגד החייב יהא על פקיד ההוצאה לפועל למסור, עפ"י דרישה, את המטלטלים וכל כסף שנתפס או נתקבל בתור סלוק חלקי ע"ח ההוצאה לפועל של מקבל הנכסים הרשמי, אך דמי ההוצאה לפועל יהיו שעבוד ראשון על החפצים או הכסף שנמסרו כך, ומקבל הנכסים הרשמי או הנאמן יוכלו למכור את החפצים או חלק מספיק מהם, כדי לסלק את השעבוד.

הוכוחו של הפקיד המוציא לפועל בנוגע לחפצים שנלקחו בהוצאה לפועל

(2) אם עפ"י הוצאה לפועל בקשר עם פס"ד על סכום העולה על עשרים פונטים נמכרו מטלטליו של החייב או אם שולם הכסף בכדי להמנע ממכירה, ינכה פקיד ההוצאה לפועל את דמי ההוצאה לפועל שלו מהכנסות המכירה או מהכסף ששולם ויחזיק אצלו את העודף במשך ארבעה עשר יום, ואם במשך הזמן הזה נמסרה לו מודעה על בקשה לפשיטת-רגל שהוגשה על ידי החייב או נגדו וניתן צו לקבלת נכסים נגד החייב על יסוד הבקשה או על יסוד כל בקשה אחרת שנמסרה עליה מודעה לפקיד ההוצאה לפועל, ישלם פקיד ההוצאה לפועל את העודף למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן, הכל לפי הענין, שיהא זכאי להחזיקו כלפי הנושה המוציא לפועל.

(3) כסף ששולם ישר לנושה או לסוכנו, יתחשבו אתו כאילו שולם לפקיד ההוצאה לפועל.

41. אם בתאריך הצו לקבלת נכסים או לאח"כ אך בטרם נתפרסמה בעתון הרשמי מודעה באופן הקבוע, שולמו או הועברו לאדם אחר, כספים או נכסים של פושט רגל ע"י אדם שברשותו הם נמצאו, והתשלום או ההעברה בטלים עפ"י הוראות הפקודה הזאת כלפי הנאמן בפשיטת הרגל, הרי אם הוכיח המעביר או המשלם שבשלמו או בהעבירו את הכספים או הנכסים הללו לא נמסרה לו הודעה על הצו לקבלת נכסים, לא תוצא לפועל על ידי כל צעדים משפטיים כל זכות גביה שיכולה להיות לנאמן נגדו בשל הכספים או הנכסים מלבד אם התברר לבית המשפט, ובמדה שנתברר לביה"מ, שהנאמן לא יוכל לגבות את הכספים או הנכסים או חלק מהם מהאדם שלו שולמו או הועברו.

החזרת נכסים שהועברו מבלי ידיעה ע"ד הצו לקבלת נכסים

42. (1) כל הענקת נכסים, שאינה הענקה שנעשתה לפני הנשואים ועל יסוד הנשואים, או שאינה הענקה שנעשתה בתום לב לזכותו של קונה או של

כסוף הענקות ירועות

בעל שעבוד וחלף תמורה בעלת ערך, או שאינה הענקה שנעשתה לזכות אשתו וילדיו של המעניק או למענם מתוך נכסים שהגיעו למעניק לאחר נשואיו בשל זכות אשתו. — תהא בטלה כלפי הנאמן בפשיטת רגל, אם פשט המעניק רגל בכל עת שהיא בתוך השנתיים שלאחרי ההענקה; ואם המעניק פשט רגל בכל עת שהיא בתוך עשר השנים שלאחרי ההענקה תהא ההענקה בטלה כלפי הנאמן בפשיטת רגל אם לא הוכיחו התובעים לפי הענקה זו, שהמעניק היה יכול בומן סדור ההענקה לשלם את כל חובותיו מבלי להזקק לנכסים הנכללים בהענקה וכי טובת ההנאה של המעניק בנכסים כאלה עברה לנהנה מההענקה בשעת סדורה.

(2) „הענקה“ תכלול, לצורך סעיף זה, כל העברת נכסים.

(3) סעיף זה לא יחול על הנהלת נכסיו של אדם שמת ושאינו בעזבונו כדי סלוק חובותיו, ע"י בית המשפט לפשיטת רגל עפ"י סעיף 112 של פקודה זו.

43. (1) כל העברת נכסים או שעבוד עליהם וכל תשלום כסף שנעשו על ידי אדם שלא יכול לשלם את חובותיו בהגיע מועד פרעונם מתוך כספיו הוא וכן כל התחייבות שהוא חב וכל מו"מ משפטי שנהלו או הרשה לנהלו נגדו לטובת אחד מנושיו או לטובת אדם שהוא נאמנו של אחד מנושיו בכדי לתת לנושה זה או לכל אחראי וערב בעד החוב המגיע לנושה זה דין בכורה ביחס לנושים אחרים, יחשבו למעשי תרמית ולמתוסרייתקף כלפי הנאמן בפשיטת הרגל, אם האדם המעביר, המשעבד, המשלם, המתחייב והמנהל מר"מ משפטי כזה או המרשה שינהלוהו נגדו הוכרו כפושט רגל על יסוד בקשת פשיטת רגל שהוגשה בתוך שלשה חדשים לאחר העשות אחת הפעולות הנ"ל.

כשול דין בכורה
במקרים ידועים

(2) סעיף זה לא יפגע בזכויותיו של כל אדם שנוצרו בתום לב חלף תמורה בעלת ערך באמצעות נושה של פושט-הרגל או על ידו.

(3) אם ניתן צו לקבלת נכסים נגד חייב שבפסק דין עפ"י סעיף 93 (5) של פקודה זו, הרי יחול סעיף זה כאילו הוכרו החייב כפושט רגל, והוגשה בקשת פשיטת רגל ביחס הצו לקבלת נכסים.

44. בהתחשב עם ההוראות הקודמות של פקודה זו בנוגע להשפעת פשיטת רגל על הוצאה לפועל או עיקול, ובנוגע לבטול הענקות, העברות דיני בכורה ידועים, לא יפסול שום דבר הנאמר בפקודה זו גנת הפעולות ד'קטן במקרה של פשיטת רגל: —

תגנת על פעולות
שנעשו בתום לב
מבלי ידועה

(א) כל תשלום ע"י פושט הרגל לכל נושה מנושיו:

(ב) כל תשלום או מסירה לפושט הרגל ;

(ג) כל העברה ע"י פושט הרגל בעד תמורה בעלת ערך ;

(ד) כל חוזה, מו"מ או טרנסאקציה ע"י פושט הרגל או אתו בעד תמורה בעלת ערך, בתנאי שימלאו אחרי שני התנאים דלקמן, זאת אומרת ;

(i) שהתשלום, המסירה, ההעברה, החוזה, המו"מ או הטרנסאקציה, הכל לפי הענין, חלו לפני תאריך הצו לקבלת נכסים ונעשו בתום לב, וכן

(ii) שהאדם (אך לא החייב) שאתו או על ידו או אליו נעשו או יצאו לפועל התשלום, המסירה, ההעברה, החוזה, המו"מ או הטרנסאקציה לא ניתנה לו בעת התשלום, המסירה, ההעברה, החוזה, המו"מ או הטרנסאקציה, הודעה על כל מעשה מספיק לפשיטת-רגל שנעשה ע"י פושט הרגל לפני הזמן ההוא.

45. תשלום כסף או מסירת נכסים לאדם שהוכרו לאח"כ כפושט רגל או לאדם התובע ממנו בתקף העברה, יחשבו, למרות כל דבר האמור בפקודה זו, כפיטורים גמורים לאדם המשלם או המוסר את הנכסים, אם התשלום או המסירה נעשו לפני התאריך הממשי שבו ניתן הצו לקבלת נכסים, ואם לא היתה הודעה על מסירת בקשה לפשיטת רגל ואם הם נעשו בדרך מסחרית רגילה או באופן אחר בתום לב.

תקפם של תשלומים ידועים לפושט הרגל ולמקבל העברה

46. (1) כל טרנסאקציה ע"י פושט רגל עם כל אדם המנהל אתו מו"מ בתום לב וחלף ערכין בכל נכסים, בין מטלטלים ובין מקרקעים, שנרכשו ע"י פושט הרגל לאחר ההכרזה, תהא בת תקף כלפי הנאמן אם הושלמה לפני שהנאמן התערב בדבר, וכל טובת הנאה בנכסים כאלה הנתונה בתקף פקודה זו לנאמן תחדל ותעבור באותו האופן ועד לאותה מדה שיהיו דרושים כדי לתת תקף לכל טרנסאקציה כזאת.

מו"מ עם פושט רגל שלא שוחרר

לצרך הס"ק הזה, קבלת כל כסף, בטחון או שטר עובר לסוחר מידי פושט רגל או עפ"י פקודתו באמצעות בנקאי, וכל תשלום וכל מסירה של כל בטחון או שטר עובר לסוחר שניתנו ע"י בנקאי לפושט רגל או למי שהוא אחר בפקודתו, יחשבו לטרנסאקציה ע"י פושט הרגל עם בנקאי כזה הנושא ונותן אתו תמורת ערד.

(2) נתברר לבנקאי שאדם שיש לו חשבון אתו הוא פושט רגל שלא

שזחרר, הרי, מלבד אם הכנקאי משוכנע שהחשבון הוא מטעם איזה אדם אחר, יהא חייב להודיע מיד לנאמן בפשיטת הרגל או למקבל הנכסים הרשמי על מציאות חשבון כזה, ומכאן ואילך לא ישלם כל כסף מתוך החשבון אלא עפ"י צו כבית המשפט או עפ"י הוראות מהנאמן בפשיטת הרגל, מלבד אם לא נתקבלו סוג הוראות מהנאמן כעבור חדש ימים מתאריך מסירת המדעה.

ממש נכסים.

החוקה יכוש ע"י נאמן 47. (1) עם האפשרות הראשונה יקח הנאמן לרשותו את השטרות, הספרים והמסמכים של פושט הרגל וכל יתר חלקי נכסיו שאפשר למסרם בידים. שום אדם לא יהא זכאי ביחס למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן לעכב אה תפישת הפנקסים השייכים לחייב או לטעון טענת שעבוד עליהם.

(2) ביחס לקבלת הנכסים של פושט הרגל ולצורך רכישה חוקה בהם יהא הנאמן באותו המצב כאילו היה הוא יורד לנכסים שנתמנה ע"י בית המשפט המחוזי עפ"י חוק ההוצאה לפועל של פסקי דין שיהא נוהג באיתה טעה ובית המשפט יוכל עפ"י בקשתו להוציא לפעל קבלה כזאת או החוקה כזאת כאמור.

(3) אם כל חלק שהוא מנכסיו של פושט הרגל מורכב מסטוק, מניות בספינות, מניות, או כל נכסים אחרים הנתנים להעברה בפנקסי כל הברה, משרד או אדם, יוכל הנאמן להשתמש בזכות להעביר את הנכסים עד לאיתה מדה שפושט הרגל היה יכול להשתמש בה אלמלא נעשה לפושט רגל.

(4) היה חלק מנכסיו של פושט הרגל מורכב מתביעות, החשבנה תביעות אלה כאילו הועברו כהלכה לנאמן.

(5) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאה בנוגע לנכסים שנתכסו ע"י פושט הרגל לאחרי ההכרזה, חייב כל גזבר או פקיד אחר או כל בנקאי, מורשה או סוכן של פושט רגל לשלם ולמסור לנאמן כל כסף ובטחונות הנמצאים ברשותם או תחת סמכותם בתפקידיהם אלה, ושאינ הם זכאים להחזיקם ברשותם עפ"י החק כלפי פושט הרגל או הנאמן. ואם לא עשו זאת, יאשמו בעברה עפ"י פקודה זו.

48. כל הפועל בתוקף כתב הרשאה מבית המשפט, יוכל להפוט כל חלק מנכסיו של פושט רגל או של החייב שניתן נגדו צו לקבלת נכסים, שהם ברשותו או תחת השגחתו של פושט הרגל או החייב או של כל אדם אחר, ולצורך הפיטה כזאת יוכל להתפרץ לתוך כל בית, בנין או חדר של פושט הרגל, או של החייב

חשיבת נכסי
זכרים הרגל

כשיש סברא שבו נמצא פושט הרגל או החייב וכן לתוך כל בית או מקום של פושט הרגל או החייב שחושבים שבו נמצאים נכסיו; ואם יש לבית המשפט יסוד להאמין שנכסיו של פושט רגל או של חייב שניתן נגדו צו לקבלת נכסים טמונים בבית או במקום שאינם שייכים להם, יוכל בית המשפט, אם ימצא לנכון, לתת צו חיפוש לכל שוטר או פקיד מפקידי בית המשפט, ואלה יוכלו לערוך את החפוש לפי תכנו של הצו.

הקצבת חלק
טמשכרת לנושים

49. (1) אם פושט הרגל הוא פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) או חיל בחילות הוד מלכותו או פקיד או לבלר או עובד באופן אחר בשרות ממשלת פלשתינה (א"י), יקבל הנאמן לשם חלוקה בין הנושים אותו סכום משכרו או ממשכורתו של פושט הרגל שבית המשפט יורה עפ"י בקשתו של הנאמן ובהסכמתו של המנהל או ראש המחלקה שממנה הוא מקבל את שכרו או את משכרתו. בטרם ינתן כל צו עפ"י ס"ק זה יבוא בית המשפט בדברים עם המנהל או ראש המחלקה, בנוגע לסכום, לזמן ולאופן התשלום לנאמן ויקבל הסכמה בכתב מאת המנהל או ראש המחלקה לתנאי התשלום.

(2) אם מקבל פושט הרגל משכרת או הכנסה, שלא באופן האמור לעיל, או שהוא זכאי למחצית-משכורת, או לפנסיה או לכל פיצוי הניתנים מטעם הממשלה, יתן בית המשפט מזמן לזמן, עפ"י בקשתו של הנאמן, אותו הצו שימצאהו לצורך לתשלום המשכרת, ההכנסה, מחצית המשכורת, פנסיה או תגמול או חלק מהם לנאמן למען ישתמש זה בהם באותו האופן שבית המשפט יורה.

(3) צו שחרור יהא דינו כאילו הוא שם קץ מאליו לכל צו עפ"י סעיף זה, מלבד אם בפירוש צוו להמשיך את התשלומים.

50. (1) עד שנתמנה נאמן, ישמש מקבל הנכסים הרשמי כנאמן לצורך פקודה זו, ומיד כשהוכרו החייב כפושט רגל, יועברו נכסיו לנאמן.

(2) בהתמנות נאמן, יעבור מיד הרכוש וימסר לידי הנאמן שנתמנה.

(3) נכסיו של פושט הרגל יועברו מנאמן לנאמן, והמונח הזה כולל גם את מקבל הנכסים הרשמי כשהוא משמש בתפקידי נאמן, והנכסים האלה יהיו בידי הנאמן באותה שעה כל זמן שהוא ממשיך במשרתו, מבלי שיהא צורך בהעברה.

(4) תעודת מנוי נאמן תחשב לכל מטרה של כל חק שהוא הנוהג בפלשתינה (א"י) והדורש רישום של העברת נכסים, כהעברת נכסים, ויש לרשמה בהתאם לכך.

(5) אם מקבל הנכסים הרשמי משמש כנאמן, יחשב הצו לקבלת נכסים בתור תעודת מנוי לצורך הסעיף-הקטן הקודם מבלי שיהא צרך ברישום.

51. (1) אם כל חלק מנכסיו של פושט הרגל מורכב מקרקעות, שהתחייבויות מכבידות רובצות עליהן או ממניות או סטוק בחברות או מחוזים שאין בהם משום ריוח, או מכל רכוש אחר שאינו ניתן להמכר או שאינו ניתן להמכר על נקלה מחמת שהוא מחייב את מחזיקו לעשות פעולה מכבידה או לשלם כל סכום כסף, יוכל הנאמן, למרות שהוא השתדל למכור או קנה חוקה בנכסים או השתמש בכל זכות בעלות ביחס אליהם, אך בהתחשב עם הוראות הסעיף הזה, לותר על הנכסים בכתב החתום על ידו בכל עת שהיא במשך שנים עשר החדשים לאחר המנוי הראשון של נאמן או לאחר ארכה כזאת כפי שבית המשפט ירשה:

ותור על נכסים
מכבידים

בתנאי שאם רכוש כזה לא בא לידיעתו של הנאמן במשך חדש ימים לאחר מינוי כזה יכול הוא לותר על נכסים כאלה בכל עת שהיא במשך שנים עשר חדש לאחר שנודע לו עליו או במשך אותה ארכה שבית המשפט ירשה.

(2) החל מתאריך הויתור, יהא כחו של הויתור יפה להביא לידי גמר את כל הזכויות, טובות ההנאה וההתחייבויות של פושט הרגל או של נכסיו בשל הנכסים שותרו עליהם, וכמו כן יפטור את הנאמן מכל התחייבות אישית בשל הנכסים שויתרו עליהם החל מהתאריך שבו נמסרו הנכסים לרשותו, אך לא יפגע בזכויות ובהתחייבויות של כל אדם אחר אלא במדה שנחוץ כדי לפטור את פושט הרגל ואת נכסיו ואת הנאמן מהתחייבות.

(3) לא יהא נאמן זכאי לותר על חוזה שכירות מבלי רשות מבית המשפט, אלא במקרים שיקבעו בתקנות כלליות, ובית המשפט יכול, בטרם יתן רשות כזאת או בתתו אותה, לדרוש שתנתן אותה הודעה לאנשים מעוניינים, ולהטיל אותם התנאים למתן הרשות ולתת אותו צו בנוגע לקבועות, לשיפורים שנעשו ע"י השוכר ולעניינים אחרים המתעוררים מתוך השכירות, כפי שבית המשפט ימצא לנכון.

(4) לא יהא הנאמן זכאי לותר על נכסים בהתאם לסעיף זה מקום שהוגשה בקשה בכתב לנאמן ע"י אדם מעוניין בנכסים הדורש מאתו להחליט אם הוא יותר או לא, ובמשך תקופה של שמונה ועשרים יום לאחר קבלת הבקשה או במשך תקופה ארוכה יותר, כפי שבית המשפט ירשה, סרב הנאמן או התרשל מתת הודעה אם הוא מותר על הנכסים או לא; ואם היה זה חוזה, הרי אם הוגשה לנאמן בקשה כזאת ואינו מותר על החוזה במשך התקופה הנ"ל או במשך ארכה כזאת, יחשב כאילו קבלו.

(5) יכול בית המשפט על פי בקשתו של כל אדם, שהנהו זכאי כלפי הנאמן האדם ליהנות מהחווה שנעשה עם פושט הרגל או הנושא בהתחייבויותיו, ליתן צו המבטל את החווה, באותם התנאים בנוגע לתשלום דמי נזק מצד אחד למשנהו בשל אי מלוי תנאי החווה או בלעדי תשלום כזה, כפי שבית המשפט ימצא. לצודק, וכל דמי נזק שצריך לשלם עפ"י הצו לכל אדם כזה אפשר להוכיחם בתור חוב בפשיטת הרגל.

(6) יכול בית המשפט, עפ"י בקשה מכל אדם התובע כל טובת הנאה בכל נכסים שותרו עליהם, או הנושא התחייבות שלא פוטר ממנה עפ"י פקודה זו בשל כל נכסים שותרו עליהם, ובשמעו את טענותיהם של אותם האנשים שימצא לנכון, לתת צו להקנות או להעביר את הנכסים לאדם שנעשה זכאי להם, או לאדם שמסירתם אליו תראה נכונה בעיני בית המשפט בתורת פצוי בשביל התחייבות כזאת כאמור לעיל או לנאמן בשבילו באותם התנאים שבית המשפט ימצא לנכון; ובהנתן כל צו הקנאה כזה, ימסרו כאמור הנכסים הנכללים בו לאדם הנזכר בו מבלי העברה מיוחדת לכך:

בתנאי שאם הרכוש שותרו עליו הוא זכות שכירות לא יתן בית המשפט צו הקנאה לטובת אדם התובע מכחו של פושט הרגל בתור שוכר-משנה, או מקבל משכנתא בהעברה אלא בתנאי שיהיה אדם כזה: —

(א) כפוף לאותן ההתחייבויות שפושט הרגל היה כפוף להן עפ"י חוזה השכירות בשל הרכוש בתאריך שבו הוגשה בקשת פשיטת הרגל; או

(ב) אם בית המשפט ימצא לנכון, הוא יהיה כפוף רק לאותן ההתחייבויות שהיו חלות עליו כאילו עבר חוזה השכירות לאותו אדם באותו תאריך; ובכל מקרה מן המקרים האלה (אם הענין מחייב כך) יהא זה כאילו כלל חוזה החכירה רק את הנכסים הכלולים בצו ההקנאה; וכל מקבל משכנתא או שוכר-משנה המסרב לקבל צו הקנאה בתנאים כאלה לא יקבל כל טובת הנאה ברכוש ולא יהנה מכל בטחון המוטל על הרכוש, ואם אין אדם התובע מכחו של פושט הרגל מוכן לקבל צו בתנאים כאלה, תהא לבית המשפט הסמכות למסור את נכסיו של פושט הרגל וטובת ההנאה ברכוש לכל אדם החייב, בין בעצמו או בתור בא-כחו של אחר, ובין לבדו או יחד עם פושט הרגל, למלא את התחייבויות השוכר שעפ"י החווה, כשהם חפשים מכל התקשרויות, שעבודים וטובות הנאה שנוצרו בהם ע"י פושט הרגל.

(7) אם אחרי שחרור, פיטורין או התפטרות, או מותו של נאמן בפשיטת רגל, משמש מקבל נכסים רשמי כנאמן, — יכול מקבל הנכסים הרשמי לותר על כל רכוש שניתן לויתור ע"י נאמן לפי ההוראות דלעיל, למרות שתם המועד הקבוע

בסעיף זה ליתור כזה, אולם אין להשתמש בסמכות ויתור זו אלא בתוך שנים עשר חדש מיום שמקבל הנכסים הרשמי נעשה לנאמן בתנאים המפורשים לעיל, או מיום שנודע לו על מציאות רכוש זה, הכל לפי המועד שיתם באחרונה.

(8) כל שקופח ע"י פעולת ותור עפ"י סעיף זה, יחשב כנושה של פושט הרגל עד למדת הנזק שהוא סבל הימנה, ויכול הוא עפ"י זה להוכיח את הדבר הזה כחוב עפ"י פשיטת הרגל.

52. בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת יוכל הנאמן לעשות את כל הענינים דלקמן או מקצתם: --

סמכותו של נאמן
למשל בנכסים

(1) למכור את כל הרכוש של פושט הרגל או חלק הימנו, (לרבות המוניטין וחובות הפנקס המגיעים או שיגיעו לפושט הרגל) ע"י מכירה פומבית או בחוזה פרטי ולהעבירם במלואם לכל אדם או חברה או למכרם חלקים חלקים.

(2) לתת קבלות בעד כל כסף שקבל, וקבלות אלו תפטורנה את המשלם לחלוטין מכל אחריות לשמוש הכסף.

(3) להוכיח, לחבוע ולקבל דיודנדה בקשר עם כל חוב המגיע לפושט הרגל ולהשתתף בדיודנדה כזאת.

(4) להשתמש בכל הסמכויות המסורות לנאמן עפ"י פקודה זו ולקיים כל יפוי-כח, שטר ומסמך אחר כדי להוציא לפועל את הוראות הפקודה הזאת.

53. יכול הנאמן בהסכמת ועדת הבקורת, או אם אין ועדת בקרת, ברשות בית המשפט, לעשות את המעשים דלקמן, כלם או מקצתם:

סמכויות שישתמש
בהן נאמן בהסכמת
בית המשפט או
ועדת הבקורת

(1) לנהל את עסקיו של פושט הרגל, במדה שיהא צרך בכך, כדי לחסל את עסקיו באופן מועיל.

(2) להגיש משפט או מ"מ משפטי בקשר עם נכסיו של פושט הרגל ולהופיע במשפט כזה בתור נתבע.

(3) להעסיק עורך דין או בא כח אחר לנקוט בכל צעד משפטי או לעשות כל פעולה אחרת שועדת הבקורת או מקבל הנכסים הרשמי יסכימו להם.

(4) לקבל, בתור חמורה במכירת כל נכס מנכסיו של פושט הרגל,

כסום כסף שישולם בעתיד באותם התנאים בנוגע לבטחון ולענינים אחרים כפי שועדת הבקורת חמצא לנכון, או, אם אין ועדת בקורת, כפי שימצא לנכון מקבל הנכסים הרשמי.

(5) למשכן או לשעבד כל חלק מנכסיו של פושט הרגל כדי לאסוף כסף לתשלום חובותיו.

(6) למסור כל סכסוך לבוררות, לסדר פשרה על כל חוב, תביעה או התחייבות, בין קיימים ובין שיהיו בעתיד, בין ודאיים ובין תלויים בתנאי, בין מסוימים ובין בלתי מסוימים, הקיימים או נראים להיות קיימים בין פושט הרגל ובין כל אדם אשר חב כל התחייבות לפושט הרגל, בקבלו אותם הסכומים שישולמו באותם הזמנים ובכלל באותם התנאים שיבואו לידי הסכם עליהם.

(7) לסדר אותה הפשרה או אותו הסדור שימצא לנכון עם הנושים או הטוענים שהם נושים בשל כל חוב שהוא בר הוכחה בפשיטת הרגל.

(8) לסדר את הפשרה או הסדור האחר שימצאו לנכון בנוגע לכל תביעה המתעוררת של פושט הרגל או הכרוכה בהם, שהוגשה או שאפשר להגישה נגד הנאמן ע"י כל אדם או ע"י הנאמן נגד כל אדם.

(9) לחלק בצורתם הקימת בין הנושים לפי השוי המוערך, כל נכסים אשר לפי מהותם המיוחדת או לרגלי כל סבות מיוחדות אחרות אי אפשר למכרם על נקלה או באופן מועיל.

הרשות שתנתן לצורך הסעיף הזה לא תהא רשות כללית לעשות את הענינים דלעיל כלם או מקצתם, אלא רק רשות לעשות דבר מיוחד או דברים מיוחדים שבשבילו או בשבילם מבקשים רשות במקרה המפורט או במקרים המפורטים.

54. יכול הנאמן, ברשותה של ועדת הבקרת, למנות את פושט הרגל עצמו לפקח על הנהלת נכסיו הוא או על כל חלק מהם או לנהל את מסחרו (אם ישנו מסחר כזה) לטובת נושיו, ולסייע בכל אופן אחר לסייע בהנהלת הנכסים באותו האופן ובאותם התנאים שהנאמן יורה.

הסמכות להרשות
פושט רגל
לנהל נכסים

55. יכול הנאמן מזמן לזמן ברשותה של ועדת הבקורת להקציב לפושט הרגל מתוך נכסיו את סכום הכסף שימצא לצורך, למחית פושט הרגל ובני ביתו, או תמורת שרותו, אם הוא עסוק בחיסול רכושו, אך יכול בית המשפט להפחית כל קצבה כזאת.

קצבה לפושט הרגל
לשם כלכלתו
או בעד שרות

56. אם כל הפץ מחפציו של החייב שנגדו ניתן צו לקבלת נכסים, ממושכן או מוחזק כבטחון באופן אחר אצל כל אדם, רשאי מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן, לאחר תתו הודעה בכתב על רצונו לעשות זאת, לבקר את החפצים, ובהנתן הודעה כזאת, לא יהא אדם כנ"ל זכאי למכור את בטחונו עד אם נתן לנאמן אפשרות מספקת לבדוק את החפצים ולהשתמש בזכותו לפדותם אם הוא מוצא זאת לנכון.

זכותו של הנאמן
לבדוק את הסחורות
הממושכנות

57. אם נכסיו של פושט הרגל כוללים זכויות העתקה בכל יצירה או כל טובת הנאה בזכויות כאלה ואם הוא חייב בתשלום שכר סופרים למחבר היצירה, או חלק ברוחים בשביל היצירה, או אחראי בעד תשלום זה, לא יהא הנאמן רשאי למכור או להרשות למכור כל העתקה מהיצירה, או להציג או להרשות להציג את היצירה אלא אם כן ישולם למחבר אותו הסכום בתורת שכר סופרים או את החלק ברוחים שפושט הרגל היה צריך לשלמו: אף לא יהא רשאי מבלי הסכמת המחבר או בית המשפט, להעביר את הזכות או את טובת ההנאה בזכות או למסור כל טובת הנאה בזכות ע"י רשיון, אלא בתנאים אשר יבטיחו למחבר תשלום בתורת שכר סופרים או חלק ברוחים בשעור שלא יהא פחות מאותו השעור שפושט הרגל היה צפוי לשלמו.

הגבלת זכותו של
הנאמן בנוגע לזכויות
העתקה (קופיריט)

58. אם תפש או מכר מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן כל סחורה, נכסים, או חפצים אחרים שהנם קנינו או נמצאים ברשותו או בביתו של החייב שנגדו ניתן צו לקבלת נכסים מבלי שמי שהוא יתן הודעה על כל תביעה עליהם, ולאח"כ נתברר שהסחורות, הנכסים או החפצים האחרים, לא היו, בעת מתן הצו לקבלת נכסים, רכושו של החייב — לא יהיו מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן אחראים אחריות אישית לכל הפסד או היזק שנגרמו לכל אדם התובע נכסים כאלה, כתוצאה מן התפישה או מן המכירה, אף לא לכל הוצאות של כל מו"מ משפטי שנהלו אותו כדי לברר תביעה על הנכסים, אלא אם כן סבור בית המשפט שמקבל הנכסים הרשמי או הנאמן היו אשמים ברשלנות בקשר עם דברים אלה.

הגנת מקבל הנכסים
והנאמן כמקרים ידועים
כפני אחריות אישית

דחלוקת הנכסים.

59. (1) בתנאי שיעכבו את הסכום שיהא בו צורך להוצאות הנהלה או לענינים אחרים, חייב הנאמן להכריז ולחלק בכל המהירות האפשרית דיוידנדות בין הנושים אשר הוכיחו את חובותיהם.

הכרזת דיוידנדות
חלוקתן

(2) הדיוידנדה הראשונה, אם ישנה כזאת, תוכרז ותחולק בתוך ארבעה חדשים לאחר תום אספת הנושים הראשונה, מלבד אם הנאמן ברר להנחת דעתה של ועדת הבקורת שישנה סבה מספקת לדחות את ההכרזה לתאריך מאוחר יותר.

(3) דיוידנדות שלאח"כ תוכרזנה ותחולקנה בהפסקות של לא יותר משה חדשים, באין סבה מספקת לעשות אחרת.

(4) בטרם תוכרו דיוידנדה, יצוה הנאמן לפרסם בעתון הרשמי מודעה באופן הקבוע על רצונו להכריז דיוידנדה, ועליו גם לשלוח הודעה מספקת על כך לכל נושה הנזכר בדו"ח של פושט הרגל ואשר לא הוכיח את חובו.

(5) אם הכריז הנאמן דיוידנדה, עליו לשלוח לכל נושה אשר הוכיח את חובו, הודעה המפרטת את סכום הדיוידנדה ומתי וכיצד תשולם, וכן דו"ח בטופס הקבוע בנוגע לפרטי הרכוש.

60. אם מתנהלים נכסים נפרדים ומשותפים, תוכרזנה הדיוידנדות של הנכסים המשותפים והנפרדים ביחד, מלבד אם מקבל הנכסים הרשמי צוה אחרת עפ"י בקשתו של כל אדם מעונין, וההוצאות הכרוכות בדיוידנדות כאלה תחולקנה ע"י הנאמן באופן צודק בין הרכוש המשותף והנפרד, בהתחשב עם העבודה שנעשתה בשביל כל אחד מהנכסים ועם ההנאה שצמחה לכל אחד מהנכסים.

דיוידנדות משותפות ומיוחדות

61. (1) בבואו לחשב את הדיוידנדה ולחלקה, חייב הנאמן לקבוע בתקציבו סכום בשביל החובות שהם בני הוכחה, ואשר מהודעותיו של פושט הרגל או באופן אחר נראה שהם מגיעים לאנשים הגרים במקומות הרחוקים מהמקום שבו משמש הנאמן עד כדי כך שבתנאי התחבורה הרגילים לא היה להם די זמן להגיש את הוכחותיהם או לבררן, אם חולקים עליהן, וכמו כן בשביל חובות בני הוכחה בפשיטת רגל המשמשים נושאים לתביעות שטרם הוחלט עליהן.

הוראות בנוגע לנושים הגרים כרחוק מקום

(2) כמו כן יקבע בתקציבו סכום בשביל כל הוכחות ותביעות שחולקים עליהן, ובשביל ההוצאות הנחוצות להנהלת הרכוש או לענינים אחרים.

(3) בהתחשב עם ההוראות דלעיל עליו לחלק בתור דיוידנדה את כל הכסף המצוי ברשותו.

62. כל נושה אשר לא הוכיח את חובו בטרם הוכרזה דיוידנדה אחת או יותר יהא זכאי לקבל מתוך כל כסף המצוי באותה שעה ברשותו של הנאמן, כל דיוידנדה או דיוידנדות אשר לא קבל, בטרם ישתמשו בכסף לתשלום כל דיוידנדה עתידה או דיוידנדות עתידות, אך לא תהיה לו הזכות להפריע את חלוקת הדיוידנדות שהוכרו בטרם הוכח חובו, על יסוד הטענה שלא השתתף בחלוקתן.

זכותו של נושה שלא הוכיח את חובו בטרם הוכרזה דיוידנדה

63. (1) אם הוכח חוב, זהחוב כולל רבית או כל תמורת כסף חלף

רבית על חובות

הרבית, — תחושב רבית כואת או תמורה כואת, לצרך הדיוידנדה, בשעור של לא יותר מחמשה אחוזים למאה לשנה, מבלי לפגוע בזה בזכותו של הנושה לקבל מתוך כספי הנכסים שער רבית גבוה יותר שהוא יהא זכאי לקבלו לאחר שישולמו במלואם כל החובות שהוכחו נגד נכסיו של פושט הרגל.

(2) כשיבואו לדון בהוכחת החובות ימלאו אחרי התקנות דלקמן:

(א) כל חשבון שסודר בין החייב והנושה בתוך שלש השנים שקדמו לצו לקבלת נכסים יכול להיות נתון לבקורת, ואם מתברר שלמעשה סדור החשבון הוא בעצם אותה הטרנסאקציה כמו החוב שבאים לתבעו מתוך נכסיו של החייב (אם בצורת חדוש חוב, או הפיכת רבית לקרן, או ברור הסכום המגיע או בצורה אחרת), אפשר לדון מחדש בחשבון ולהתחשב עם כל הפעולה כעם פעולה אחת:

(ב) כל תשלום ששולם לנושה ע"י החייב לפני הצו לקבלת נכסים אם בצורת בונוס או באופן אחר, וכל סכום שנתקבל ע"י הנושה לפני הצו לקבלת נכסים ממכירת כל בטחון לחובו יוקצב, למרות כל הסכם האומר את ההיפך, לקרן ולרבית באותו היחס שבין הקרן ובין הסכום שעמד לתשלום בתור רבית בשעור המוסכם.

(ג) אם החוב המגיע הוא מובטח והבטחון נמכר לאחר הצו לקבלת נכסים או ששויו הוערך בהוכחה, הרי הסכום שנגבה ע"י מכירה או שהוערך, יוקצב לקרן ולרבית באותו היחס שישנו בין הקרן ובין הסכום שעמד לתשלום בתור רבית בשעור המוסכם.

64. (1) משמכר הנאמן את כל נכסיו של פושט הרגל או אותו חלק מנכסיו, אשר לדעתו הוא ולדעת ועדת הבקורת, אפשר למכרו מבלי להאריך שלא לצורך את הנאמנות, יכריז הנאמן דיוידנדה סופית, אך בטרם יעשה זאת יתן הודעה באופן הקבוע לאנשים שתביעותיהם להיות נושים נמסרו לו אלא שלא בססו אותן להנחת דעתו, שבאם הם לא יכסו את תביעותיהם להנחת דעתו של בית המשפט במשך הזמן שיוגבל בהודעה, — הוא ישלם דיוידנדה סופית מבלי להתחשב עם תביעותיהם.

דיוידנדה סופית

(2) לאחרי תום הזמן שהוגבל כך, או אם עפ"י בקשתו של כל תובע כזה, נותן לו בית המשפט ארכה נוספת לבסס את תביעתו, הרי כתום זמן נוסף כזה יחולקו נכסיו של פושט הרגל בין הנושים שהוכיחו את חובותיהם מבלי להתחשב עם תביעותיהם של כל אנשים אחרים.

65. לא יוגש שום משפט על דיוידנדה נגד הנאמן. אולם אם סרב הנאמן לשלם כל דיוידנדה שהיא יכול בית המשפט, אם ימצא לנכון, לצוות לנאמן לשלמו, וכמו כן לשלם מכספו הוא רבית עליו בעד אותו הזמן שעכב את הכסף ואת הוצאות הבקשה.

אין להגיש משפט על דיוידנדה

66. פושט רגל יהא זכאי לקבל כל עודף שישאר לאחרי שישלמו לנושים את חובם במלואו, יחד עם רבית, כנקבע בפקודה זו, ואת כל הוצאות המר"מ שעפ"י בקשת פשיטת הרגל.

זכותו של פושט הרגל לעודף

חלק ד'

מקבלי נכסים ונאמנים.

67. (1) יכול הנציב העליון, בצו שיפורסם בעתון הרשמי, למנות אדם אחד או יותר מאחד כפי שימצא לנכון, לשמש כמקבלים רשמיים של נכסי החייב. האיש או האנשים שיתמנו כן, יפעלו ברשותו הכללית ולפי הוראותיו של הנציב העליון, אבל הם גם יחשבו כפקידי בתי המשפט שאליהם נספח כל אחד מהם.

מקבלים רשמיים של נכסי החייב

(2) מספר המקבלים הרשמיים של נכסים, והמחוזות המיועדים להם, יקבעו ע"י הנציב העליון.

(3) יכול הנציב העליון להורות ע"י צו, שכל פקיד מפקידי ממשלת פלשתינה (א"י) הנזכר בצו, יהא ראוי למלא תפקיד של מקבל נכסים רשמי, כל זמן שמשרה זו תהא פנויה באופן ארעי, או בהעדר כל מקבל נכסים רשמי באופן ארעי מסיבת מחלה או מסיבה אחרת.

68. יכול הנציב העליון בכל זמן, לפי בקשת מקבל נכסים רשמי, למנות ע"י צו אדם הראוי לשמש כממלא מקומו של מקבל נכסים רשמי ולפעול בשמו במשך הזמן הנקוב בצו.

ממלאי-מקום של מקבלים רשמיים של נכסים

69. (1) מחובתו של מקבל הנכסים הרשמי לעסוק גם בעניינים הנוגעים להנהגתו של החייב וגם בעניינים הנוגעים להנהלת נכסיו.

הסמכות של מקבל הנכסים הרשמי

(2) יכול מקבל נכסים רשמי להשביע, לצורך מסירת הצהרות בשבועה, קיום הוכחות, בקשות, או משא ומתן משפטי אחר, עפ"י פקודה זו.

(3) כל הוראות פקודה זו הנוגעות לנאמן בפשיטת רגל, תכלולנה גם את מקבל הנכסים הרשמי כשהוא משמש נאמן, מלבד אם ענין הכתוב מחייב אחרת או מלבד אם הפקודה קובעת אחרת.

(4) על הנאמן להמציא למקבל הנכסים הרשמי את הידיעות הדרושות ולאפשר לו גישה והקלות לבקורת המסמכים והחשבונות של פושט הרגל ובכלל יתן לו את העזרה המתאימה כדי לאפשר למקבל הנכסים הרשמי למלא את חובותיו עפ"י פקודה זו.

70. בנוגע לחייב תהא חובתו של מקבל הנכסים הרשמי: —

חובותיו של מקבל
הנכסים הרשמי
בנוגע להנהגתו
של החייב

(א) לחקור את הנהגתו של החייב ולהגיש דו"ח לבית המשפט בו יאמר אם יש יסוד להאמין שהחייב עשה מעשה שיש בו כדי עברה עפ"י פקודה זו או עפ"י כל חוק שבוטל ע"י פקודה זו, או מעשה הנותן יסוד צודק לבית המשפט לסרב לתת את הצו בנוגע לשחרור או להפסיקו או להגבילו;

(ב) למסור דינים וחשבונות אחרים בנוגע להנהגתו של החייב, כפי שיוורה בית המשפט;

(ג) להשתתף בחקירתו הפומבית של החייב;

(ד) להשתתף ולסייע בהגשת התביעה הפלילית נגד חייב רמאי, במידה שיוורה היועץ המשפטי.

71. (1) בנוגע לרכושו של החייב תהא חובתו של מקבל נכסים רשמי: —

חובותיו של מקבל
נכסים רשמי לגבי
רכושו של החייב

(א) לשמש כמקבל נכסים זמני של נכסי החייב עד מנויו של הנאמן ובחור מנהל נכסים אלה כשלא נתמנה מנהל מיוחד;

(ב) להרשות למנהל המיוחד להשיג כסף או לתת מפרעות לצרכי הנכסים בכל מקרה שבו נראה צורך לעשות זאת, לטובת עניני הנושים;

(ג) להועיד את אספת הנושים הראשונה ולשמש בה יושב ראש;

(ד) להוציא טופסי יפוי-כח לשמוש באספות הנושים;

(ה) למסור לנושים דו"ח על כל הצעה שהחייב הציע בנוגע לשטת חיסול עסקיו;

(1) לפרסם במודעה את צו קבלת הנכסים, את תאריך אספת הנושים הראשונה, את תאריך חקירתו הפומבית של החייב וענינים אחרים שיהיה צורך לפרסמם במודעה;

(2) לשמש בתור נאמן בהפנות כל משרת נאמן שהיא.

(2) לצורך מלוי חובותיו בתור מקבל נכסים זמני או מנהל זמני ימלך מקבל הנכסים הרשמי, במדת האפשר, בנושים ויברר מהו רצונם בקשר עם הנהלת נכסי החייב, ולמטרה זו יכול הוא, אם ימצא לרצוי, להועיד אספות של אנשים הטוענים שהם נושים, ומלבד אם בית המשפט יצוה אחרת לא יוציא שום הוצאה מלבד ההוצאה הדרושה לשם שמירה על נכסי החייב או כדי למכור סחורות העלולות להתקלקל:

בתנאי שאם אין החייב יכול להכין בעצמו דו"ח נכון על מצב עסקיו, יכול מקבל הנכסים הרשמי, בהתחשב עם כל תנאי שיקבע, ועל חשבון הנכסים, למנות איש אחד או אנשים אחדים לסייע בהכנת הדו"ח על מצב העסקים.

(3) כל מקבל נכסים רשמי יתן דין וחשבון לאותו אדם וישלם את כל הכספים ויטפל בכל הבטחונות באותו האופן שהנציב העליון יורה מזמן לזמן.

חלק ה'

נאמנים בפשיטה רגל.

72. תארו הרשמי של הנאמן בפשיטת רגל יהיה „הנאמן לנכסי (כאן יוכנס שמו של פושט הרגל) פושט רגל“, ובשם זה יוכל הנאמן בין בפלשתינה (א"י) ובין במקום אחר להחזיק נכסים מכל מין, להתקשר בחוזים, לתבוע ולהתבע, לקבל עליו כל התחייבות המחייבת אותו ואת ממלאי מקומו במשרה, ולעשות את כל יתר הפעולות שנחוץ או שראוי לעשותן אגב מלוי תפקידו.

תארו הרשמי של הנאמן

73. (1) בהפנות משרת נאמן יוכלו הנושים למנות באספה כללית אדם אחר למלא את המשרה, ומשנעשה דבר זה ינהגו כדרך שנוהגים במנוי ראשון.

מהלך המו"מ בהיפנות משרת נאמן

(2) על פי דרישת כל נושה תיב מקבל הנכסים הרשמי להועיד אספה לשם מילוי המשרה הזאת.

(3) אם בתוך שלשה שבועות לאחר היפנות המשרה אין הנושים

ממנים אדם למלוי המשרה הזאת, חייב מקבל הנכסים הרשמי להודיע את הדבר לבית המשפט ובית המשפט ימנה נאמן; אבל אפשר להגיש לבית המשפט בקשה למנות את המועמד של הנושים כמו בסעיף 19 (8) של פקודה זו.

(4) במשך כל זמן שמשרת נאמן תהא פנויה ישמש מקבל הנכסים הרשמי כנאמן.

הפיקוח על נאמן.

74. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו חייב הנאמן להתחשב, בשעת הנהלת נכסיו של פושט הרגל ובחלוקתם בין נושיו, עם כל ההוראות שתנתנה ע"י החלטות הנושים בכל אספה כללית או ע"י ועדת הבקרת, ותוקף ההוראות שניתנו כך ע"י הנושים באספה הכללית יבטל את תקפן של כל הוראות שניתנו ע"י ועדת הבקרת, מקום שיש סתירה בין השתים.

סמכויות הכרעה של נאמן והפקוח עליהן

(2) יכול הנאמן מזמן לזמן להועיד אספות כלליות של נושים למען ברר את משאלותיהם, ומחובתו יהיה להועיד אספות באותם הזמנים שהנושים יורו עפ"י החלטה; וכל נושה יהא רשאי בהסכמת חלק ששי מהנושים לפי תביעותיהם (ובכללם הוא עצמו), לבקש בכל עת שהיא את הנאמן או את מקבל הנכסים הרשמי להועיד אספת נושים, ועל פי זה יהיה על הנאמן או על מקבל הנכסים הרשמי להועיד אספה כזאת במשך ארבעה עשר יום:

בתנאי שעל האדם שעפ"י דרישתו גועדה האספה להשליש אצל הנאמן או מקבל הנכסים הרשמי, הכל לפי הענין, סכום שיש בו כדי כיסוי הוצאות כנוסה של האספה, וסכום זה יוחזר לו מתוך הנכסים אם יורו כך הנושים או בית המשפט.

(3) יכול הנאמן לפנות לבית המשפט באפן הקבוע ולבקש הוראות בקשר עם כל ענין מיוחד המתעורר מתוך פשיטת הרגל.

(4) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת ישתמש הנאמן בהכרעת דעתו בהנהלת הנכסים ובחלוקתם בין הנושים.

75. אם פושט הרגל או אחד מהנושים או איזה אדם אחר מוצא עצמו מקופח ע"י כל פעולה או החלטה של הנאמן, יוכל כל אחד מאלה לפנות לבית המשפט ובית המשפט יוכל לקיים, להפוך או לתקן את הפעולה או ההחלטה שקובלים עליה וליתן אותו הצו בענין הנידון שימצא לנכון.

ערעור לבית המשפט נגד הנאמן

פיקוחו של
מקבל הנכסים הרשמי
על נאמנים

76. (1) מקבל הנכסים הרשמי יעקוב אחרי הנהגתם של נאמנים, ובמקרה שאיזה נאמן אינו ממלא באמונה את חובותיו ואינו מקיים כהלכה את כל הדרישות המוטלות עליו בפקודה זו ובתקנות או באופן אחר, בנוגע למלוי חובותיו, או במקרה שתוגש כל תלונה ע"י נושה לבית המשפט בקשר עם זה, יחקור מקבל הנכסים הרשמי בענין ויאחז באותם הצעדים שימצאם לנכונים.

(2) יכול מקבל הנכסים הרשמי בכל עת שהיא לדרוש מכל נאמן לענות על כל שאלה שהוא יציג בקשר עם פשיטת הרגל שהנאמן מטפל בה, ואם מקבל הנכסים הרשמי ימצא לנכון יכול הוא לבקש את בית המשפט לחקור בשבועה את הנאמן או כל אדם אחר בנוגע לפשיטת הרגל.

(3) כמו כן יוכל מקבל הנכסים הרשמי להורות שתערך חקירה מקומית בפנקסי הנאמן ובאסמכתות שלו.

שכר והוצאות.

77. (1) מקום שממנים הנושים אדם לשמש בתור נאמן על נכסי חייב, יקבע שכרו (אם ישנו) ע"י החלטה רגילה של הנושים, או אם יחליטו זאת הנושים, יקבע השכר ע"י ועדת הבקורת, וישולם בצורת קומיסיון או אחוים אשר בחלקו יהיה מבוסס על הסכום שנגבה ע"י הנאמן (אחרי נכוי כל סכום ששולם לנושים מובטחים מתוך הסכום שנגבה מבטחונם) והחלק השני יבוסס על הסכום שנתחלק בתור דוידנדה.

שכר הנאמן

(2) אם החלק הרביעי ממספר הנושים או מערך תביעותיהם אין דעתו נוחה מההחלטה, או אם יוכיח פושט הרגל להנחת דעתו של מקבל הנכסים הרשמי, שהשכר גדול מכפי הצורך, יגיש מקבל הנכסים הרשמי בקשה לבית המשפט, ובית המשפט יקבע את גובה השכר.

(3) ההחלטה תקבע את ההוצאות הכלולות בשכר, ואין לחייב את נכסי פושט הרגל או הנושים בהוצאות שהוחלט לכלול אותן בתוך השכר.

(4) מקום שמשמש הנאמן שלא על מנת לקבל שכר, יקציבו לו מתוך נכסי פושט הרגל, אותן ההוצאות המתאימות שהוציא במו"מ המשפטי של פושט הרגל, או בקשר אתו, כפי שיאושרו ע"י הנושים, בהסכמת ועדת הבקורת או מקבל הנכסים הרשמי.

(5) בשום פנים לא יבוא הנאמן לכלל כל סדור עם פושט הרגל ולא

יִקְבַּל מְפוּשֵׁט הַרְגֵּל אוֹ מִכָּל עוֹרֵךְ דִּין, כְּרוֹז בַּמְכִירָה פּוֹמְבִית, אוֹ מִכָּל אָדָם אַחֵר בְּשֵׁרֹתָהּ שֶׁל פְּשִׁיטַת הַרְגֵּל כָּל מִתְנַה, שֶׁכֶּר אוֹ תְּמוּרַת כֶּסֶף אַחֲרָת, אוֹ כָּל הַנָּאָה שֶׁהִיא מִחוּץ לְשֶׁכֶר שֶׁנִּקְבַּע עַיִ הַנּוֹשִׂים וְשִׁישׁוּלָם מֵהַנְּכִסִּים, וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּל סְדוּר עַל מִנַּת לְמַסּוֹר, וְלֹא יִמְסוֹר, כָּל חֶלֶק מִשְׁכָּרוֹ, אִם בְּתוֹר מִקְבֵּל נְכִסִּים רִשְׁמִי אוֹ בְּתוֹר מִנְהַל אוֹ בְּתוֹר נֶאֱמָן, לְפוּשֵׁט הַרְגֵּל אוֹ לְכָל עַרְדֵּ אוֹ לְכָל אָדָם אַחֵר בְּשֵׁרֹתָהּ שֶׁל פְּשִׁיטַת הַרְגֵּל.

78. (1) אִם נֶאֱמָן אוֹ מִנְהַל מִקְבָּלִים שֶׁכֶּר בְּעַד שְׁרוּתָם בְּתוֹר כְּאֵלֶּה, לֹא יוֹקֵף לִזְכוּתָם כָּל תְּשׁוּלָם בְּעַד מִלּוֹי הַתְּפִקִּידִים הַרְגִּילִים עַיִ אָדָם אַחֵר, אֲשֶׁר לְפִי פְקוּדָה זֹו אוֹ הַתְּקִנּוֹת שֶׁעַל פִּיהָ עֲלִיהֶם לְמֵלֵאִם בְּעִצְמָם.

קְצוּבָה
וְהַעֲרִכְתָּ הַנּוֹצְאוֹת

(2) אִם הַנֶּאֱמָן הוּא עַרְדֵּ, רִשְׁאֵי הוּא לְהַתְּנוֹת שֶׁהַשֶּׁכֶר בְּעַד שְׁרוּתוֹ יִכִּיל גַּם אֶת שְׁרוּתוֹ הַמְּקַצְוֵי.

(3) כָּל הַחֲשׁבוֹנוֹת וְהַהוֹצָאוֹת שֶׁל עוֹרְכֵי־דִין, מִנְהַלִּים, רֹוֵאי חֲשׁבוֹן, כְּרוֹזִים בַּמְכִירוֹת פּוֹמְבִית, סְרִסוּרִים וְאֲנָשִׁים אַחֲרִים שְׁאִינָם מִשְׁמֵשִׁים בְּתַפְקִיד שֶׁל נֶאֱמָן, יִבְדְּקוּ עַיִ הַתְּפִקִּיד הַקְּבוּעַ וְכָל תְּשׁוּלָם בְּקֶשֶׁר עִם חֲשׁבוֹנוֹת הַהוֹצָאוֹת אֵלֶּה לֹא יֹאשְׁרוּ בַּחֲשׁבוֹנוֹתָיו שֶׁל הַנֶּאֱמָן אִם לֹא הוֹכַחָה הַבְּדִיקָה הַזֹּאת. בְּטֵרֵם יֹאשְׁרֵי הַתְּפִקִּיד הַקְּבוּעַ חֲשׁבוֹנוֹת הַהוֹצָאוֹת כְּאֵלֶּה, עֲלִיו לְהוֹכַח שֶׁשְׁרוּתָם שֶׁל עַרְדֵּ וְאֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה, בְּקֶשֶׁר עִם הַעֲנִין הַמִּיּוּחָד שֶׁכְּרוּכּוֹת בּוֹ הַהוֹצָאוֹת, אוֹשְׁרוּ כְּהַלְכָה כְּפִי שֶׁנִּקְבַּע. אֵת הָאֲשׁוּר יֵשׁ לְהַשִּׁיג לְפָנָי הַתְּחַלַּת הַשְׁרוּת, מִלְּבַד בְּמִקְרִים תְּכּוּפִים שְׁאֵז חִיבִים לְהוֹכִיחַ שֶׁלֹּא הִיָּה פְּגוּר יִתִּיר בְּקִבְלַת הָאֲשׁוּר. בִּידֵי הַתְּפִקִּיד הַקְּבוּעַ תְּהֵא מְסוּרָה הַהֲכָרְעָה לְדַחּוֹת אוֹ לְהַקְטִין כָּל תְּשׁוּלָם אוֹ הַהוֹצָאוֹת בְּנוֹגַע לְעִנְיָנִים הַנִּזְלֵ אִם לְדַעַתוֹ הֵם גְּבוּהִים מְדִי אוֹ שֶׁהוֹצְאוֹ שֶׁלֹּא לְצוּרֵךְ וְשֶׁלֹּא כְּהַלְכָה, בְּתֵנָאֵי שְׁאִפְשֵׁר לְעַרְעֵר עַל הַחֲלַטְתּוֹ בְּפָנָי בֵּית הַמִּשְׁפָּט.

(4) עַפְיֵי דְרִישַׁת הַנֶּאֱמָן (וְעַל הַנֶּאֱמָן לְהַגִּישׁ אֶת דְּרִישַׁתוֹ זֹאת בְּמִשְׁךְ זֶמֶן מִסְפִּיק קוֹדֵם לְהַכְרוֹז דִּיּוּדְנָדָה) חִיבֵי כָּל אָדָם כְּנִיֵל לְהַגִּישׁ אֶת חֲשׁבוֹן שֶׁכֶּר וְהוֹצָאוֹתָיו לְתַפְקִיד הַקְּבוּעַ לְבְּדִיקָה וְאִם לֹא עֲשֶׂה כֹּזָאת בְּתוֹךְ שֶׁבַע יָמִים לְאַחַר קִבְלַת הַבְּקֶשָּׁה אוֹ בְּמִשְׁךְ אוֹתָהּ אֲרַכָּא שְׁבִית הַמִּשְׁפָּט יִתֵּן עַפְיֵי בְּקִשְׁתּוֹ, יִכְרִיז הַנֶּאֱמָן אֶת הַדִּיּוּדְנָדָה וְיַחֲלַקְנָה מִבְּלֵי הַתְּחַשֵּׁב עִם כָּל תְּבִיעָה מְצוּדָה וּמְכָאן וְאִילָךְ תְּהֵא כָּל תְּבִיעָה כְּזוֹ בְּטֵלָה גַּם כְּלָפִי הַנֶּאֱמָן בְּאוֹפֵן אִישִׁי וְגַם כְּלָפִי הַנְּכִסִּים.

קְבִלּוֹרָת, תְּשׁוּלָמִים, חֲשׁבוֹנוֹת, בְּקוּרַת חֲשׁבוֹנוֹת.

79. עַל הַנֶּאֱמָן אוֹ עַל מִקְבֵּל הַנְּכִסִּים הַרִשְׁמִי, בְּכָל פַּעַם שִׁדְרָשׁוֹ לְכֵן עַיִ כָּל נוֹשֶׂה, לְהַגִּישׁ וּלְשַׁלּוּחַ לוֹ עַיִ הַדּוּאָר רִשְׁמִיָה שֶׁל הַנּוֹשִׂים הַמְּפִרְטֵת אֵת

עַל הַנֶּאֱמָן לְהַגִּישׁ
רִשְׁמִיָת נוֹשִׂים

סכום החוב המגיע לכל נושה, ויהיו רשאים להטיל בשביל רשימה כזאת תשלום בסך 25 מיל בעד כל מאה וחמשים מלה מלבד דמי המשלוח בדואר.

80. כל נושה יהא רשאי בהסכמת חלק ששי מהנושים, (ובכללם הוא עצמו), לדרוש מאת הנאמן או ממקבל הנכסים הרשמי בכל עת שהיא להגיש ולשלוח לנושים דו"ח כספי עד לתאריך הודעת דרישה כזאת, ובהתקבל הודעה כזאת על הנאמן להגיש ולשלוח דו"ח כספי כזה:

ל"ף הנאמן להגיש
דו"ח כספי

בתנאי שהאדם שעפ"י דרישתו מוגשים החשבונות ישליש אצל הנאמן או אצל מקבל הנכסים הרשמי, הכל לפי הענין, סכום שיש בו כדי כסוי הוצאות הגשת החשבונות ומשלוחם, וסכום זה יוחזר לו מתוך הנכסים אם יורו כך הנושים או בית המשפט.

81. חייב הנאמן לנהל באופן הקבוע פנקסים נכונים וידאג שירשמו בהם מזמן לזמן רשימות ופרטי-כלים של אספות ואותם הענינים האחרים אשר יקבעו וכל נושה של פושט הרגל יוכל לבקר, בעצמו או ע"י בא-כחו, פנקסים כאלה תחת פיקוחו של בית המשפט.

פנקסים שעל הנאמן
לנהל

82. (1) על כל נאמן בפשיטת רגל להגיש למקבל הנכסים הרשמי מזמן לזמן, כפי שיקבע, ולא פחות מאחת לכל שנה, כל זמן שפשיטת הרגל נמשכת, הרצאה המפרטת את המור"מ המשפטי בפשיטת הרגל עד לתאריך ההודעה; ההרצאה תכלול את הפרטים הקבועים ותערך בטופס הקבוע.

הרצאות שנחיות
על המורים המשפטי

(2) מקבל הנכסים הרשמי יצוה לבקר את ההרצאה שנשלחה כך, וידרוש מהנאמן חשבון על כל פשיעה, רשלנות או השמטה שיפיעו בהודעה הנ"ל או בחשבונותיו או באופן אחר, ויכול הוא לדרוש מאת הנאמן לשלם כל הפסד שנגרם לנכסיו של פושט הרגל בעקב פשיעה כזאת, רשלנות כזאת או השמטה כזאת.

83. אסור לנאמן בפשיטת רגל או לנאמן עפ"י כל פשרה או סדור, לשלם את הכספים שהוא קבל בתור נאמן לחשבוננו הפרטי בבנק.

אסור לנאמן לשלם
כספים לזכות
לחשבוננו הפרטי

84. (1) על כל נאמן בפשיטת רגל לשלם כל כסף, מיד לאחר קבלתו, לחשבון, בכל בנק שיקבע ע"י ראש בית האוצר:

תשלום הכסף
לבנק קבוע

(א) שאם נראה לוועדת הבקרת שכדי לנהל את עסקיו של החייב או כדי לקבל מפרעות או מפני הסכום האפשרי שישאר במזומן, או אם הוועדה מוכיחה למקבל הנכסים הרשמי שמכל סבה אחרת רצוי לטובת הנושים, שיהא לו לנאמן חשבון בכל בנק שיהא שונה מבנק שנקבע, ירשה מקבל הנכסים הרשמי לנאמן, לפי בקשת ועדת הבקורת, להכניס את תשלומיו לבנק אחר אשר תבחר בו הוועדה או להוציאם משם;

(ב) שבכל פשיטת רגל, פשרה או סדור, שבהם משמש נאמן מבלי ועדת בקורת, יוכל מקבל הנכסים הרשמי, אם ימצא לנכון לעשות זאת מסבות מיוחדות, להרשות לנאמן, עפ"י בקשתו, לשלם את כספיו לתוך אותו בנק אחר ולהוציאם משם, ככל שיורה מקבל הנכסים הרשמי.

(2) אם פותח הנאמן חשבון בבנק אחר מזה שנקבע יפתחנו ויחזיקנו לשמו של רכוש החייב, וכל רבית שתתקבל על חשבון כזה תהיה חלק מנכסי הרכוש, והנאמן ישלם את תשלומיו לבנק כזה ויוציאם ממנו, באופן הקבוע.

(3) בהתחשב עם כל תקנות כלליות בנוגע לפשיטות רגל קטנות עפ"י סעיף 111 מפקודה זו, הרי אם יש לחייב חשבון בבנק בתאריך הצו לקבלת נכסים, לא יוצא חשבון כזה עד אם עברו שבעה ימים מהיום שנקבע לאספת הנושים הראשונה, פרט אם יצוה מקבל הנכסים הרשמי להוציא את החשבון מהבנק, אם לשם בטחוננו של החשבון או מכל סבה מספקת אחרת.

(4) היה הנאמן מחזיק אצלו, בכל עת שהיא, משך יותר מעשרה ימים, סכום העולה על חמשים פונטים או על סכום אחר שמקבל הנכסים הרשמי ירשה לו במקרה מיוחד להתזיק, הרי אם לא ברר את דבר החזקת הכסף להנחת דעתו של מקבל הנכסים הרשמי, יהא עליו לשלם לרכושו של פושט הרגל רבית על הסכום המיותר שהחזיק אצלו כך, בשעור של תשעה אחוזים למאה לשנה, ולא תהא לו כל תביעה לשכר, ומקבל הנכסים הרשמי יוכל לדחותו ממשרתו ויהא צפוי לשלם את כל ההוצאות שנגרמו באשמתו זו.

אם יצווה הנאמן לשלם לרכושו של פושט הרגל את הרבית הזאת או את ההוצאות שנגרמו בגלל אשמתו זו והוא יסרב לעשות זאת, יאשם בעברה עפ"י הפקודה הזאת, ויענש כחק.

85. (1) על כל נאמן לשלוח למקבל הנכסים הרשמי את חשבון הכספים שקבל ושלם בתור נאמן כזה, באותם הזמנים שיקבעו, אך לא פחות משתי פעמים בשנה, כל זמן שהוא משמש במשרה.

בקורת חשבונותיו
של הנאמן

(2) החשבון יהא ערוך בטופס קבוע, ייעשה בשתי העתקות ויקוים בהצהרה בשבועה בטופס הקבוע.

(3) על מקבל הנכסים הרשמי לצוות לבקר את החשבונות, ולצורך הבקורת ימסור הנאמן למקבל הנכסים הרשמי, או למי שזה יורה, אותן האסמכתות והידיעות שהוא יכול לדרוש בכל עת שהיא, ומקבל הנכסים הרשמי יכול מזמן לזמן לדרוש המצאת הפנקסים או החשבונות שנהל הנאמן ויכול הוא לבקדם.

(4) לאחר בקורת החשבונות, תושם העתקה אחת הימנו למשמרת בתיקו של מקבל הנכסים הרשמי, וההעתקה השניה תושם למשמרת בתיק בית המשפט, וכל העתקה תהא גלויה לעיון בפני כל נושה או כל אדם הנוגע בדבר.

(5) לאחר בקורת החשבון יצוה מקבל הנכסים הרשמי להדפיס או להעתיק במכונה את החשבון או קצור ממנו וישלח בדואר את החשבון או את קצורו לכל נושה.

(6) אם מקבל הנכסים הרשמי משמש בתור נאמן, הרי כל המנויים והאשורים שצריכים להעשות ע"י מקבל נכסים רשמי אילולי שמש כנאמן, ייעשו ע"י בית המשפט, וכל המסמכים שדינם להמסר עפ"י סעיף זה למקבל הנכסים הרשמי ימסרו ע"י מקבל הנכסים הרשמי המשמש כנאמן לבית המשפט.

הסתלקות נאמן ממשרתו.

86. (1) משמכר הנאמן את כל נכסיו של פושט הרגל או אותו החלק מנכסיו אשר לדעתו אפשר למכרו מבלי להאריך שלא לצורך את הנאמנות ומשחלק דיודנדה אם ישנה כזאת, או משחדל לשמש בתפקידו מחמת שאושרה איזו פשרה, או אם התפטר או פוטר ממשרתו, יצוה מקבל הנכסים הרשמי, עפ"י בקשת הנאמן, להכין דר"ח על חשבונותיו ואם מלא אחרי כל דרישותיו של מקבל הנכסים הרשמי, יביא מקבל הנכסים הרשמי בחשבון את הדר"ח וכל התנגדות שכל נושה או כל אדם נוגע בדבר הגיש נגד שחרורו של הנאמן ועפ"י זה יסכים לשחרר את הנאמן או יעכב את שחרורו.

שחרור נאמן

(2) עוכב שחרורו של הנאמן, יכול בית המשפט עפ"י בקשתו של כל נושה או אדם נוגע בדבר ליתן אותו הצו שימצא לנכון, בהטילו על הנאמן את האחריות לתוצאותיה של כל פעולה או השתמטות מפעולה או לכל מעשה שעשה בנגוד לחובתו.

(3) צו מקבל הנכסים הרשמי, המשחרר נאמן, ישחררנו מכל אחריות לכל פעולה או העדר פעולה בהנהלת עסקיו של פושט הרגל או מבחינה אחרת בקשר עם הנהגתו בתור נאמן, אולם כל צו כזה אפשר לבטלו אם הוכח שנתקבל בתרמית או ע"י העלמת כל עובדה חשובה.

(4) ההוראות דלעיל של סעיף זה, תחולנה על מקבל נכסים רשמי בשמשו כנאמן וכל הפעולות המוטלות על מקבל נכסים רשמי, לולא שמש כנאמן, תעשינה ע"י בית המשפט וכל המסמכים שלפי סעיף זה צריך להגישם למקבל הנכסים הרשמי, יוגשו לבית המשפט ע"י מקבל הנכסים הרשמי מקום שהוא משמש כנאמן.

(5) אם שוחרר מקבל הנכסים הרשמי לפי סעיף זה, ימשיך לשמש כנאמן לכל צורך שייוצר לאח"כ בהנהלת נכסי החייב, אולם בהמשיכו לשמש כאמור, לא ישא באחריות אישית בעד כל פעולה, העדר פעולה או התחייבות לפני השחרור.

(6) אם נאמן לא התפטר קודם ולא פוטר, יחשב שחרורו כפטורים ממשרתו ואז ישמש מקבל הנכסים הרשמי כנאמן.

(7) אם אחרי שחרור הנאמן, משמש מקבל נכסים רשמי כנאמן—לא ישא מקבל הנכסים הרשמי בהתחייבות אישית בעד כל פעולה, העדר פעולה או התחייבות של נאמן קודם.

87. (1) אם ניתן צו לקבלת נכסים נגד נאמן, תתפנה ע"י כך משרתו בתור נאמן.

ס"דוק נאמן

(2) יכולים הנושים לפטר את הנאמן שנתמנה על ידם ע"י החלטה רגילה באספה שנועדה לכך מלכתחילה ושהודיעו עליה שבעה ימים למפגע, וכמו כן יוכלו באספה זו או באחת הבאות אחריה, למנות אדם אחר למלא את משרת הנאמן שנתפנתה כך.

(3) אם לדעת מקבל הנכסים הרשמי: —

(א) נמצא הנאמן שנתמנה ע"י הנושים אשם בהנהגה גרועה, או אינו ממלא את חובותיו עפ"י פקודה זו ותקנותיה; או

(ב) נמשכת הנאמנות שלא לצורך ובלי כל תועלת אפשרית לנושים; או

(ג) אין הנאמן מוכשר למלא את חובותיו בגלל טרוף דעת, מחלה אי חיסורים ממושכים; או

(ד) קרבתו או קשריו אל החייב או אל נכסיו, או לנושה ידוע, יכולים להקשות עליו לשמש בלי פניות לטובת הנושים בדרך כלל; או

(ה) נמצא אשם בהנהגה גרועה בכל ענין אחר, יכול מקבל הנכסים הרשמי לפטר את הנאמן ממשרתו, אולם אם לא יאשרו הנושים ע"י החלטה רגילה את הפטורין, יוכלו הנאמן או הנושים לערער על כך בפני בית המשפט.

חלק ו.

הרכבת בית המשפט, הפרוצידורה שלו ומכוונותיו.

שפוט.

השיפוט המסור לבתי משפט מחוזיים המחוזיים. 88. (1) בתי המשפט שיהיה להם שיפוט בפשיטת רגל יהיו בתי המשפט

(2) פעולות משפטיות בפשיטת רגל תוחלנה בבית המשפט של המחוז שבו יושב החייב או שבו נמצא מקום עסקיו העיקרי או רכושו.

(3) יכול זקן השופטים, עפ"י צו, לתת לבתי משפט השלום, כלם או מקצתם, שפוט בפשיטת רגל, ובאותו צו רשאי הוא לצמצם את השפוט.

(4) אם לדעת בית המשפט המחוזי יכול בית משפט שלום שיש לו שפוט בפשיטת-רגל לטפל כהלכה בכל ענין או משפט בפשיטת רגל שבא לפני בית המשפט המחוזי או השופט שלו, יכול בית המשפט המחוזי או השופט, עפ"י צו, להעביר את המשפט או הענין בפשיטת הרגל לבית משפט השלום:

בחנאי שיועברו לבית משפט כזה רק אותם המשפטים או הענינים בפשיטת רגל הנופלים בגדר השיפוט בפשיטת רגל שנמסר לבית משפט השלום עפ"י צו מזקן השופטים.

(5) יכול זקן השופטים עפ"י צו, לבטל או לשנות כל צו שניתן על ידו עפ"י ס"ק (3) מסעיף זה, המוסר לבית משפט שלום שפוט בפשיטת-רגל.

(6) בתי משפט השלום שיש להם שפוט בעניני פשיטת הרגל יתכנסו לישיבות מומן לזמן לשם דיון בעניני פשיטת רגל באותם הזמנים ובאותן ההפסקות שזקן השופטים יקבע לכל בית משפט.

89. (1) כל עניני פשיטת רגל בבית משפט מחוזי, פרט לערעורים, יסודרו ויתנהלו ע"י נשיא או נשיא תורני; בתנאי שענינים כאלה, פרט לצו הכרזת פושט רגל ולצו שחרור, יוכלו להתנהל ולהסתדר ע"י שופט שנתמנה ע"י הנשיא או בפקודתו של השופט.

מפול בעניני פשיטת רגל ע"י בית משפט מחוזי

(2) כל נשיא, נשיא תורני או שופט היושב לדין עפ"י סעיף זה, הריהו מהוה בית משפט מחוזי.

90. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו הרי בית משפט שיש לו שפוט מקורי בפשיטת רגל יהא לו שפוט בכל רחבי פלשתינה (א"י).

העברת המו"מ מבית משפט לבית משפט

(2) כל רשות שתקבע תוכל להעביר מבית משפט אחד למשנהו כל מו"מ משפטי בפשיטת רגל בכל עת שהיא ובכל פרק מפרקי המו"מ המשפטי או שאותה הרשות תוכל להשאיר אותו המו"מ המשפטי בבית המשפט שבו החל, אם עפ"י בקשתו של כל צד מהצדדים המעונינים ואם בלי בקשה כזאת, גם אם לא היה זה בית המשפט שבו היה צריך להתחיל את המו"מ.

(3) אם נתעוררה איזו שאלת-חוק באיזה מו"מ משפטי בפשיטת רגל המתנהל בבית משפט שלום שיש לו שפוט בפשיטת רגל שכל הצדדים למו"מ רוצים, או שאחד מהם ושופט השלום של בית משפט השלום רוצים, שתוחלט לכתחילה בבית המשפט המחוזי, חייב שופט השלום להגיש את הרצאת העובדות בצורת בעיה מיוחדת לחות דעתו של בית המשפט המחוזי. הבעיה המיוחדת והמו"מ המשפטי או אותו חלק מהם שידרש יועברו לבית המשפט המחוזי לשם החלטה.

91. בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת והתקנות הכלליות, יוכל שופט של בית משפט מחוזי או שופט שלום, המשתמש בשפוט בפשיטת רגל, להשתמש בלשכתו בכל שפוטו או בחלק הימנו.

השמוש בשפוט של בית המשפט המחוזי בלשכת השופט

92. במדה שלא הגביל צו זקן השופטים את שיפוטו של בית משפט שלום בעל שיפוט בפשיטת רגל, הרי לצורך השיפוט שלו בפשיטת הרגל יהיו לו לאותו בית משפט השלום, נוסף על הסמכויות הרגילות שלו, גם כל הסמכויות והשיפוט של בית משפט מחוזי ובהתאם לכך יוצאו לפועל צוויי בית המשפט באפן הקבוע.

סמכויותיו של בית משפט השלום

93. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו תהא לבית משפט מחוזי שיש לו שפוט בפשיטת רגל הסמכות המלאה להחליט בכל שאלה של דין בכורה ובכל יתר השאלות, בין שאלות של חוק ובין שאלות של עובדה, אשר

הסמכות הכללית של בתי המשפט בפשיטת רגל

תתעוררנה בכל ענין של פשיטת רגל שהובא לפני בית המשפט, או שבית המשפט ימצא לנכון או לרצוי להחליט עליהן בכדי לשפוט בצדק גמור או בכדי לסדר חלוקה גמורה של הנכסים בכל מקרה כזה.

(2) בית משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל עפ"י פקודה זו או בית משפט שלום שיש לו שפוט כזה בתקף צו מזקן השופטים לא ימנעוהו צו של איזה בית משפט אחר מהוציא לפועל את סמכויותיו עפ"י פקודה זו או עפ"י צו זקן השופטים, אף אין לערער על שום החלטה מהחלטותיו אלא עפ"י הוראות הפקודה הזאת.

(3) אם ניתן צו לקבלת נכסים ע"י בית משפט מחוזי עפ"י פקודה זו, תהא סמכות לשופט הנותן את הצו, אם ימצא לנכון ומבלי לקבל הסכמת מי שהוא, לצוות להעביר לבית משפט מחוזי זה כל משפט העומד לעיון בכל בית משפט מחוזי אחר ואשר הוגש או מתנהל ע"י פושט הרגל או נגדו. ואם ניתן צו כזה, הרי השופט הנותן את הצו, ישב ראש במשפט כזה.

(4) אם איזה נאמן, חייב או אדם אחר אינו נשמע לצו או להוראה שניתנו ע"י בית המשפט או ע"י מקבל הנכסים הרשמי או ע"י כל פקיד אחר מפקידי בית המשפט עפ"י כל סמכות הניתנת לו בפקודה זאת, יכול בית המשפט לפי בקשתו של מקבל הנכסים הרשמי או אדם אחר המורשה כהלכה, לצוות על הנאמן, על החייב או על האדם האחר למלא אחרי הצו או ההוראה שניתנה כאמור בזה, וכמו כן יכול בית המשפט, אם ימצא לנכון עפ"י כל בקשה כזאת, ליתן צו תכופ להעמיד למשפט את הנאמן, החייב או האדם שסרבו כן. בתנאי שהסמכות הניתנת בס"ק זה תחשב כסמכות הניתנת נוסף לכל זכות או אמצעי אחר כנגד סרבנות כזאת, ולא במקום הזכות או האמצעי ההם.

(5) הוגשה בקשה ע"י נושה שבפס"ד לאסור את החייב שבפס"ד, הרשות לבית המשפט, אם יישר הדבר בעיניו, לטרב לאסור את החייב, ותחת זאת ליתן צו קבלת נכסים נגד החייב, בהסכמתו של הנושה שבפס"ד ולאחר שישלם את המס הקבוע. במקרה זה רואין את החייב שבפס"ד כאדם שעשה מעשה של פשיטת רגל בזמן שהצו ניתן, והוראות פקודה זו, פרט לחלק ח' הימנה, תחולנה כאילו היו כתובות בה הוראות בענין מתן צו קבלת נכסים כל מקום שבאו בה הוראות בענין הגשת בקשה ע"י אדם או נגד אדם.

ערעורים.

94. (1) יכול כל בית משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל עפ"י פקודה זו או בתקף צו של זקן השופטים, לבקר מחדש, לבטל או לשנות כל צו שניתן על ידו עפ"י השפוט שלו בפשיטת הרגל.

ערעורים בפשיטת רגל

(2) על צוויים בעניני פשיטת רגל אפשר להגיש ערעור כדלקמן

אם ירצה בזאת האדם שקופח: —

(א) אם הצו ניתן ע"י בית משפט שלום, יוגש ערעור לבית המשפט המחוזי. החלטתו של בית המשפט המחוזי על כל ערעור כזה תהא החלטת גמר ומכרעת מלבד אם באיזה מקרה שהוא מוצא בית נשיא המשפט המחוזי לנכון לתת רשות מיוחדת לערער בפני בית המשפט העליון על נקודה של חוק.

(ב) אם הצו (פרט לצו שניתן בערעור על החלטה מבית משפט שלום שיש לו שפוט בפשיטת רגל) ניתן ע"י בית המשפט המחוזי, — יובא הערעור בפני בית המשפט העליון שיטב לדין כבית משפט לערעורים.

(3) אם עפ"י פקודה זו ניתנה זכות לערער בפני בית המשפט המחוזי נגד כל החלטה של מקבל הנכסים הרשמי, — יוגש הערעור כמשך עשרים ואחד יום מהיום שבו ניתנה או הוקראה ההחלטה שמערערים עליה, וכל ערעור כזה ידונו בו ויוחלט, עד כמה שהמסבות מאפשרות, כאילו היה זה ערעור על פסק דין של בית משפט שלום.

(4) אין מגישים ערעור: —

(א) בלי רשות בית המשפט לאינסטנץ ראשון, או בית המשפט שבפניו מגישים ערעורים על אותו פסק דין, על כל צו שניתן בהסכמה, או שניתן ביחס להוצאות משפט בלבד או על כל צו בנוגע לנכסים בשעה שברור מהמשא ומתן שהכסף או השהיכהסף הכרוך בו אינו עולה בערכו על 50 פ"פ (א"י);

(ב) על אשר נמנע בית המשפט מהשתמש בסמכות הכרעתו אלא אם כן סרב בית המשפט להשתמש בסמכות זו כשנתבקש על כך, ובמקרה האחרון אפשר לערער על הסירוב;

(5) בהתחשב עם סמכותו של בית המשפט שבפניו מגישים ערעורים על אותו פסק דין לתת ארכא במקרים מיוחדים, — אין לערער בפני אותו בית המשפט על כל צו של כל בית משפט אחר, לאחר עבור עשרים ואחד יום. המועד האמור יחשב מוזמן הינתן הצו, או במקרה של דחית בקשה, מתאריך הדחיה.

פרוצידורה.

95. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו ועם תקנות כלליות הרי ענין ההוצאות של כל מו"מ משפטי בבית המשפט עפ"י הפקודה הזאת וכל ההוצאות הכרוכות בכך יהא מסור להכרעת דעתו של בית המשפט.

סמכות ההכרעה
של בית המשפט

(2) יכול בית המשפט בכל עת שהיא לדחות כל מו"מ משפטי שבא לפניו, באותם התנאים שימצא לנכון להטיל.

(3) יכול בית המשפט בכל עת שהיא לתקן כל כתב משפטי או מו"מ משפטי בכתב עפ"י הפקודה הזאת באותם התנאים שימצא לנכון להטיל.

(4) אם הוגבל הזמן לעשית כל מעשה או דבר עפ"י הפקודה הזאת או עפ"י התקנות הכלליות, — יכול בית המשפט להאריך את המועד בין לפני גמר המועד ובין לאחריו, באותם התנאים שבית המשפט ימצא לנכון לקבוע.

(5) בהתחשב עם התקנות הכלליות יוכל בית המשפט בכל ענין שהוא לגבות את העדות, כלה או מקצתה, בין בעל פה ובין בכתב בשבועה, או, אם העדות נגבית מחוץ לפלשתינה (א"י), עפ"י מסירת יפוי-כח.

96. אם הוגשו שתי בקשות או יותר נגד אותו החייב או נגד חייבים משותפים, יכול בית המשפט לאחד את המו"מ המשפטי או אחדים מהם באותם התנאים שימצא לנכון.

אחוד בקשות

97. אם אין המבקש נוהג בחריצות מספקת בנוגע לבקשתו, יכול בית המשפט להעמיד במקומו בתור מבקש כל נושה אחר שהחייב חייב לו כדי הסכום הדרוש בפקודה זו בנוגע לנושה המבקש.

החלפת נושה-מבקש
בנושה-מבקש אחר

98. מת החייב שנגדו או על ידו הוגשה בקשה לפשיטת רגל, ממשיכים את המו"מ המשפטי בענין כאילו היה חי, מלבד אם צוה בית המשפט אחרת.

המשכת המו"מ
המשפטי במות החייב

99. יכול בית המשפט בכל עת שהיא, מסבה מספקת, לתת צו המעכב את המו"מ המשפטי עפ"י פשיטת רגל, בין לחלוטין ובין לתקופה מוגבלת, באותם התנאים שבית המשפט ימצאם לצודקים.

הסמכות לעכב
מו"מ משפטי

100. כל נושה שחובו מספיק כדי לתת לו את הזכות להגיש בקשת פשיטת רגל נגד פירמה לא יגיש בקשה נגד שותף אחד או שותפים אחדים מן הפירמה, אלא אם הוא רשאי לעורר משפט נגד שותף אחד או שותפים אחדים בהתאם לחוק השותפות הנוהג באותה שעה.

הסמכות להגיש בקשה
נגד שותף או פירמה

101. אם ישנו יותר ממשיב אחד לבקשה אחת, יכול בית המשפט לדחות את הבקשה בנוגע למשיב אחד או יותר מאחד מבלי לפגוע בתקפה של הבקשה נגד המשיב האחר או המשיבים האחרים.

הסמכות לדחות בקשה נגד משיבים אחרים בלבד

102. ניתן צו לקבלת נכסים על יסוד בקשת פשיטת רגל ע"י חבר אחד לשותפות או נגדו, תוגש או תועבר כל בקשת פשיטת רגל אחרת ע"י חבר של אותה השותפות או נגדו לבית המשפט שבו דנים בבקשה הראשונה, ואם לא יצוה בית המשפט אחרת, ימונה אותו נאמן או מקבל נכסים רשמי שמונה לגבי נכסיו של החבר הנוכח ראשונה, ובית המשפט יוכל לתת אותן ההוראות שימצא לנכון לשם אחוד המו"מ המשפטי עפ"י הבקשות.

נכסיהם של שותפים יהיו מסורים לאותו נאמן

103. הוכרז חבר של שותפות לפושת רגל, יכול בית המשפט להרשות לנאמן להתחיל ולנהל כל משפט בשם של הנאמן ושל השותפות. וכל שחרור מטעם כל שותף אחר של חוב או תביעה שהמשפט דן בהם יהא בטל ומבוטל. אך הודעה על דבר בקשת הרשות להתחיל במשפט בצורה זו תנתן לאותו השותף האחר, ויכול הוא להראות טעם נגדה, ועל יסוד בקשתו יכול בית המשפט, אם ימצא לנכון, לצוות שיקבל את חלקו הנכון ממה שיגבה עפ"י המשפט, ואם אין הוא תובע טובת הנאה בענין יפצוהו בעד כל הוצאות בקשר עם המשפט, כפי שבית המשפט יורה.

משפטים ע"י הנאמן והפירמה של שושט הרגל

104. היה פושט רגל קשור בחוזים יחד עם איזה אדם או בני אדם, יוכלו האדם או בני האדם, להגיש משפט או להופיע כנתבעים בשל החוזה מבלי שיצרפו לכך את פושט הרגל.

משפטים על יסוד חוזים משותפים

105. כל שני אנשים או יותר שהנם שותפים, או כל אדם המנהל עסק בשם שותפות, כשהשותפות לא נרשמה בהתאם לחוק השותפות הנוהג באותה שעה, יוכלו לאחוז במו"מ משפטי וגם אפשר לאחוז נגדם במו"מ משפטי עפ"י פקודה זו בשם הפירמה, אך במקרה כזה יכול בית המשפט, על יסוד בקשה מכל אדם נוגע בדבר, לצוות ששמות האנשים שהנם שותפים לפירמה כזאת או ששם בעל הפירמה יגולו באותו אופן שיורה בית המשפט ושיאומתו בשבועה או באופן אחר כפי שיורה בית המשפט.

מו"מ משפטי בשם שותפות

106. חוץ אם נאמר אחרת בפקודה זו, הרי שום מקבל נכסים רשמי או סופר מסופרי בית המשפט או כל פקיד אחר הנספה לכל בית משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל לא ישמש כעורך דין בכל מו"מ משפטי של פשיטת רגל או בכל משפט פלילי נגד החייב עפ"י צו מבית המשפט, כל זמן שהוא משמש במשרתו, לא במישרין ולא בעקיפין, לא בעצמו ולא ע"י פקידו או שותפו, ואם שמש כך יהא צפוי לפטוריו ממשרתו.

מה אסור לפקידים לעשות

107. בתי המשפט שיש להם שפוט בפשיטת רגל ופקירי בתי המשפט הללו ישמשו כעוזרים ומסייעים זה לזה בכל עניני פשיטת רגל, וצו של בית המשפט המבקש עזרה יחד עם בקשה לבית משפט אחר מבתי המשפט הנ"ל, יהא די בהם לתת את האפשרות לבית המשפט האחרון להשתמש בנוגע לענינים המצויים בצו, באותו השפוט שבית המשפט שהגיש את הבקשה או בית המשפט שהבקשה הוגשה אליו יכלו להשתמש בו בנוגע לענינים כיוצא בהם שבגבול שפוטם.

בתי המשפט יעזרו זה לזה

108. כתב הרשאה לחיפוש שניתן ע"י בית משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל לשם גילוי כל נכסים של החייב אפשר להוציא לפועל באופן הקבוע או באותו האופן ובהתחשב עם אותן הזכויות שבהם אפשר להוציא לפועל עפ"י החק כתב הרשאה לחיפוש נכסים שיש חשד שהם גנובים.

כתבי הרשאה של בתי משפט לפשיטת רגל

חלק ז.

הוראות נוספות.

הטלת הפקודה.

109. כל שותף אחראי לחובותיה ולהתחייבויותיה של הפירמה בהתאם לחוק הנוהג בענין שותפות.

אחריותם של שותפים

110. בהתחשב עם אותם השנויים שייעשו בתקנות עפ"י פקודה זו, תחולנה הוראות פקודה זו על שותפויות מוגבלות, ממש כאילו היו שותפויות מוגבלות שותפויות רגילות ועל כל השותפים הכלליים של שותפות מוגבלת שהוכרוזו פושטי רגל; נכסי השותפות המוגבלת יהיו מסורים בידי הנאמן.

השמוש לגבי שותפויות מוגבלות

111. (1) הוגשה בקשה ע"י חייב או נגדו ונוכח בית המשפט אם ע"י הצהרה בשבועה או באופן אחר, או שהודיע מקבל הנכסים הרשמי לבית המשפט שאין לקוות כי ערכם של נכסי החייב יעלה על סכום שנקבע, יכול בית המשפט ליתן צו שנכסיו של החייב יתנהלו בדרך מקוצרת, ומשניתן צו כזה תהיינה הוראות פקודה זו נתונות לתקונים דלקמן: —

הטלת הפקודה לגבי רכוש קטן

(א) אם יוכרו החייב כפושט רגל, ישמש מקבל הנכסים הרשמי כנאמן בפשיטת הרגל;

(ב) לא תהא ועדת בקורת, אלא שמקבל הנכסים הרשמי יוכל ברשות בית המשפט, לעשות את כל הדברים שיוכלו להעשות ע"י הנאמן ברשות ועדת הבקורת;

(ג) יוכלו לתקן תקונים אחרים בהוראות פקודה זו כפי שיקבעו בתקנות כלליות בכדי לחסוך בהוצאות ולעשות את הפרוצידורה יותר פשוטה; אך שום דבר הנאמר בסעיף זה לא ירשה לתקן את הוראות הפקודה הזאת בנוגע לחקירתו או לשחרורו של החייב:

בתנאי שיכולים הנושים בכל עת לקבל החלטה מיוחדת שלפיה ימונה אדם אחר ולא מקבל הנכסים הרשמי, כנאמן בפשיטת הרגל, ומשהוחלט כך ימשיכו במהלך פשיטת הרגל כאילו לא ניתן צו להנהלה מקוצרת;

(2) הוברר לבית המשפט שאין לקוות כי רכושו של החייב יעלה על חמשים פונט, יתנהגו לפי תהוראות דלקמן: —

(א) אין לערער על כל צו של בית המשפט אלא ברשות בית המשפט;

(ב) אם אפשר יחולקו הנכסים בדיוידנדה יחידה.

הנהלת עזבונותיהם של חייבים שמרתו.

112. (1) כל נושה של חייב שמת שחובו היה מספיק לשם הגשת בקשה לפשיטת רגל נגדו אילו היה בחיים, יוכל להגיש לבית המשפט בקשה לתת צו לנהל בפשיטת רגל את נכסי עזבונו של החייב שמת, בהתאם לחוק פשיטת הרגל.

הנהלת עזבונות
בפשיטת רגל של
חייבים שמתו

(2) בהמסר הודעה כזאת לבא-כחו החוקי של החייב שמת, ולאחרי הוכחת חובו של המבקש, יוכל בית המשפט, מלבד אם נוכח שישנה אפשרות מספקת שהעזבון יספיק לתשלום החובות המגיעים מהמת, לתת צו לנהל בפשיטת רגל את נכסיו של המת, או, אם ניתן לו טעם מספיק לכך, יוכל לדחות את הבקשה אם בתשלום ההוצאות ואם בלי תשלום ההוצאות.

(3) הוגשה לבית המשפט בקשה להנהלת העזבון עפ"י סעיף זה לאחרי שהוחל מר"מ משפטי בבית משפט אזרחי או דתי להנהלת עזבונו של החייב המת, יוכל בית המשפט, אם נוכח שאין העזבון מספיק לשלם את החובות המגיעים מהמת, לתת צו המעביר את ההנהלה מבית המשפט האזרחי או מבית המשפט הדתי לעצמו, ואז תהיינה אותן התוצאות כמו עפ"י צו הנהלה שניתן על יסוד בקשה של נושה.

(4) היה החייב שמת מושלמי, — יגיש הנושה המבקש את בקשתו לבית הדין המושלמי המנהל את נכסי העזבון; ואם השופט שבבית דין זה נוכח שחובו של הנושה המבקש דיו להגיש על יסודו בקשה לפשיטת רגל עפ"י הפקודה

הזאת, אילו היה החייב בחיים, וכי אין נכסי העזבון מספיקים כדי לשלם את החובות, יעביר את הנהלת העזבון לבית המשפט שיש לו שיפוט בפשיטת הרגל, ולאח"כ תהיינה אותן התוצאות כמו עפ"י צו הנהלה שניתן על יסוד בקשה של נושה:

בתנאי שלמרות כל דבר האומר את ההיפך, הרי אם הועברה עפ"י סעיף זה הנהלת עזבון של חייב מושלמי שמת מבית משפט מושלמי דתי לבית משפט שיש לו שיפוט בפשיטת רגל, ישלם אותו בית המשפט לבית המשפט המושלמי כל עודף שישאר כתום המו"מ המשפטי בפשיטת הרגל.

(5) משניתן צו לשם הנהלה בפשיטת רגל של נכסי חייב שמת, ימסרו נכסי החייב למקבל הנכסים הרשמי הנספח לבית המשפט שיש לו שיפוט, בתורת נאמן, והוא יגש מיד למכרם ולחלקם בהתאם להוראות פקודה זו:

בתנאי שתהא לנושים אותה הסמכות בנוגע למנוי גאמנים וועדות בקורת כסמכות הנתונה להם במקרים אחרים שבהם מטפלים בנכסי חייב בפשיטת רגל או מנהלים אותם, והוראות פקודה זו בנוגע לגאמנים וועדות בקורת יחולו על הנאמנים וועדות הבקורת שנתמנו לפי הסמכות הניתנת בזה.

(6) פרט לאמור לקמן תחולנה כל הוראות הפקודה הזאת בנוגע להנהלת נכסיו של פושט רגל, במדה שהן יכולות לחול, על צו הנהלה עפ"י סעיף זה באותו האופן כמו על צו הכרזה לפשיטת רגל עפ"י פקודה זו.

(7) בהתנהל נכסי חייב שמת עפ"י צו הנהלה, תחשבנה ההוצאות הנכונות בקשר עם ההלויה או קיום הצוואה של החייב שמת כחוב בעל דין בכורה עפ"י הצו, ותשולמנה במלואן מתוך נכסי החייב, בטרם ישולמו כל יתר החובות.

(8) אם בהנהלת עזבונו של החייב שמת נשאר בידי מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן כל עודף, לאחר ששולמו במילואם כל החובות המגיעים מהחייב יחד עם הוצאות הנהלה והרבית כפי שנקבע בפקודה זו במקרה של פשיטת רגל, ישולם העודף הזה ליורשיו או לבא כחו החוקי האישי של עזבון החייב המת, או ינהגו בו כפי שבית המשפט יצוה.

(9) הודעה על הגשת בקשה עפ"י סעיף זה ע"י נושה ליורשים או לבאי הכח החוקיים האישיים של חייב שמת, במקרה שינתן צו הנהלה על כך, תחשב בגדר התראה על מעשה פשיטת רגל; ולאחר הודעה כזאת לא ישמשו שום תשלום או העברת נכסים ע"י היורשים או בא הכח החוקי כאילו הם משחררים אותם או אותו כלפי מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן. פרט לאמור

לעיל לא יפסול שום דבר האמור בסעיף זה כל תשלום או כל פעולה שנעשו בתום לב ע"י היורשים או בא הכה החוקי לפני תאריך צו ההנהלה.

תקנות כלליות.

113. רשאי זקן השופטים באישורו של הנציב העליון להתקין תקנות כדי להוציא לפועל את מסרות הפקודה הזאת, וביחד רשאי הוא לשנות את התקנות הכלולות בתוספות המצורפות בזה, או להתקין אחרות במקומן.

הסמכות להתקין
תקנות כלליות

מסים.

114. רשאי זקן השופטים באישורו של הנציב העליון לקבוע בתקנות שיתקין עפ"י פקודה זו דרגת תשלומים ומכסת אחוזים שיוטלו על מו"מ משפטי עפ"י הפקודה הזאת או בקשר אתו.

מסים כמ"מ משפטי

עדות.

115. (1) העתקה של העתון הרשמי הכוללת הודעה שנדפסה בו בהתאם לפקודה זו תשמש עדות על העובדות שבמודעה.

העתון הרשמי
ישמש עדות

(2) הגשת העתקה של העתון הרשמי המכילה מודעה על צו לקבלת נכסים או על צו המכריז חייב לפושט רגל תשמש בכל מו"מ משפטי עדות מוכרת שהצו ניתן כהלכה והוכחה על תאריכו.

116. (1) פרטיכל של אספת נושים עפ"י פקודה זו חתום באותה אספה או באספה שלאחריה ע"י אדם המתאר את עצמו או המופיע כיו"ר האספה שבה נחתם הפרטיכל יקובל כעדות מבלי שיהא צורך בהוכחות נוספות.

עדות המו"מ
באספת הנושים

(2) עד שלא הוכח ההיפך תחשב כל אספת-נושים שפרטיכל על פעולותיה נחתם כאמור, כאילו נתכנסה ונתקיימה כהלכה וכל החלטות שנתקבלו בה וכל מו"מ שנתנהל בה יחשבו כאילו נתקבלו ונתנהלו כהלכה.

117. (א) כל בקשה או העתקה של בקשה בפשיטת רגל, כל צו או תעודה או העתקה של צו או תעודה שנתנו ע"י בית משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל, כל מסמך או העתקה של מסמך, הצהרה בשבועה או כתב שנעשו או ששמשו במהלך המו"מ המשפטי של פשיטת רגל או במו"מ-אחר עפ"י פקודה זו, יקובלו כעדות בכל מו"מ משפטי שהוא אם נראה שהם נושאים את חותמו של בית

עדות מו"מ
משפטי בפשיטת רגל

משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל או אם נראה מגופם שהם חתומים ע"י שופט משופטיו או מאושרים כהעסקה נכונה ע"י כל סופר ראשי של בית משפט כזה ;

(ב) תעודה שניתנה ע"י מקבל נכסים רשמי על מנזי נאמן לפי פקודה זו, תשמש עדות מכרעת על מנזי.

118. בהתחשב עם תקנות כלליות, אפשר להשבע על כל הצהרה בשבועה, הצריכה לשמש בבית משפט של פשיטת רגל, בפני כל שופט או שופט-שלום או מקבל נכסים רשמי או, אם נמצא האדם בחו"ל, בפני שופט שלום או אדם אחר המוסמך להשביע שבועות בארץ שבה הוא דר (אם העידו עליו ציר בריטי או מזכיר בית הצירות המשמש בתפקידו בכל ארץ נכריה וכל קונסול כללי, קונסול, מ"מ קונסול, פרוקונסול, וסוכן קונסוליה בריטית המשתמשים בסמכויותיהם בכל מקום בחו"ל, או ע"י נוטריון צבורי שהוא מוסמך לשמש כשופט שלום או שהוא מוסמך להשביע שבועות כאמור).

הצהרות בשבועה

119. מת החייב או מתה אשתו או מת עד שעדותו נתקבלה ע"י בית משפט בכל מ"מ עפי פקודה זו, יקובל כתב עדותו של האדם שמת, אם נראה מגופו שהוא נושא את חותמת בית המשפט, או העתקה הימנו שנראה מגופה שהיא נושאת חותמת כזאת, כראיה על הענינים שהועדו בו.

מותם של החייב או העד

120. לכל בית משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל עפ"י הפקודה הזאת תהא חותמת המתארת את בית המשפט באופן שיורה זקן השופטים בצו, וחותמת זו וחותמתו של השופט, שופט השלום או של פקיד רושם של כל בית משפט כזה, יקובלו בכל מ"מ משפטי בבחינת דבר המוכח מאליו.

לכתי משפט של פשיטת הרגל והיינה חותמת

שונות.

121. אם עפ"י פקודה זו הוגבל הזמן לעשית כל פעולה או דבר לפחות משלושה ימים, לא יובאו בחשבון ימי שבתון.

חשבון הזמן

לצורך פקודה זו ימי שבתון פירושים: —

- (א) יום הששי, יום השבת ויום הראשון ;
(ב) כל יום פגרה משפטי שפורסם בתור כזה בעתון הרשמי.

122. כל ההודעות ויתר המסמכים שלא הורו על מסירתם שום שטה מיוחדת יוכלו להשלח ע"י הדאר לכתבת האחרונה הידועה של האדם שלו הם צריכים להמסר.

מסירת הודעות

פגם פורמלי אינו פוסל מיום משפט

123. (1) שום מו"מ משפטי בפשיטת רגל לא יפסל ע"י כל פגם פורמלי או כל פרט שלא כשורה, אלא אם כן סבור בית המשפט שלפניו הובאה התנגדות למו"מ שהפגם או הפרט שהיה לא כשורה גרמו לעוות דין רב, וכי שום צו של אותו בית המשפט לא יוכל לתקן את עוות הדין.

(2) שום פגם או פרט שלא כשורה במינויו או בבחירתו של מקבל נכסים רשמי, נאמן או חבר של ועדת בקורת לא יפסלו שום פעולה שנעשו על ידיהם בתום לב.

שחרור מסמכים וכו' ממס הבולים

124. כל שטר, העברה, או כל מסמך אחר הנוגעים אך ורק למטלטלים או למשכנתא או לכל שעבוד אחר או לכל זכות או טובת הנאה בכל רכוש מטלטלים או רכוש מקרקעים שהנם חלק מרכושו של פושט רגל ואשר לאחר הקיום של המסמך הם נשארים רכושו של פושט הרגל או של הנאמן עפ"י פשיטת הרגל, וכל כח והרשאה, צו, תעודה, הצהרה בשבועה, כתב ערבות או מסמך אחר הנוגעים אך ורק לנכסיו של פושט הרגל או לכל מו"מ עפ"י כל פשיטת רגל, יהיו פטורים ממס בולים, פרט למסים עפ"י הפקודה הזאת.

הוראות ירועות תחייבנה את ממשלת פלשתינה (א"י)

125. פרט למותנה בפקודה זו, הרי הוראות פקודה זו בנוגע לאמצעים החוקיים נגד נכסיו של החייב, דין הקדימה בחובות, תקפם של פשרה או סידור ותקפו של שחרור תהיינה מחייבות את ממשלת פלשתינה (א"י).

כספים או דיוידנדות שאין להם הובעים.

כספים או דיוידנדות שלא נתבעו ושלא חולקו

126. (1) אם עפ"י כל פשרה או תכנית סדור של פשיטת רגל, עפ"י פקודה זו או עפ"י כל חוק שבוטל ע"י פקודה זו, נשארה ברשות הנאמן כל דיוידנדה שלא באו לתבעה במשך יותר מששה חדשים, או אם, לאחר שהוכרזה דיוידנדה אחרונה נשארו ברשותו או תחת השגחתו כספים שנתקבלו מנכסי החייב ושלא באו לתבעם או שלא חולקו, — חייב הוא לשלם מיד לחשבון שיהא קרוי „נכסי פשיטת הרגל" בבנק שנקבע ע"י מנהל האוצר, ויהא זכאי לקבל תעודה על קבלת הכסף ששולם באופן כזה והיא תשמש לו כשטר סילוק גמור.

(2) אם נשארו כספים או דיוידנדות שלא נתבעו או שלא חולקו ברשותו או תחת השגחתו של נאמן או של אדם אחר המיופה כח לגבות, לקבל או לחלק כל סכום או דיוידנדה עפ"י פקודה זו, ובמשך ששה חדשים אחרי הזמן שעמדו בו לתביעה או לחלוקה, לא באו לתבעם או לא חולקו, יהא מחובתו של כל נאמן או אדם כזה לשלם לחשבון נכסי פשיטת הרגל בבנק שנקבע ע"י מנהל האוצר. מקבל הנכסים הרשמי ימציא לנאמן או לאדם האחר תעודה על קבלת הכסף ששולם באופן כזה ותשמש כשטר-סילוק גמור לכסף זה.

מקבל הנכסים הרשמי יוכל בכל עת שהיא לצוות על אותו נאמן או אותו אדם אחר, להגיש לו חשבון מאומת ע"י הצהרה בשבועה, בנוגע לסכומים שנתקבלו או שולמו על ידו בהתאם לכל בקשה, החלטה, מסמך או משא ומתן משפטי אחר כאמור לעיל ויכול לצוות ולכפות בקורת של חשבון.

(3) כל הטוען שיש לו זכות לכל כסף ששולם לבנק בחוקף סעיף זה, יוכל לבקש תשלום ממקבל הנכסים הרשמי, ואם הוברר למקבל הנכסים הרשמי שאותו אדם זכאי בכך, יצוה לשלם לו את הסכום המגיע.

(4) כל שאין דעתו נוחה מהחלטת מקבל הנכסים הרשמי בענין תביעה שהוגשה בתקף סעיף זה, יכול לערער בפני בית המשפט.

חלק ח.

עברות של פשיטת רגל.

127. כל שהוכרז כפושט רגל או שבנוגע לרכושו ניתן צו לקבלת נכסים יאשם בעברה עפ"י פקודה זו בכל אחד המקרים הבאים ואם יצא חייב בדין יהא צפוי למאסר לא יותר מארבע שנים:

חייבים רמאים

(1) אם לא גילה לנאמן, לפי מיטב ידיעתו ואמונתו, ובאופן גכון ומלא, את כל נכסיו, מטלטלים ומקרקעים, וכיצד מכר-כל חלק מהם, ובאיזו תמורה, ולמי, ומתי, חוץ מאותו חלק שנמכר במהלך עסקיו הרגיל (אם ישנו כזה) או החלק שהוצא להוצאות משפחתו הרגילות, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כל כונה לרמות.

על שלא

גילה את הכל

(2) אם לא מסר לנאמן או לפי פקודתו כל חלק מרכוש המטלטלים או המקרקעים הנמצא תחת ידו או תחת פיקוחו ואשר הוא נדרש עפ"י החוק למסרו, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כונה לרמות.

על שלא מסר נכסים

(3) אם לא מסר לנאמן או לפי פקודתו, כל פנקס, מסמך, ניר וכתב הנמצאים תחת ידו או תחת פיקוחו, בנוגע לנכסיו או לעסקיו, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כל כונה לרמות.

על שלא מסר פנקסים

(4) אם לאחרי שהוגשה בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, או במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשה כזאת, הוא מעלים כל חלק מרכושו גשוי של עשרה פונטים ומעלה, או מעלים כל חוב המגיע לו או ממנו, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כונה לרמות.

על שהעלים נכסים או חובות

- על שהבריה נכסים
(5) אם לאחרי שהוגשה בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, או במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשה כזאת, הוא מבריה בתרמית כל חלק מנכסיו עד כדי שוי של עטרה פונטים ומעלה.
- על שהשמים פרט מהודעה
(6) אם הוא משמיט מכל הודעה בנוגע לעסקיו כל דבר בעל ערך, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כל כונה לרמות.
- על שלא הודיע לנאמן
על דבר הוכות כחכים
(7) אם ידע או האמין שחוב כחוב הוכח ע"י אדם עפ"י פשיטת הרגל ולא הודיע על כך לנאמן במשך חדש ימים.
- על שעכב המצאה
עסקים
(8) אם לאחרי הגשת בקשת פשיטת רגל על ידו או נגדו, הוא מעכב בעד המצאת כל פנקס, מסמך, ניר או כתב הפוגע או נוגע בנכסיו או בעסקיו מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כל כונה להעלים את מצב עסקיו או לעבור על החק.
- על שהעלים, הסחית, זיוף, וכר פנקסים וכר
(9) אם לאחרי שהוגשה בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, או במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשה כזאת, הוא מעלים, משמיד, מסחית או מזייף כל פנקס או מסמך הפוגעים או נוגעים בנכסיו או עסקיו, או שהוא צד להעלמתם, השמדתם, הסחתתם, או זיופם, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כל כונה להעלים את מצב עסקיו או לעבור על החק.
- על שערך רשימות כוזבות
(10) אם לאחר שהוגשה בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, או במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשה כזאת, הוא רוסם כל רשימה כוזבת, או אם הוא צד לרישום כל רשימה כוזבת, בכל ספר או מסמך הפוגעים או נוגעים בנכסיו או בעסקיו, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כל כונה להעלים את מצב עסקיו או לעבור על החק.
- על שהוציא מתחת רשותו סכסכים או שינה אותם
(11) אם לאחרי שהוגשה בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, או במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשה כזאת, הוא מוציא בתרמית מתחת רשותו, משנה או משמיט כל השמטה בכל מסמך הפוגע או נוגע בנכסיו או עסקיו או אם הוא צד לעברה כזאת.
- על הפסדים מדומים
(12) אם לאחרי שהוגשה בקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, או בכל אספה של נושים במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשה כזאת, הוא מנסה להוכיח שכל חלק מנכסיו הלך בהפסדים מדומים או בהוצאות מדומות.
- על שקבל אשראי על יסוד הודעות כוזבות
(13) אם במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשת הבקשה לפשיטת הרגל על ידו או נגדו, או לאחרי הגשת בקשה לפשיטת הרגל ובטרם הנתן צו

לקבלת נכסים, קבל כל נכסים באשראי, על יסוד כל הודעות כוזבות או בתרמית אחרת, ולא שלם בעדם.

(14) אם במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשת הבקשה לפשיטת הרגל על ידו או נגדו, או לאחר הגשת בקשה לפשיטת רגל ובטרם ניתן צו לקבלת נכסים הוא קבל כל נכסים באשראי באמתלא כוזבת שהוא ממשיך בעסקים, או, אם הוא בעל מלאכה, שהוא עוסק במלאכתו כרגיל, ולא שלם בעדם, מלבד אם הוכיח שלא היתה לו כונה לרמות.

ע"ש שקבל אשראי באמתלא של המשכת העסקים

(15) אם במשך שנים עשר החדשים שקדמו להגשת הבקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו, או לאחר הגשת בקשה לפשיטת רגל ובטרם הנתן צו לקבלת נכסים הוא ממשכן, נותן בעבוט או מוכר כל נכסים שלא שלם בעדם, אלא אם כן, במקרה של בעל מלאכה, המשכון, העבוט או המכירה נעשו במהלך מלאכתו הרגיל, ומלבד אם בכל אופן שהוא הוכיח שלא היתה לו כונה לרמות.

ע"ש שנתן במשכון או בעבוט וכו' נכסים שקבל באשראי

(16) אם הוא אשם בכל הודעה כוזבת או בתרמית אחרת בכדי להשיג את הסכמת נושיו, או אחדים מהם, להסכם בנוגע לעסקיו או לפשיטת הרגל שלו.

ע"ש שקבל הסכמת הנושים על יסוד הודעות כוזבות

(17) אם משכן אדם או נתן בעבוט או מכר כל נכסים במסבות הנזכרות בס"ק (15) מסעיף זה הרי כל המקבל במשכון או בעבוט או לוקח באופן אחר את הנכסים כשהוא יודעם שהם ממושכנים, עבוטים או מכורים במסבות הנזכרות לעיל, יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, להעגש ממש כאילו קבל את הנכסים מתוך ידיעה שהם הושגו במסבות המהוות עברה פלילית. לצורך הסעיף הזה, המונח "נאמן" פירושו מקבל נכסי החייב או הנאמן המנהל את נכסי החייב לטובת נושיו.

ענינם של מקבלים

128. אם פושט רגל לא שוחרר, והוא: —

פושט רגל שלא שוחרר והוא שקבל אשראי

(א) מקבל בעצמו או ביחד עם אדם אחר אשראי עד כדי עשרה פונטים או יותר מכל אדם, מבלי להודיע לאדם זה שהוא פושט רגל בלתי משוחרר; או

(ב) עוסק בכל מלאכה או עסק באיזה שם שונה מהשם שבו הוכרז כפושט רגל, מבלי לגלות לכל האנשים שאתם בא בכל יחסי מסחר את השם שבו הוכרז לפושט רגל, —

יהא צפוי בצאתו חייב בדין למאסר לא יותר משנה אחת.

129. (1) כל שהוכרו פושט רגל, או שבנוגע לרכושו ניתן צו לקבלת תרמיה ע"י פושט רגל וכו' נכסים, הרי —

(א) אם בהתחייבו בכל חוב או התחייבות, קבל אשראי באמתלאות כוזבות או ע"י כל תרמית אחרת;

(ב) אם בכונה לרמות את נושיו או את מי מהם נתן מתנה או גרם לנתינת מתנה או העביר או שעבד את נכסיו או גרם להעברתם או לשעבודם;

(ג) אם בכונה לרמות את נושיו העלים או הבריח כל חלק מנכסיו מאו התאריך של כל פסק דין או צו לתשלום כסף שניתנו נגדו ואשר לא שלם על פיהם, או במשך שני חדשים שקדמו לתאריך זה, —

יאשם בעברה עפ"י הפקודה הזאת ויהא צפוי בצאתו חייב בדין למאסר לא יותר משנה אחת.

(2) כל שהוכרו פושט רגל או שבנוגע לרכושו ניתן צו לקבלת נכסים, וזוא הסכים או גרם, בכונה לרמות את נושיו או איזה מהם, לנתינת צו הוצאה לפעל נגד נכסיו יחשב לצרך פסקא (ב) מסעיף קטן (1) של סעיף זה כאילו העביר את נכסיו או שעבדם, ובהתאם לכך יאשם בעברה עפ"י הפקודה הזאת.

130. (1) כל שהוכרו פושט רגל, או שביחס לרכושו ניתן צו לקבלת נכסים, יאשם בעברה עפ"י הפקודה הזאת, אם בעסקו בכל עסק או מלאכה, ובהשאריו חייב, בתאריך הצו לקבלת נכסים, כל חובות שחב אותם בשעת מהלך המלאכה או העסק ולשמם —

(א) גרם במדה נכרת או הגדיל במשך שנתיים שקדמו לתאריך הגשת הבקשה לפשיטת הרגל את אי יכלתו לפרוע את חובותיו ע"י משחקי ממון או ע"י ספסרות פזיזה ומסוכנת ואם משחק ממון כזה או ספסרות כזאת אין להם קשר עם עסקו או מלאכתו; או

(ב) הפסיד חלק מרכושו, בין תאריך הגשת הבקשה לפשיטת הרגל לתאריך הצו לקבלת נכסים, ע"י משחקי ממון או ספסרות פזיזה ומסוכנת כנ"ל; או

(ג) אם נדרש בכל עת שהיא ע"י מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן או מתוך חקירתו הפומבית ע"י בית המשפט לבאר כיצד הפסיד חלק נכר

מרכושו במשך השנה שקדמה לתאריך הגשת פשיטת הרגל או בין התאריך ההוא לתאריך הצו לקבלת הנכסים, ואינו נותן באור מספיק על האופן שבו נגרם ההפסד הזה:

בתנאי שבשעה שיבואו לקבוע לצורך הסעיף הזה אם איזו ספסרות היתה פזיזה ומסוכנת, יביאו בחשבון את מצבו הכספי של הנאשם בעת שהוא עסק בספסרות.

(2) לא יוגש משפט פלילי נגד כל אדם על פי סעיף זה אלא אם ניתן צו מבית המשפט, אף לא אם הצו לקבלת נכסים בפשיטת הרגל ניתן בתוך שתי שנים למן היום שבו קבלה פקודה זו תוקף.

131. (1) כל שהוכרז כפושט רגל או שביחס לרכושו ניתן צו לקבלת נכסים, יאשם בעברה עפ"י הפקודה הזאת אם בהתעסקו בכל מלאכה או עסק בכל תקופה שהיא בתוך השנתיים שקדמו ליום הגשת הבקשה לפשיטת הרגל, לא נהל פנקסיחשבונות נכונים במשך כל התקופה הנ"ל ובמשך התקופה הנוספת שבה התעסק כדלעיל בין תאריך הגשת הבקשה ובין תאריך הצו לקבלת נכסים או אם לא שמר את כל פנקסי החשבונות שנהלם כנ"ל:

פושט רגל שלא נהל חשבונות נכונים

בתנאי שכל שלא נהל או לא שמר פנקסי חשבונות כאלה לא יחייבוהו בדיון על עברה עפ"י הסעיף הזה: —

(א) אם התחייבויותיו הבלתי מובטחות בתאריך הצו לקבלת נכסים לא עלו, במקרה של אדם שלא הוכרז בכל הזדמנות קודמת כפושט רגל או לא עשה פשרה או סידור עם נושיו, על סכום של חמש מאות פונטים או, בכל מקרה אחר, על מאה פונטים; או

(ב) אם הוא מוכיח שבמסבות מלאכתו או עסקו החסיר מה שהחסיר ביושר ובאופן הראוי לסליחה.

(2) לא יוגש משפט פלילי נגד מי שהוא עפ"י סעיף זה אלא עפ"י צו מבית המשפט, ואף לא אם הצו לקבלת נכסים בפשיטת הרגל ניתן במשך שנתים מיום שבו קבלה פקודה זו תקף.

(3) לצורך הסעיף הזה, יחשב אדם כאילו לא נהל פנקסי חשבונות נכונים, אם לא נהל פנקסי חשבונות הנחוצים כדי להראות או לבאר את פעולותיו המסחריות ואת מעמדו הכספי במלאכתו או במסחרו ובכלל זה פנקס או פנקסים המכילים רשימות יום-יומיות בפירוט מספיק על הכסף שקבל ושלם במזומנים,

וכן, אם מלאכתו או מסחרו קשורים במקח וממכר של סחורות, אם לא פרט את חשבון המחזור השנתי של הסחורות, וכן (מלבד אם הוא מוכר את סחורותיו בקמעונות לצרכן עצמו) אם לא רשם בפנקסיו בפירוט מספיק את חשבון כל הסחורות שקנה ומכר, ולא פרט בהם את הקונים והמוכרים בפירוט מספיק כדי שאפשר יהיה לזהות את הסחורות ואת הקונים ואת המוכרים.

(4) הסעיפים הקטנים (9), (10) ו (11) מסעיף 127 מפקודה זו (הדנים בהשחתת פנקסים ומסמכים, או השמדתם או זיופם או במעשי תרמית אחרים בפנקסים ומסמכים כאלה), במדה שהם חלים על פנקסים כאלה, כאמור לעיל, יהא להם תקף כאילו „השנתים שקדמו להגשת הבקשה לפשיטת הרגל“ באו במקום הזמן שנקבע באותם הסעיפים הקטנים כזמן שקדם להגשת הבקשה וישבו הפעולות או ההשמטות המפורטות בסעיפים קטנים אלה נחשבות לעברה.

132. כל שהוכרו לפושט רגל או שבנוגע לרכושו ניתן צו לקבלת נכסים, ולאחרי הגשת הבקשה לפשיטת רגל על ידו או נגדו או במשך ששה חדשים לפני הגשה כזאת, הוא עוזב את פלשתינה (א"י) ולוקח אתו או מנסה או מתכוון לעזוב את הארץ ולקחת אתו כל חלק מנכסיו עד כדי סכום של עשרים פונטים או יותר, שעפ"י החק צריך היה לחלקו בין נושיו, הרי (אם לא הוכיח שלא היתה לו כונה לרמות), יאשם בעברה עפ"י הפקודה הזאת ויהא צפוי בצאתו חייב בדין למאסר לא יותר משלש שנים.

פושט רגל הנמלט
עם הרכוש

133. כל נושה או כל הטוען שהוא נושה, בכל מו"מ משפטי של פשיטת רגל, המגיש כל תביעה כוזבת במזיד ובכונה לרמות או כל הוכחה, הצהרה או חשבון שאינם נכונים בפרט בעל ערך, יאשם בעברה עפ"י פקודה זו ובצאתו חייב בדין יהא צפוי למאסר לא יותר משנה אחת.

תביעה כוזבת וכו'

134. אם הודיע מקבל נכסים רשמי או נאמן בפשיטת רגל לכל בית משפט שיש לו שפוט בפשיטת רגל שלפי דעתו אשם החייב שהוכרו פושט רגל או שביחס לרכושו ניתן צו לקבלת נכסים, בעברה עפ"י הפקודה הזאת או אם נוכח בית המשפט על יסוד הודעה מכל נושה או חבר ועדת בקורת שיש יסוד להאמין שהחייב אשם בכל עברה כזאת, יצוה בית המשפט, אם נראה לו שיש יסוד מספיק להאמין שהחייב יצא חייב בדינו, וכי המסבות מצריכות הגשת משפט פלילי, להגיש משפט על החייב בשל עברה כזאת.

צו בית המשפט להגיש
משפט פלילי על יסוד
דו"ח של נאמן

135. חייב שאשם בעברה פלילית, — לא יהא נפטר מפעולות משפטיות נגדו על יסוד שקבל שחרור או על יסוד שאושרו או נתקבלו איזה סידור או פשרה.

אחריות פלילית לאחר
שחרור או פשרה

136. (1) נאשם אדם בעברה על פקודה זו ישפט בפני בית משפט מחוזי.

משפט ועונש
על עברות

(2) לא יוגש משפט על כל עברה כזאת לאחר שלוש שנים מזמן

העשות העברה.

137. עבר אדם עברה על פקודה זו שלא נקבע לה עונש מיוחד, יהא צפוי בצאתו חייב בדין למאסר לא יותר משהה חדשים או לקנס בסכום לא יותר מחמש מאות פונט.

עונשים בעד עברות
שלא פורטו

138. אם צוה בית המשפט, לפי בקשת מקבל הנכסים הרשמי ועל יסוד הדו"ח שלו, לתבוע אדם בעד עברה על פקודה זו, או בעד כל עברה הנובעת מכל מו"מ משפטי של פשיטת רגל או הקשורה אתה, יכול מקבל הנכסים הרשמי עצמו עפ"י רשות בכתב מהיועץ המשפטי, להגיש את האשמה ולנהל את המר"מ המשפטי; חוץ אם נולדו תוך כדי המשפט מסיבות אשר לדעתו של היועץ המשפטי, או של בית המשפט או של מקבל הנכסים הרשמי, רצוי לנהל את המשך המשפט ע"י היועץ המשפטי או ע"י בא כוחו.

במקרים מסוימים
יתנהל המו"מ המשפטי
ע"י היועץ המשפטי

139. הוראות פקודה זו לא תחולנה על כל פשיטת רגל שהחלה לפני שנכנסה פקודה זו לתקפה, וכל פשיטת רגל כזו יוסיפו לנהלה באותו אופן ובאותן המסיבות כאילו לא נכנסה פקודה זו לתקפה, ולצורך פשיטת הרגל, יחשב החוק שעל פיו החלה פשיטת הרגל כאילו נשאר בתקפו.

סיוג למו"מ משפטי
בפשיטת רגל החלוי
ועומד

140. כל מסמך המזכיר או מסתמך על כל חוק שבוטל ע"י פקודה זו, יקרא אותו מסמך כאילו הוזכרו בו ההוראות המקבילות (אם ישנן כאלה) של פקודה זו וכאילו באו במקום החוק שבוטל.

החלפת הוראות פקודה
זו בהוראות פקודות
שבוטלו

חלק ט.

פירוש, ביטולים.

141. פקודה זו תפורש עפ"י סימוכין לחוק האנגלי הדין בפשיטת רגל.

פירוש

142. הסעיפים 147 עד 315 מהחוק המסחרי העותומני וכל חוק עותומני אחר או תקנות עותומניות אחרות הדנים בפשיטת רגל; וסעיפים 231 ו 232 מהחוק הפלילי העותומני יחדלו להיות בני תקף.

ביטולים

התחלת תקפה של הפקודה
143. הפקודה הזאת תקבל תוקף בתאריך שיקבע במודעה מאת הנציב העליון בעתון הרשמי.

התוספת הראשונה

אספות הנושים.

1. את האספה הראשונה של הנושים יועידו ליום שיחול לא יאוחר מארבעה עשר יום לאחר תאריך מתן הצו לקבלת נכסים, מלבד אם מוצא בית המשפט צורך מפני סבה מיוחדת, להועיד את האספה לתאריך יותר מאוחר.

2. מקבל הנכסים הרשמי יועיד את האספה בפרסמו בעתון הרשמי ובעתון מקומי, לא פחות מששת ימים תמימים למפרע, מודעה על יום הועדת האספה ומקום כנוסה.

3. כמו כן על מקבל הנכסים הרשמי לשלוח בהקדם האפשרי לכל נושה ששמו נזכר בדו"ח של החייב על מצב עסקיו, מודעה על הזמן והמקום שבהם תתכנס אספת הנושים הראשונה ולמודעה הזאת עליו לצרף קיצור מהדו"ח של החייב על מצב עסקיו, ובכלל זה יפרט את סבת פשיטת הרגל שלו ושאר הערות שמקבל הנכסים הרשמי ימצא לנכון להעיר על הענינים האלה, ואולם אין לפסול את תוצאות האספה הראשונה מחמת שלא נשלחה מודעה כזאת או קיצורה או שלא נתקבלו לפני האספה.

4. האספה תתכנס במקום אשר יהיה, לפי דעתו של מקבל הנכסים הרשמי, נוח ביותר לרובם של הנושים.

5. מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן יכולים בכל עת שהיא להועיד אספת נושים, ועליהם לעשות זאת בכל פעם שבית המשפט יצוה עליהם לעשות זאת, או בהתבקשם לכך ע"י נושה בהתאם להוראות פקודה זו.

6. כל אספה שלאחר האספה הראשונה תיקרא ע"י שתשלח מודעה לכל נושה בנוגע למקום האספה וזמנה ע"י הכתובת אשר מסר הנושה בכתב הוכחת חובו, או, אם לא הוכיח

את חובו עפ"י הכתובת שנמסרה בידו"ח של החייב על מצב עסקיו או עפ"י כתובת אחרת הידועה לאדם המועיד את האספה.

7. מקבל הנכסים הרשמי או אדם אחר שנתמנה על ידו ישמש יו"ר באספה הראשונה. יושבראש באספות הבאות יהיה אותו אדם שהאספה תמנה אותו עפ"י החלטה.

8. אין אדם זכאי להצביע בתור נושה כאספת הנושים הראשונה או באספות הבאות אלא אם כן הוכיח כהלכה שמגיע לו מהחייב חוב בר הוכחה בפשיטת הרגל, ואלא אם כן הוגשה ההוכחה כהלכה לפני הזמן שנקבע לאספה.

9. אין נושה זכאי להצביע באספה כזאת בענין כל חוב בלתי מסויים או חוב התלוי בתנאי או כל חוב ששויו לא נתברר.

10. לצורך ההצבעה על הנושה שיש בידו בטחון, מלבד אם החזיר את הבטחון שבידו. לפרט בכתב ההוכחה שלו את פרטי הבטחון שבידו, את תאריך הנתן הבטחון, ואת שויו של הבטחון כפי שהוא מעריך אותו, וזכאי הוא להצביע רק במדת העודף (אם ישנו עודף כזה) המגיע לו אחרי שינוכה שוי הבטחון שלו. אם הצביע במדת כל חובו, יחשב כאילו החזיר את בטחונו מלבד אם נתברר לבית המשפט על יסוד בקשה שהוגשה אליו שבטעות לא הוערך שויו של הבטחון.

11. אין נושה זכאי להצביע בקשר עם כל חוב המובטח בשטר חליפין או בשטר חוב שבידו, אלא אם יסכים לחשוב בתור בטחון את ההתחייבות שניתנה כלפיו באותו השטר, קודם להתחייבותו של החייב, ע"י אדם אחר שלא ניתן נגדו צו לקבלת נכסים ואלא אם יסכים להעריך את שויו של הבטחון ולנכותו, לצורך ההצבעה אך לא לצורך הדייודנדים, מסכום החוב אשר הוכיחו.

12. במשך שמונה ועשרים יום מן היום שבו השתמשו לצורך הצבעה באיזו אספה בהוכחה המעריכה את שויו של בטחון כאמור לעיל, תהא לנאמן או למקבל הנכסים הרשמי הסמכות לדרוש מאת הנושה לותר על הבטחון לטובתם של כל הנושים בכלל, לאחר שישולם לו השוי המוערך כך בהוספה של עשרים אחוזים.

כתנאי שאם העריך הנושה בטחון כזה בשוי ידוע, יוכל בכל עת שהיא לפני שנדרש לותר על בטחון כזה, כאמור לעיל, לתקן שומא כזאת ע"י הוכחה חדשה ולנכות מסכום חובו את השוי החדש הזה, אך במקרה זה אם ידרוש ממנו הנאמן לותר על הבטחון לא יקבל את ההוספה של עשרים אחוזים למאה.

13. ניתן צו לקבלת נכסים נגד שותף אחד של פירמה, יוכל כל נושה ששותף כזה חייב לו כספים יחד עם השותפים האחרים של הפירמה, או עם מי שהוא מהם, להוכיח את חובו כדי להצביע בכל אספה של נושים, ואז יהא זכאי להצביע באספה.

14. ליריר האספה תהא הסמכות לקבל הוכחה לצורך ההצבעה או לדחותה, אך על החלטתו אפשר לערער בפני בית המשפט. אם יש לו ספק אם לקבל או לדחות את הוכחתו של הנושה, עליו לסמן את ההוכחות שבאה עליה התנגדות, ולהרשות לנושה להצביע, בתנאי שאם מקויים ההתנגדות תוכרו ההצבעה כהצבעה פסולה.

15. יכול נושה להצביע בעצמו או ע"י בא כחו.

16. כל כח והרשאה צריך להיות ערוך בטופס הקבוע וצריך להנתן ע"י מקבל הנכסים הרשמי של החייב או ע"י מקבל נכסים רשמי אחר, או אחרי מינוי נאמן, ע"י הנאמן, וכל הערה שצורפה אליו צריכה להיות כתובה בעצם כתב ידו של האדם הנותן את הכח וההרשאה או של כל מנהל או מזכיר או של אדם אחר העובד אצלו בקביעות.

17. לנושים ישלחו טופסים של כח והרשאה כלליים ומיוחדים יחד עם מודעה המועידה אספת נושים, ולפני השלח הכח וההרשאה אסור לרשום בגוף המסמך בדפוס או בכתב לא את שמו ולא תארו של מקבל הנכסים הרשמי או של כל אדם אחר.

18. יכול נושה לתת כח והרשאה כללי למנהל עסקיו או למוזכרו או לכל אדם אחר העובד אצלו בקביעות. במקרה זה עליו לציין בגוף הכח וההרשאה מהו היחס שבינו ובין האדם שיפה את כחו להופיע בשמו.

19. יכול נושה לתת הרשאה מיוחדת לכל אדם להצביע בכל אספה מסויימת, או בכל אספה נדחית, בענינים דלקמן או במקצתם:

(א) בעד או נגד כל הצעה מפורשת לפשרה או לתכנית סידור.

(ב) בעד או נגד מינוי כל אדם שנוכר בכח והרשאה, בתור נאמן בשכר קבוע או בתור חבר לוועדת בקורת, או בעד או נגד המשכתו של כל אדם הנוכר בכח והרשאה לשמש במשרת נאמן או במשרת חבר לוועדת בקורת.

(ג) בכל השאלות הנוגעות לכל ענין, מלבד הענינים הנזכרים לעיל, המתעוררות בכל אספה מסויימת או אספה נדחית.

20. אין להשתמש בכח והרשאה אלא אם כן הניחוהו בידי הנאמן או מקבל הנכסים הרשמי לפני האספה שבה ישתמשו בו.

21. אם נראה לבית המשפט בצורה המניחה את דעתו, שהנאמן או מקבל הנכסים או אנשים אחרים בשמם, השתמשו באמצעי שידול כדי להשיג כח והרשאה או כדי לרכוש

20 E083
7.8
1925
206

לעצמם משרת נאמן או מקבל נכסים, מלבד עפ"י הוראה מאת אספת הנושים, תהא לבית המשפט הסמכות, אם ימצא לנכון, לצוות לבלי לשלם שכר לאדם אשר השתמש בעצמו או ע"י אחרים באמצעי שידול, למרות כל החלטה האומרת את ההיפך, שתנתן מטעם ועדת הבקורת או מטעם הנושים.

22. יכול נושה למנות את מקבל הנכסים הרשמי של החייב לשמש באופן הקבוע בתור בא כחו הכללי או בתור בא כחו המיוחד.

23. בהסכמת האספה יוכל היו"ר לדחות את האספה מזמן לזמן וממקום למקום.

24. אין בסמכות האספה לטפל בכל ענין, חוץ בבחירת יו"ר, בהוכחת חובות, או דחית האספה אלא אם כן נוכחים באספה, בין בעצמם או ע"י באי כוח, לכל הפחות שלשה נושים, או כל הנושים, אם מספרם אינו יותר משלושה.

25. אם בנושך חצי שעה מן הזמן שנקבע לאספה לא נוכח באספה מנין חוקי (קוורום) של נושים בין בעצמם או ע"י באי כוח, תדחה האספה לאותו היום בשבוע הבא, באותה שעה ובאותו המקום, או ליום אחר שהיו"ר יועיד, אך לא מוקדם משבעה ימים ולא מאוחר מעשרים ואחד יום.

26. היו"ר של כל אספה יצוה לערוך פרטיכל של האספה שיכתב בבהירות בספר הפרטיכלים, והוא בעצמו או היו"ר של האספה הבאה יחתמו את הפרטיכל.

27. אסור לשום אדם הנוכח באספה אם עפ"י כח והרשאה כללי או מיוחד להצביע לטובת כל החלטה אשר תעמיד אותה, את שותפו או את מעבדו, אם במישרין או בעקיפין, במצב כזה שיאפשר לו לקבל כל שכר מנכסיו של החייב, מלבד בתור נושה אשר יקבל את השעור המגיע לו ולפי המכסה שתחולק בין שאר הנושים של החייב, בתנאי שאם יש לאדם כוחות-והרשאה מיוחדים המיפים את כחו להצביע בעד מניו הוא בתור נאמן, יוכל להשתמש בכחות-והרשאה האלה ולהצביע בהתאם להם.

28. לא יביאו בחשבון את קולו של הנאמן או של שותפו, מזכירו, עורך הדין שלו או מזכיר עורך הדין שלו, הן בתור נושה והן בתור בא כח נושה, בשעה שיבואו למנות את הרוב הדרוש לקבלת החלטה הנוגעת לשכרו או להתנהגותו של הנאמן.

התוספת השנייה.

הוכחת חובות.

הוכחה במקרים רגילים.

1. על כל נושה להוכיח את חובו בהקדם האפשרי, מיד לאחר שניתן צו לקבלת נכסים.
2. אפשר להוכיח חוב ע"י שימסרו או ישלחו ע"י הדאר, במכתב הנושא עליו בולי דואר, למקבל הנכסים הרשמי או — אם נתמנה נאמן — לנאמן, הצהרה בשבועה המאמת את החוב. יסוד ההוכחה יהיה המכתב או השלחן, ויש להצטרף אליו העותק של המכתב או השלחן.
3. את ההצהרה בשבועה יכול להגיש הנושה עצמו או אדם אחר המורשה על ידו או בשמו. אם הוגשה ההצהרה בשבועה ע"י איזה אדם שהנושה יפה את כחו כאמור, תפרט ההצהרה את יפוי-הכח שלו ובאיזו דרכים נודעו לו מסבות החוב.
4. ההצהרה בשבועה צריכה לכלול חשבון המראה את פרטי החוב או להסמך על חשבון כזה, ובה צריך לפרט את האסמכתות, אם ישנן כאלה, שבהן אפשר להוכיח את התשלומים ויכול מקבל הנכסים הרשמי או הנאמן לדרוש בכל עת שיראו לו את האסמכתות הללו.
5. בהצהרה בשבועה צריך לפרט אם הנושה הוא נושה מובטח או לא, ואם יתברר בכל עת שהיא שבהצהרה בשבועה שהוגשה ע"י נושה מובטח או ע"י אדם אחר בשמו, נשמטה העובדא שהנושה הוא נושה מובטח, הרי על הנושה המובטח להחזיר את הבטחון למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן, לטובתם הכללית של כל הנושים, מלבד אם יתברר לבית המשפט על יסוד בקשה, שההשמטה היתה בטעות, ואז יוכל בית המשפט להרשות לתקן את ההצהרה באותם התנאים שהוא ימצאם לצודקים, הן בנוגע לסלוק כל דיודנדה והן בנוגע לענינים אחרים.
6. אם לא צוה בית המשפט בפירוש אחרת, ישאו הנושים בעול ההוצאות הכרוכות בהוכחת חובם.
7. הזכות לכל נושה אשר הגיש הוכחה, תהא לראות ולבדוק את ההוכחות של שאר הנושים לפני האספה הראשונה, ובכל עת מתאמת.
8. נושה המוכיח את חובו ינכה ממנו את כל הנכויים המסחריים, ואולם אין להכריחו לנכות כל נכוי שאינו עולה על חמשה אחוזים למאה מסכום תביעתו הנקי אשר הסכים לו חלף תשלום במזומנים.

הוכחה ע"י נושים מובטחים.

9. אם גבה נושה מובטח את תמורת בטחונו, יוכל לחבוע את העודף המגיע לו לאחר שיגכה את הסכום הנקי אשר גבה.

10. אם החזיר נושה מובטח את בטחונו למקבל הנכסים הרשמי או לנאמן לטובתם הכללית של הנושים, יוכל להוכיח את כל חובו.

11. אם נושה מובטח אינו מחזיר את בטחונו או אינו גובה את תמורתו, הרי בסרם יצטרף למקבלי הדייוידנדים, עליו לפרט בהוכחתו את פרטי בטחונו, את התאריך שבו ניתן, ואת השוי שבו הוא מעריכו, ויהא זכאי לקבל דייוידנדה רק בשביל העודף שיגיע לו לאחר שהוא יגכה את השוי המוערך כאמור.

12. (א) אם הוערך בטחון כאמור, יוכל הנאמן לפדותו בכל עת שהיא, לאחר שישלם לנושה את השוי המוערך.

(ב) אם אין דעתו של הנאמן נוחה מן השוי שבו הוערך בטחון, יוכל לדרוש שהנכסים הכלולים באיזה בטחון שהוערך כך, יעמדו למכירה באותם הזמנים והתנאים שהנושה והנאמן יסכימו עליהם, או, באין הסכם ביניהם, כפי שבית המשפט יצוה. אם המכירה תהיה פומבית, מותר לנושה או לנאמן, מטעם נכסי החייב, לקנות או להציע מחירים.

(ג) בתנאי שיכול הנושה בכל עת שהיא לדרוש במודעה בכתב מאת הנאמן לבחור באחת משתי אלה: אם להשתמש ואם לא להשתמש בסמכותו לפדות את הבטחון או לדרוש שיגבה, ואם לא הודיע הנאמן בכתב לנושה במשך ששה חדשים לאחר קבלו את המודעה, שהוא בוחר להשתמש בסמכותו זאת, שוב לא תהא לו הזכות להשתמש בסמכות זו, וזכות הפדיון או כל טובת הנאה אחרת בנכסים הכלולים בבטחון המסור לנאמן, יהיו מסורים לנושה, וסכום חובו יופחת כדי הסכום שבו הוערך הבטחון.

13. אם נושה העריך כך את בטחונו, יוכל בכל עת שחיא לתקן את השומא וההוכחה בהוכיחו לנאמן או לבית המשפט בצורה חמניחה את דעתם, שהשומא וההוכחה נעשו בתום לב על יסוד הערכה מוטעית, או שהבטחון סחת או עלה בערכו מאז השומא הקודמת, אך כל תקון כזה ייעשה על חשבון הנושה, ובאותם התנאים שבית המשפט יצוה, מלבד אם ירשה הנאמן לעשות את החקון מבלי בקשה לבית המשפט.

14. אם תוקנה שומא בהתאם לתקנה הקודמת, חרי על הנושה להחזיר מיד כל דייוידנדה עודפת אשר קבל נוסף על הדייוידנדה שהוא חייב זכאי לה על יסוד השומא המתוקנת, או, כפי שהענין יחייב, יהא זכאי לקבל מחוץ כל כסף שיעדותו באותה שעה לתשלום דייוידנדה

כל דיוידנדה או חלק בדיוידנדה, אשר יתכן, שלא שולמה לו מחמת אי הדיוק שבשומא המקורית בטרם ישמש הכסף הנה לתשלום כל דיוידנדה בעתיד. אך הוא לא יהא זכאי להפריע בעד חלוקת כל דיוידנדה שהוכרזה לפני תאריך התקון.

15. אם נושה גובה את בטחונו אחרי שהעריך אותו או אם נגבה הבטחון עפ"י הוראות תקנה 12 של תוספת זו, הרי במקום כל שומא שנעשתה קודם לכן ע"י הנושה יבוא הסכום הנקי שנגבה, ויתנהגו עם סכום זה בכל הבחינות כעם שומא מתוקנת שנעשתה ע"י הנושה.

16. אם לא מלא נושא מובטח אחרי התקנות דלעיל, יוצא מכלל מקבלי חלק בכל דיוידנדה שהיא.

17. בהתחשב עם הוראות תקנה 12 של תוספת זו לא יקבל שום נושה יותר מאשר קרן החוב בהוספת הרבית כפי המותנה בפקודה זו.

הוכחות בשל חוזים שונים.

18. אם בעת הנתן הצו לקבלת נכסים היה החייב אחראי לחוזים שונים בתור חבר של שתי פירמות מיוחדות או יותר, או בתור קבלן יחידי וגם בתור חבר לפירמה, הרי העובדא, שהפירמות, כלן או מקצתן, מורכבות מאותם האנשים, או שהקבלן היחידי הוא יחד עם זה גם אחד הקבלנים המשותפים, לא תמנע מלהגיש הוכחה בקשר עם החוזים כלפי הנכסים שיש עליהם חוב על יסוד החוזים.

חשלומים עונתיים.

19. כשחל זמן פרעונו של שכר דירה או תשלום אחר במועדים קבועים, והצו לקבלת נכסים ניתן בכל עת אחרת ולא באחד המועדים הללו, יוכל האדם הזכאי לקבל את שכר הדירה או את התשלום להוכיח לגבי חלק יחסי מן התשלום או שכר הדירה המגיע עד לתאריך הצו, ממש כאילו הלך והגיע זמן פרעונו של שכר הדירה או התשלום מיום ליום.

רבית.

20. בכל חוב או סכום מסוים בין שעומדים לפרעון בזמן ידוע ובין שעומדים לפרעון באופן אחר, ואשר לא הוסכם עליהם רבית ואשר בעת הנתן הצו לקבלת נכסים כבר

עבר זמן פרעונם, והם בני הוכחה בפשיטת רגל, יכול הנושה להוכיח תביעה לרבית עליהם בשעור של לא יותר מארבעה אחוזים לשנה מן הזמן שבו הגיע זמן פרעונו של הסכום ועד לתאריך הצו, אם חייבים לשלם את החוב או הסכום ביום ידוע בתוקף מסמך כתוב, ואם יש לשלמו באפן אחר, הרי מאותו הזמן שבו הוגשה דרישה בכתב המודיעה לחייב שיתבעו ממנו רבית מתאריך הדרישה עד לזמן התשלום.

חוב שעומד לפרעון בעתיד.

21. יכול נושה להוכיח חוב שאינו עומד לפרעון בזמן שבו עשה החייב מעשה של פשיטת רגל, ממש כאילו הגיע זמן פרעונו מיד, ויכול הוא לקבל דיודנדות ממש כמו שאר הנושים, על מנת שתנוכה מהם רבית בשעור של 4 אחוזים למאה לשנה שתחושב למן תאריך הכרות הדיודנדת עד לזמן שבו היה צריך החייב לשלם את חובו לפי התנאים שבהם התחייב.

קבלת הוכחה או דחייתן.

22. הנאמן יבדוק כל הוכחה ואת יסודות החוב, והוא יקבלנה או ידחנה בכתב, כלה או מקצתה, או ידרוש עדות נוספת לחיזוק ההוכחה. אם דחה איזו הוכחה, עליו לפרט בכתב לנושה מה הם הנימוקים שהמריצוהו לדחותה.

23. היה הנאמן סבור שאיזו הוכחה נתקבלה שלא כדין, יכול בית המשפט על יסוד בקשה מהנאמן, לאחר מודעה שתנתן לנושה שהוכיח את חובו, לבטל את ההוכחה או להפחית את סכום ההוכחה.

24. אם אין דעתו של איזה נושה נוחה מהחלטתו של נאמן בקשר עם הוכחה, יכול בית המשפט, על יסוד בקשה מאת הנושה, לבטל את החלטה או לשנותה.

25. כמו כן יכול בית המשפט לבטל או להפחית הוכחה (תביעה שהוכחה) על יסוד בקשה מאת הנושה, אם הנאמן מסרב להתערב בענין, או במקרה של פשרה או סדור, על יסוד בקשה מאת החייב.

26. לצורך כל תפקיד מן התפקידים המוטלים על הנאמן בקשר עם הוכחות חוב, יהא הנאמן רשאי להשיב אנשים ולקבל הצהרות בשבועה.

27. לפני התמנות נאמן תהיינה למקבל הנכסים הרשמי כל הסמכויות של נאמן בקשר עם בדיקת הוכחות, קבלתן ודחייתן, ועל כל החלטה מהחלטותיו או מעשה ממעשיו בקשר עם כך יש להגיש ערעור ממש כדרך שמערערים על מעשיו או על החלטותיו של נאמן.

פקודת פשיטת הרגל, 1935.

מפתח.

חלק א'.

סעיפים:

1 ו 2 השם וההגדרות.

חלק ב'.

תהליך המר"מ המשפטי ממעשה פשיטת הרגל ועד השחרור.

3 עד 12	: מעשי פשיטת רגל
13 ו 14	: המר"מ המשפטי כתוצאה מן הצו
15	: חקירה פומבית של החייב.
16 ו 17	: פשרה או תכנית לסדור
18 עד 21	: הכרות פשיטת רגל
22 עד 29	: הפיקוח על גופו ורכושו של החייב.

חלק ג'.

הנהלת הנכסים.

30 עד 34	: הוכחת חובות
35 עד 38	: נכסים היכולים לשמש לתשלום חובות
39 עד 46	: השפעת פשיטת הרגל על טרנסאקציות קודמות ואחרות
47 עד 58	: ממוש נכסים
59 עד 66	: חלוקת הנכסים

חלק ד'.

67 עד 71 : מקבלי נכסים רשמיים.

חלק ה.

נאמנים בפשיטת רגל.

התואר הרשמי	:	72
פינוי משרת נאמן	:	73
הפיקוח על נאמן	: עד 74	76
שכר הוצאות משפט	: עד 77	78
קבלות, תשלומים, חשבונות ובקורת חשבונות	: עד 79	85
הסתלקות נאמן ממשרתו	: 86 ו 87	

חלק ו.

הרכבת בית המשפט, הפרוצידורה שלו וסמכויותיו.

שפוט.	עד 88	93
ערעורים.		94
פרוצידורה.	עד 95	108

חלק ז.

הוראות נוספות.

הטלת הפקודה.	עד 109	111
הנהלת עזבוניותיהם של חייבים.		112
תקנות כלליות.		113
מסים.		114
עדות.	עד 115	120
שוונות.	עד 121	125
כספים ודיוידנדות שלא נתבעו.		126

חלק ח.

עברות של פשיטת רגל.	עד 127	140
---------------------	--------	-----

חֶרֶק ט'

פירוש, ביטולים.

141 עד 143

תוספות.

תוספת ראשונה : אספות נושים.

תוספת שניה : הוכחת חובות : —

הוכחה במקרים רגילים.

הוכחה ע"י נושים מובטחים.

הוכחה בשל חוזים שונים.

תשלומים עונתיים.

רביח.

חוב שעומד לפרעון בעתיד.

קבלת הוכחות או דחיתן.

א. ג. ווקאפ

נציב עליון.

24 בינואר, 1936.

פקודת ההקצבה (1935—1936)

מס' 4 ל'ש' 1936.

פקודה הכאה להקציב סכום לא יותר מחמשה מליון, שמונה מאות חמשים וששה אלף ארבע מאות וארבעים פונט לשרות הממשלה בשנים עשר החדשים המסתיימים ביום שלשים ואחד במרץ, 1936.

הואיל ויש צורך להקציב כספים להוצאותיה של ממשלת פלשתינה (א"י) למשך השנה המסתיימת ביום שלשים ואחד במרץ, 1936,

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור : —

השם הקצר 1. פקודה זו תקרא פקודת ההקצבה, (1935-1936), 1935.

הקצבת סך 5,856,440 2. יש להוציא ולשמש במשך שנים עשר החדשים המסתיימים ביום שלשים ואחד במרץ, 1936, כל סכום שלא יעלה על חמשה מליון שמונה מאות חמשים וששה אלף ארבע מאות וארבעים פונט, לכיסוי הוצאות ממשלת פלשתינה (א"י) לאותה תקופה.